

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

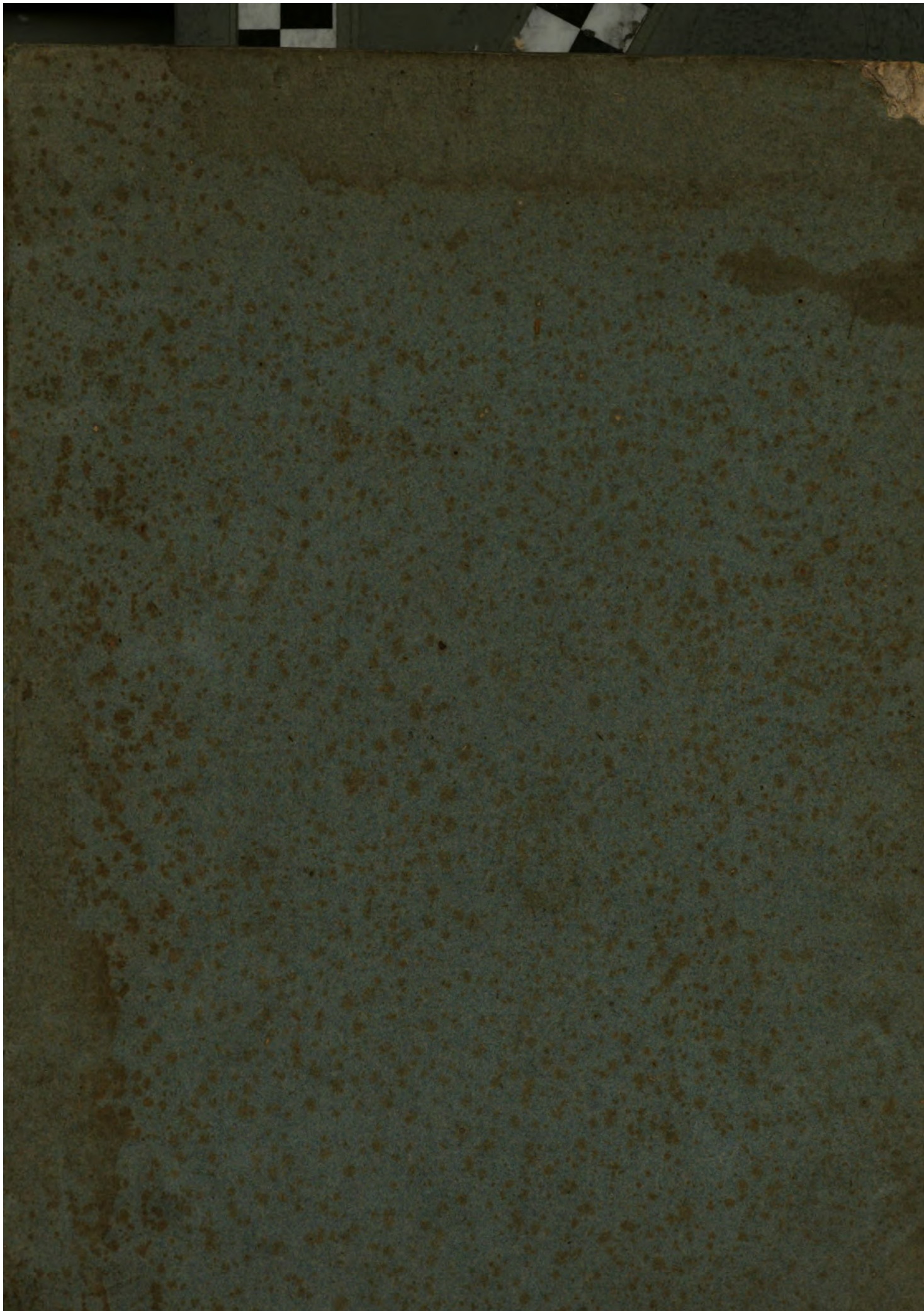
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

Jim - +

Libb Hung. 402.

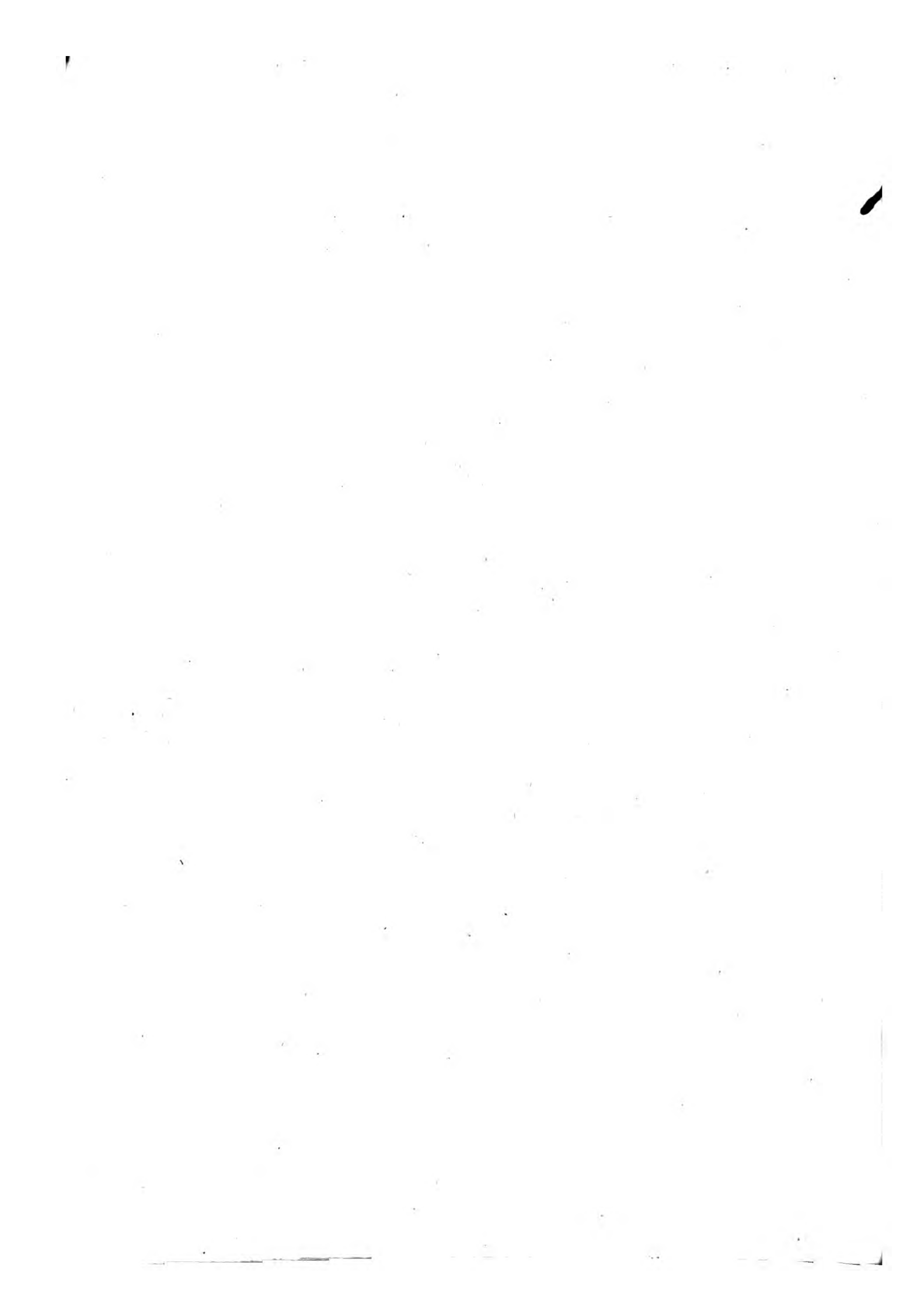
d 135

v - xviii

*Object for
study*

COLLECTANEA
GENEALOGICO-HISTORICA
ILLUSTRIUM HUNGARIÆ
FAMILIARUM,
QUÆ JAM INTERCIDERUNT.

EX MS. POTISSIMUM ERUIT, ET SCUTIS
GENTILITIIS AUXIT

CAROLUS WAGNER,

BIBLIOTHECÆ UNIVERSITATIS REGIÆ BUDENSIS
CUSTOS.

DE CAS I.

B U D Æ,

TYPIS REGIÆ UNIVERSITATIS ANNO MDCCLXXVIII.

Lib. Hung. 402

S V B

GRATIOSISSIMIS AVSPICIIS

EMINENTISSIMI

S. R. E.

CARDINALIS

CELSISSIMI

AC

REVERENDISSIMI

S. R. I. PRINCIPIS

IOSEPHI

COMITIBVS

DE BATHYÁN,

PERPETVI IN NÉMETH - VJVÁR,

DEI GRATIA

METROPOLITANAE ECCLESIAE

STRIGONIENSIS

ARCHIEPISCOPI,

SACRAE SEDIS APOSTOLICAE

LEGATINATI

PRIMATIS

REGNI HVNGARIAE,

EIVSDEMQUE SVMMI, ET SECRETARII

CANCELLARI,

Insignis Ord. Equitum S. Stephani Regis & Apostoli
Hungariae

MAGNAE CRVCISEQVITIS,

ET TOTIVS ORDINIS

PRAELATI PERPETVI.

Inclvtorum Comitatum Castriferrei quidem Perpetui,
Strigonienſis autem Supremi ſimul, ac
perpetui

COMITIS.

Sacratiffimae Caefareae, & Regio - Apoſtolicae
Maieſtatis Actualis Intimi Status, prout & ad Excelfum
Conſilium Regium Locumtenentiale
Hungaricum

CONSILIARI,

AD EXCELSAM ITEM TABVLAM SEPTENVIRALEM

CON. IVDICIS.

D. D.

BENIGNISSIMI

GRATIOSISSIMI

E M I N E N T I S S I M E
AC REVERENDISSIME
S. R. E. C A R D I N A L I S
S. R. I. P R I N C E P S
REGNI HVNGARIAE
P R I M A S,
DOMINE, DOMINE
BENIGNISSIME GRATIOSISSIME!

 Dum prius fere, atque subuerentem supplicaturi aduertis nutum, TVVM mihi commodas Patrocinium, huius sub Protectione in publicum ut prodeam, & priuatos in ediscendis Iurium scientiis conatus meos, quantum mihi de iis in Foro, ac Tribunalibus polliceri debeam, veluti confertis manibus, palam experiar; dici vix potest EMINENTISSIME PRINCEPS quanto gaudio, quanta laetitia sim affectus, Quod ipsum, pro incredibili hac animi mei voluptate, nae ego lectissimo, quo possem, verborum adpara-

*tu, in ornatissimo hoc Virorum Eruditorum confesso, ex-
equerer bodie, praedicaremque hoc etiam copiosius, quod
sciam, nunquam in me voluptatem istam, nunquam me-
moriam promptissimi huius beneficii extinctum iri; nisi
me aduertisset subinde, ita TIBI PRINCEPS EMINEN-
TISSIME! istud prouebendae, ornandaeque Rei littera-
riae studium, atque ex hoc profectam, qua me tam facile
complexus fuisti, benignitatem esse singularem, ut Illu-
strissimae Genti TVAE, cuius fastos recenti memoria te-
neo, videam communem.*

*Nam seu ad Eos me referam, quos amor Patriae Mar-
tis Heroibus adscripsit, & sibi, Augustissimisque REGI-
BVS nostris gloriose immolauit; siue ad Eos, in quibus
Respublica domi munimentum sibi, praesidiumque collocan-
dum putauit; siue demum, qui utrumque ita praecelsi animi
sui fortitudine, ac Maestate vno pene tempore sustinue-
runt, ut in quo eminerent, cum excellerent in utroque,
non facile sit iudicium; neminem certe reperio vnum, qui
non id dedisset operam, ut pro incredibili suo in Rempu-
blicam studio, inde illa sua capeffet & subsidia, & orna-
menta, vnde haec ipsa cum ad se, tum ad quemlibet Ma-
iorum suorum sunt profecta.*

*Quam lubens nominatim adpellarem aliquos (nam
singulorum quis numerum ineat) nisi omnium ornamenta
in TE*

*in TE PRINCEPS EMINENTISSIME, mirabili con-
sensione, viderem collecta; ac imprimis admirandam illam
ingenii TVI vbertatem non minus, quam celeritatem,
qua cum aliarum rerum, tum Iuris, cuius, vt ait Tulli-
us, summo semper in honore fuit cognitio, scientias ita
exhausti, vt rarae doctrinae TVAE amplitudo vel do-
ctissimos rapiat in admirationem. Viderunt istud adhuc,
& stupuerunt, quot quot Regiones nostrae maiora nume-
rant Iustitiae Tribunalia; quibus aut Delegatus Regius,
aut Iudex, aut Praeses adfuisi; sed vidit ante alios, in
peruidendis, aestimandisque eorum maxime ingeniis, quos
in partem curarum suarum admittit, iudicio diuinitus in-
structa, AVGVSTISSIMA AVLA nostra; vidit inquam
nobilissima haec animi TVI ornamenta, vtque amplior
bis porrigendis pateret campus, summa Regnorum omnium
gratulatione, ad eum TE euebendum curauit Honoris
gradum, in quo iam antea TVA TE virtus, TVA eru-
ditio, omnium apud animos collocavit.*

*Quid iam mirum Benignissime, ac Eruditissime
PRINCEPS, quod tam faciles ad TE pateant aditus
iis, qui aliquam ab se operam in studio bonarum Artium
gloriantur collocatam; quid mirum, hic Musarum domi-
cilia, ibi earundem praesidia, ingenti nummorum effusio-
ne per TE suscitari, propagarique; quid mirum, Emi-
nen-*

mentissimis Honoribus TVIS, priuatim integra volumina, publice ex omni scientiarum genere Positiones ita nuncupari, ut illud potius uehementer mirentur omnes, quomodo grauissima seu Muneris TVI, siue tot Tribunalium, Regnique ipsius negotia partiri possis, ut etiam tempus reperias, quo progressus specimina aut ipse capias, aut iisdem Arbiter seuerissimus adsis?

Facis nempe PRINCEPS EMINENTISSIME, quod, ut dicebam, fecere Maiores TVI; sed facis vnus, qui in TE vno viuunt hodie, quod fecere omnes: facis, pro singulari eoque publico in Rem literariam pietatemque studio, ut illud animis quoque inseras nostris, reddasque florentissimum: facis, ut quos per gradus TVA TE uehebat virtus, atque eruditio, eorum partem aliquam contingere possint, qui praepotenti TVO glorientur, gloriabunturque Patrocinio; modo TE, quod etiam facturi sunt, diu incolumem seruent, fortunentque Superi. Id quod ego dum ardentissimis ab iisdem precabor votis, TV quoque patere, ut quo fauore in certamen hoc Eruditorum prodire audeo, de eo mihi porro etiam possim gratulari.

EMINENTIAE TVAE

Minimus, ac Deuotissimus Client
CAROLVS KOVÁCS.

POSITIONES
EX VNIVERSIS
PRAELECTIONIBVS

P E R

BIENNIVM CVRSVS IVRIDICI
IVXTA BENIGNVM LITTERARIVM SYSTEMA EX-
POSITIS.

Q V A S

AVCTORITATE, ET CONSENSV

EXCELLENTISSIMI, AC ILLUSTRISSIMI

D O M I N I

SVPERIORIS REGII SCHOLARVM, & STVDIORVM PER
DISTRICTVM POSONIENSEM

D I R E C T O R I S,

C O R A M

REVERENDISSIMO, AC CLARISSIMO

D O M I N O,

ACADEMIAE REGIAE, ET ARCHI - GYMNASII TIRNAVIENSIS

DIRECTORE LOCALI,

A C

TOTA FACVLTATE IVRIDICA,
IN REGIA ACADEMIA TIRNAVIENSI

ANNO MDCCLXXXI. MENSE AVGVSTO

publice propugnandas suscepit

NOBILIS, AC PERDOCTVS DOMINVS

C A R O L V S K O V Á C S,

Hungarus ex Comitatu Barsiensi.

XIII. An olim vsus foederum, quae eorum exempla, & quae a modernis differentia?

XIV. Quae Constitutio Legatorum? quae illius occasio? quando orta?

XV. Quae diuersitas Legatorum? cur inducti? quae hinc eorum obligationes?

XVI. Quid denotat acceptatio, vel remissio Legati?

XVII. Quae olim ratio Legationum? Quae celebriores?

XVIII. Quomodo praeter foedera, & Legatos elaboratur aequilibrium?

XIX. Quot bella ab anno 1600. & quae horum praecipua?

XX. Cur Germania omnibus bellis innectitur?

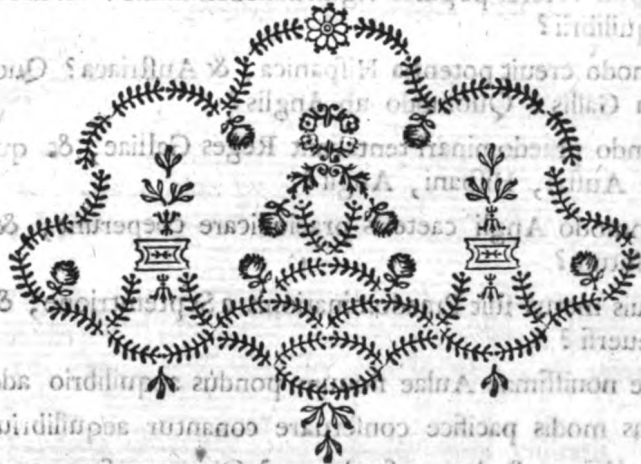
XXI. Quae potissimum bellorum causae? & quae a variis proposita remedia?

XXII. Quae differentia bellorum vetustorum a modernis?

XXIII. Qui pacis tractatus celebriores?

XXIV. Quae formulae communes cuius pacis tractatui? quae eius partes? quae regulae?

XXV. Num apud veteres consueti pacis tractatus, & qui celebriores?

AD LECTOREM.

Cum Analec̃ta Scepusii , quæ dudum supremam manum acceperunt , & Saárosiensia , quæ primam in præfens subeunt , colligerem , illustrium Hungariæ Familiarum personas , & res gestas , quæ hic , atque illic suapte occurrerunt , haud indiligenter adnotavi. Atque eas quidem , quæ ad Scepusium attinebant , Parte Analectorum IV. conscripsi , non exiguo cum Diplomatum , aliorumque monumentorum , qui legentem facile offendet , apparatu : ne cæteras eum in modum persequerer , præterquam quod plurima Tabularia , ad quorum alia perdifficilis , ad alia vix ullus accessus patet , perreptare oportuerat , res in ingentem molem succrevisset. Itaque vela contrahere , & reliquas compendiaro , quem vides , habitu vestire necessum fuit. Delegi autem non alias , quam quæ olim fama , opibus , gestisque Magistratibus insignes , ab stirpe demum interierunt : scilicet in vetustates Hungaricas , ut nescio quo studio , amoreque feror ; ita in iis progressum , quatenus licet , facere , quidquid alii contra æstiment , conor , conaborque.

A D L E C T O R E M.

De utilitate porro hujusmodi veterum Collectaneorum non est, quod hic multis disseram; in re pene simili ita Lazius: A) *Quæ ut jucundum est, inquit, scire - - ita utilitatem non minimam administrationi rerum, & lucem Historiis, atque Annalibus adfert, & successiones docet, & mutationes nominum Provinciarum ostendit, denique Genealogias Principum, Comitumque explicat, & quæ interciderunt stemmata in singulis Provinciis, eorum memoriam revocat, & Provinciarum, in qua coluerunt ista, reddit illustriorem.* Hactenus Lazius.

Origines non paucæ, fateor, obscuræ sunt, interrupta sæpe generis series, sequioris sexus proles, Uxores, Uxorumque cognomina sæpissime tacita; at qui propterea opus carpendum, aut plane pre-mendum existimat, illud Varronis habeat: B) *Cur scriptoris industriam reprehendas, qui Herois atavum, tritavumque non poterit reperire, cum ipse tui tritavi Matrem non possis dicere; certe & hæc, & annos natales, emortualesque, & id genus plura, quæ rebus Genealogicis lucem non modicam affundere, extra controversiam est, posterior dies fortasse ex tenebris evolvat.* Ad quod ut ii, quibus neque
facul-

A) Præfatione ad Libros XII. de migrationibus Gentium.

B) Libro de lingua Latina.

A D L E C T O R E M.

facultas, neque animus deest, aliquando aggrediantur, maximopere cupio. E rebus meis interea in eos, qui de hujusmodi cineribus Phænices suscitaverint, id commodi, ni fallor, redundabit, ut Hungaricorum stemmatum Tabellas Genealogicas, quæ hætenus, quod sciam, apud nos desiderantur, & promptius, & curatius conficiant.

Exhibeo demum ad calcem opusculi Familiarum, quas Decas hæc complectitur, scuta gentilitia, e Sigillis potissimum petita, sed quod nonnulla multo posterius, quam operæ chalcographicæ postularant, accepi, ordine sane præpostero; interim in eadem domo, ubi vel paululum diversa, vel auctiora esse observavi, cum nancisci licuit, bina adjeci: explicandis, quod id nunc non ago, consulto abstinui; intuentes alioquin advertent: atque hæc, quemadmodum & monumenta literaria, quibus infertis res Familiarum illustrandas putavi, maximam partem debeo Cl. Viro Georgio Pray: servient scuta artis Sigillaris, & Heraldicæ amantibus Hungaris; monumenta universim omnibus, ut qui ea legerint, in Majorum facinora intuiti, vitia, quibus illi nomen obscurarunt, defugiant; virtutes, quibus amplificarunt, æmulentur. Scribebam Budæ die 24. Decembr. anno a partu Virginis 1777.

CONSPECTUS FAMILIARUM
DECADIS I.

I. BÁNFI DE ALSO LINDVA.

II. — — — — DE BÁTHOR.

III. BEBEK DE PELSÖCZ.

IV. — — — — DE CHETNEK.

V. — — — — DE HEDERVÁRA.

VI. — — — — DE KANISA.

VII. OLÁH.

VIII. — — — — DE STYBORICH.

IX. — — — — DE UJLAK.

X. — — — — DE ZRIN.

I.

BANFI DE ALSO LINDVA,

Banforum de Alfo Lindva, vel Lendva Tabellam Origo
 Genealogicam superiori Seculo dedit Gabriel gentis ex
 Bucellini Ordinis D. Benedicti; a) orditur por- Comiti-
 ro ab Haholdo Magno eo haud dubie, cujus in Chro- bus Orla-
 nicis Hungarorum M. Thuroczius, cum generationem mundi.
 Buzad enarrat, in hæc verba meminit: b) *De genera-*
tione quidem Buzad, inquit, est dicendum. Hujus
enim generatio per Regem Stephanum, c) filium secun-
di Belæ in Hungariam adducitur, in adjutorium Regis
memorati. Ex Comitibus enim Orlamundi d) sunt;
primitus enim qui venit, Hadolth est vocatus, cujus
filius similiter Hadolth, & Arnoldus. e) Ex istis ori-
go procedit Buzad Bani: hic enim Hadolth exprimi non
potuit, sed paralogizando Hoholt dicitur. Generatio
quidem Chák, cum aliis quibusdam generationibus con-
spi-

A) Germaniæ Topo-chrono-stemmatographicæ Tomo III.

B) Parte II. Capit. XIX.

C) Qui præfuit Hungariæ, sed interrupto regimine, ab anno 1161.
ad 1173.

D) Urbs Saxonix ad confluentem Salæ, & Orlæ.

E) Fortasse is, qui Abbatiam S. Margarethæ de Peleske condidit.

spiraverunt contra istum Regem, quas per Hoboldum, & suam militiam, quam cum ipso adduxerat, dicitur contrivisse. Haecenus Thuroczius.

*Buzadi
fragmentum
Genealogi-
cum.*

Comes BUZAD habuit Filium BUZAD II. anno 1226. Sclavoniæ Banum, a) qui rebus caducis nuncio misso, Prædicatorum ordinem ingressus est. Exstant eatenus literæ, quæ fidem faciant, hujus tenoris: „Uni-
„ versis præfens scriptum inspecturis, Buzad quon-
„ dam Banus, nunc vero Ordinis Prædicatorum Frater
„ minimus, salutem in Sion, & gloriam in Hierusalem:
„ significamus universitati vestræ, charitatem vestram
„ scire volentes, prædium nostrum quoddam, quod
„ vulgo Szobor nuncupatur, filio nostro majori Buzad
„ nomine cum omnibus pertinentiis suis jam dudum nos
„ tradidisse. Ut igitur hæc nostra donatio firma, &
„ stabilis in temporibus futuris extra omnem portio-
„ nem, divisionemque omnium hæreditatum nostrarum,
„ quæ inter jam dictum Buzad, & alios Filios nostros
„ est affutura, permanere valeat, ob testimonium so-
„ lennius, literas præsentis Prioris nostri sigillo studui-
„ mus roborare. Anno gratiæ 1233. Datum apud
„ Pesth XVI. Kalend. Martii. b) „

*Buzadus
II. cæsus a
Tartaris
an. 1241.*

Buzadus hic, de eo enim Thomam Cantipratanum loqui Sigismundus Ferrarius conjicit, *factus est egregius, ac devotissimus prædicator. Irruentibus ergo Tartaris, c) & Priore domus cum Fratribus fugientibus, petiit idem Frater quondam Dux, ut in solatium dimit-*

a) Kerchelich Hist. Ecclesiæ Zagrab. pag. 80.

b) Sigismundus Ferrarius de rebus Ungariæ Provinciæ Ordinis Prædicatorum Partis I. Libr. I. Cap. 7.

c) Quod evenit a nato Christo anno 1241.

mitteretur populorum, dicens se confectum senio, & etiamsi non occideretur a Tartaris, in proximo tamen moriturum. Permissus ergo remansit in domo Fratrum, & admonitione dulcissima pauperibus, & debilibus, qui fugam inire non poterant, ad patientiam confortatis, ipse usque ad irruptionem Tartarorum, pronus in oratione, & lacrimis, in Ecclesia in modum crucis extensus, ante altare jacebat, & sic ab impiis est occisus. Recedentibus ergo Tartaris, ad domum Fratres reversi sunt, & Fratrem quondam Ducem, lanceis terebratis pedibus, & manibus, atque confossis omnibus membris & cerebro excusso de capite, coram altari, ut dictum est, invenerunt.

Præter BUZADUM III. natu maximum, reliquit infu- Ejus po-
per Filios THOMAM, ad annum 1254. Præpositum Albæ- steri.
regalensem, quem ex Filia Comitis Sol genuit, & TRI-
STANUM A) anno 1255. Comitem Præconum Domini
Regis. Ex Buzadi genere alium præterea non reperi,
quam JACOBUM FILIUM PONICH, cui anno 1277. Eli-
sabetha Regina duas Villas Dubcza vocatas, in Comita-
tu Segusdiensi, donum dedit.

Memorato Bucelinio Authore HAHOLDUS I. cui CY- Majores
RIACO nomen fuisse lego, ex cognomine Filio HAHOL- cætero-
DO II. præter Anonymum nepotem habuit quoque HA- rum Ban-
HOLDUM III. alias MICHAELEM, hic in Comitatu Szala- florum.
diensi terras filiorum Jurk, qui de furtis, & latrociniiis
publico judicio convicti sunt, a Dionysio Palatino Co-
mite de Oklich anno 1273. acquisivit, & duos Filios
reliquit: MATTHÆUM videlicet *ἀπαίδα*, & STEPHANUM I.

Geneal. Hist.

B

sub

A) Scutum ejus gentilitium exhibet Tabella II. num. I.

sub annum 1282. totius Sclavoniæ Banum. Ab hoc Castrum Also Lindva ^{A)} conditum idem Bucellinus memoriæ prodidit ; at ego auctum potius , reparatumve crediderim. Stephani Filiorum alter JOANNES I. sine prole, ut videtur, decessit ;

*Nicolaus
primus
dictus
Bánfi.*

Alter vero NICOLAUS I. quod Bani Filius esset , Hungaris Bánfi dictus est. Floruit anno 1343. Magister Agazonum Reginalium, & Comes Szaladiensis, amplissimis a Ludovico I. Rege possessionibus in eadem Szaladiensi, & Castriferrei Provinciis donatus; de quo jam Bano totius Sclavoniæ, & Croatiae idem Rex anno 1347.

*Ejus præ-
clara fa-
cinora.*

hæc literis suis inseruit : „ dum partes Croatiae per
„ quosdam æmulos nostros potentialiter olim in præ-
„ judicium nostræ Majestatis fuissent occupatæ, vriliter
„ se opponens, per suam industriam, & sagacitatem eas-
„ dem partes laudabiliter restauravit, & nostro do-
„ minio subjugavit: ubi non pauci proximi, & famuli
„ sui morte corruerunt; & plures demembrati, le-
„ thali vulnere extiterunt fauciati. Præterea cum nos
„ personaliter ante Civitatem Jadrensem quoddam Ca-
„ stellum Stigach dictum, quod per Venetenses deti-
„ nebatur, obsidentes expugnare cum nostro exercitu
„ voluissimus, idem Dominus Nicolaus Banus audacter
„ dimicans, duo lethalia vulnera, nobis intuentibus,
„ in se recipiens, plures ex suis ibidem extiterunt in-
„ terfecti. „

*Nicolai I.
posteri.*

Ex quatuor, quos genuit, Filiis, NICOLAUS II. hæ-
rede caruit, STEPHANUS II. Vir clarissimus, Zagoriæ
Comes, ac sub Ludovico Rege, ejusque Filia Maria to-
tius

A) In agro Szaladiensi situm; unde genti axioma.

tius Sclavoniæ Banus in LADISLAO II. & NICOLAO III. Filiis defecit. JOANNES II. itidem Zagoriæ Comes, & Banus per STEPHANUM III. & JOANNEM III. de quibus infra, genus propagavit. LADISLAUS I. denique genuit SIGISMUNDUM I. Atque hic, ejusque Fratruelles, cum juri Episcopi Zagrabiensis, quod in Murana peninsula hætenus exercuerat, obturbarent, ab Sigismundo Rege, hujusmodi mandato coerciti sunt : „ Datur no-
 „ stræ intelligi Majestati, quomodo vos quosdam Ple-
 „ banos vestros, ad Diœcesim Ecclesiæ Zagrab. semper,
 „ & ab antiquo pertinentes, ab eadem Ecclesia Zagrab.
 „ sequeitrando, ad Diœcesim Vesprimiensem conferre
 „ niteremini, & velletis - - Unde nos ipsam Ecclesiam
 „ Zagrab. suis juribus, seu judicialiter destitui non vo-
 „ lumus; igitur fidelitati vestræ firmiter præcipiendo
 „ mandamus, quatenus præfatos Plebanos vestros trans-
 „ Muranos, qui alias ad prædictam Diœcesim Zagrab.
 „ pertinuisse, & spectasse debebant, vos a prælibata
 „ Diœcesi Vesprim. penitus removens, & sequestran-
 „ tes, justam ad obedientiam, & debitam subjectionem
 „ prætitulatæ Ecclesiæ Zagrab. exhibendam compellatis,
 „ & adstringatis. „ A) Habuit autem SIGISMUNDUS con-
 „ jugem Beatam Filiam Joannis de Salamonvára, & ex
 „ ea natas DOROTHEAM Joanni Forgách de Gyms, SA-
 „ RAM nescio cujus nominis Banfio, & CATHARINAM
 „ Joanni Osth enuptas.

*Prohiben-
 tur ab in-
 juria Ec-
 clesiæ Za-
 grab. in-
 ferenda.*

JOANNES III. JOANNIS II. Filius vixit sub annum
 1398. reliquitque NICOLAUM cognomento puerum, qui

*Continua-
 tio Nico-
 lai I. po-
 steriorum.*

B 2

post-

A) Data sunt literæ in Sara, fors Gara, feria quarta proxima post festum Pentecostes anno Domini 1398.

postquam adolevit, genuit BARBARAM Nicolao Széchy de Felső lindva in matrimonio elocata. STEPHANUS III. JOANNIS II. Frater natu major Pater exstitit LADISLAI III. qui liberis caruit, PAULI I. & STEPHANI IV. Hos duos Ladislao Neapolitano contra Sigismundum Regem adhæsisse clarum est ex epistola, quam ad vicinos circum Nobiles scripserunt, & cujus medium ita habet: „ quia
 „ nunc Castrum nostrum Papa per Bohemos & alios ve-
 „ stros adversarios foret obsessum, pro eo vestram ami-
 „ citiam præsentibus requirimus diligenter, quatenus uti
 „ melius, & quam pluribus potestis, cum cæteris Ami-
 „ cis vestris, feria quarta nunc ventura, ad Castrum
 „ ferreum circa nos, nobis in adjutorium venire veli-
 „ tis --- Datum Lindvæ die Dominico ante festum B.
 „ Gregorii Papæ A. D. 1402. „

Stephanus, & Paulus filii Ban de Alfo lindva.

Cæterum in gratiam cum Sigismundo utrumque rediisse, ex iis, quæ mox dicturi sumus, patebit. Atque ab his duo Banfiorum palmites, videlicet Bolondoczenfis, & Lindvensis propullularunt: quos jam exquemur.

Linea Ban-
fiorum de PAULUS I. anno 1437. Agazonum Regalium Magi-
Bolondocz ster, & itinerum Sigismundi comes, quæ idem Rex in
& Lindva. literis suis ita describit. „ Cum nos alias pro acquisi-
 „ tione sacri tituli Imperialis, suscipiendisquæ finaliter
 „ ultimis duabus coronis Imperialibus, per partes Ala-
 „ manniæ versus Lombardiæ, Thuscis, ac alias Italiæ
 „ partes iter arripuimus, & usque ad Mediolanum in-
 „ clusive, ubi secundam coronam nostram Imperialem
 „ de manibus Reverendissimi Patris, & Domini Archi-
 „ episcopi Mediolanensis, in domicilio B. Ambrosii Epi-
 „ scopi

» scopi gratioſe ſuſcepimus , acceſſimus , ipſe Paulus
 » Magiſter Agazonum noſtrorum , cum copioſa Fami-
 » liarium ſuorum comitiva , noſtram ſequendo Majeſta-
 » tem , per totum ipſius itineris ſpatium , nobis fidelia
 » jugiter impendit obſequia ; tandem nobis de Mediola-
 » no per dictas Lombardiæ , & Thuſciæ partes per-
 » tranſeuntibus , ac uſque ad Civitatem noſtram Sena-
 » rum , per multas , & varias inſidias nobis , & genti-
 » bus noſtris per Florentinos , & quamplurimos alios
 » noſtros , & Sacri Romani Imperii rebelles , & inimi-
 » cos poſitas , Deo Duce , abſque moleſtia , & offen-
 » ſione aliquali procedentibus , ipſe Paulus Magiſter
 » Agazonum noſtrorum , ubique nobiſcum proficiſcen-
 » do , laterique noſtro jugiter adhærendo , tam contra
 » ipſorum noſtrorum rebellium , & hoſtium inſultus , ſe
 » variis , & multiplicibus fortunæ caſibus , pro noſtri
 » honoris exaltatione , abſque metu lethi exponere non
 » formidans , quam etiam in aliis ſecuritatem noſtri iti-
 » neris concernentibus , Celſitudini noſtræ placibiles im-
 » pendit famulatus. Demum vero ab ipſa noſtra Impe-
 » riali Civitate Senarum nobis perſonaliter , Domino
 » conducente , Urbem Romanam adeuntibus , tertiam-
 » que inibi , & ultimam coronam , ſeu infulas Imperia-
 » les de manibus Sanctiſſimi Domini noſtri , D. Euge-
 » nii Papæ IV. conſuetis ceremonialibus ſolennitatibus
 » laudabiliter ; ac honorifice præhabitis , ſuſcipientibus ,
 » ubi & eundem Paulum Magiſtrum Agazonum noſtro-
 » rum aureo accinximus cingulo , & honore decoravi-
 » mus militari , ipſe Paulus - ſemper , & ubique juxta
 » noſtræ Majeſtatis libitum grata , & fideliffima ſervitia
 » nobis curavit exhibere. Porro ſuſceptis glorioſe hu-

Ex qua
 Paulus Si-
 gismundi
 Imp. itine-
 raria Co-
 mes.

„ jusmodi sacris coronis , seu infulis nostris Imperiali-
 „ bus, de dictis Italiae partibus ad Civitatem nostram
 „ Basileensem, ubi Sacrum generale Concilium in Spi-
 „ ritu sancto legitime congregatum celebrabatur, nobis
 „ advenientibus, & deinde ad peculiare Regnum no-
 „ strum Hungariae, auspice Deo feliciter, & votive re-
 „ meantibus, & ab illinc tandem arduissimis causis nos
 „ perurgentibus ad hoc Regnum nostrum Bohemiae in-
 „ gredientibus -- saepe latus Paulus Magister Agazonum
 „ nostram inpraetermissa sequens Majestatem, nobis tam
 „ in expugnatione cujusdam Castris, quod quidam no-
 „ ster infidelis Rohacz nominatus in contemptum nostrae
 „ Serenitatis tenebat, & conservabat, quam etiam in
 „ aliis variis nostris arduis agendis, alta, & praecleara,
 „ atque a nostri cordis arcano nunquam excidenda obse-
 „ quia multifarie, multisque modis exhibuit, & impen-
 „ dit. „ Duas autem Conjuges habuit, alteram Ca-
 „ tharinam filiam Styborii de Styborich. per quam cum
 „ posteris in jus Castris Bolondocz, vel Bolondvára, alias
 „ Beczko venit; alteram Margaretham de Báthor Michaelis
 „ Szilágyi de Horogfzegn Viduam.

 Ejus li-
 beri.

Praeter DOROTHEAM Joannis de Rozgon, & ELISA-
 BETHAM Georgii de Kanisa Conjuges, reliquit filium JO-
 ANNEM IV. dictum Sifsák, Dominum de Lindva, & Bo-
 londocz anno 1514. Pincernarum Regalium Magi-
 strum.

Eum Istvanfius, quanquam non sine nominis errore
 Jacobum vocat, virum impigrum, & promptum, ac
 ostendendae adversus communes hostes virtutis cupidissi-
 mum fuisse ait: ei certe confecti ad Batsiam rustici belli
 glo-

gloriam tribuit. A) Stephanus quoque Taurinus, cum eodem bello Joannem Dragfium ex confosso equo prolapsum descripsisset, Bánfi virtute servatum ita canit: B)

Hunc ubi plagatum, multoque cruore madentem
Bamphius aspexit, comes, & vincitissimus illi
Gentilis, veri nec dissimulator amoris,
Non impune finit socium cecidisse, citatum
Pulsat equum, plebemque feram mucrone cruento
Propulit, & mecum tibi sint certamina, dixit &c.

Ejus Relictam ad annum 1525. lego Catharinam de ~~_____~~
Fuis, proles vero: SIGISMUNDUM II. qui confœderatio- *Et nepo-*
ni, quam nonnulli Proceres anno 1522. Budæ inie- *tes.*
rant, subscripsit. LAURENTIUM, cujus filia BARBARA
Francisco Zaj de Chômôr in manus convenit. ANTO-
NIUM I. cujus Conjux Potentiana Dersffi. FRANCISCUM I.
de quo mox, & DOROTHEAM, quæ sublato in pugna
Mohatsiensi Marito Nicolao Tharczaj, alterum delegit
Mathiam Loboczky de Lobositz, & in Kamenitza Po-
lonum.

FRANCISCO I. Helena filia Blasii de Raska enixa est
LADISLAUM IV. ab anno 1556. ad 1574. Janitorum;
abhinc vero ad annum 1586. quo obiit, Agazonum
Regalium Magistrum. Terno hic connubio illigatus,
primum Annæ Keglevith de Buzin Casparis Ernuſth de
Chaktornya Viduæ, deinde Barbaræ de Som, demum
Catharinæ Mindszenti, duas Filias ANNAM videlicet
Gabrielis Majlath de Zwnyogszegh Perpetui Terræ Fo-
garas consortem, & ELISABETHAM, totidemque filios
pro-

A) Histor. Libro V. sub finem.

B) Servilis belli Libro V.

progenuit; sed neuter posteros vidit: PAULUS II. enim a Turcis in acie cæsus est, JOANNES VI. vero in ipso ætatis flore anno 1595. occubuit. Atque sic pleraque rami Bolondoczenfis latifundia in Lindvensem, ad quem regredimur, pervenerunt.

Linea de STEPHANUS IV. PAULI I. cujus progeniem descri-
AlfoLind- plimus, Frater, & STEPHANI III. Filius, Vir clarus,
ua. in campo Merulæ fortiter pugnans anno 1448. ceci-
 dit relictis duobus Filiis JACOBO I. & NICOLAO V. Ille
 Maximiliani Cæsaris partes secutus, pace subinde com-
 posita, ab Wladislao Rege in gratiam receptus est. Hic
 sub Mathia Corvino Comes Pofoniensis, egregias ab eo-
 dem laudes emeruit. Verba Diplomatis anno 1474.
Ex qua dati sunt: „ ubi ætate, & prudentia crevit, in exerci-
Nicolai V. „ tiis militaribus, & aliis arduis negotiis Curix nostræ
laudes. „ decus esse cœpit, legationes adiit, & præcipue duas
 „ vias magnas, & laboriosas pro nobis, & Regno fe-
 „ cit: primam cum Reverendo Georgio Præposito
 „ Quinqueecclesiensi ad Serenissimum Principem Ferdi-
 „ nandum Regem Sicilia; alteram cum Venerabili quon-
 „ dam Johanne de Rabenstein, Præposito Vifsehradien-
 „ si ad Ducem Mediolani semper in factio fidei, & re-
 „ bus nostris, ac Regni; unde juxta votum nostrum,
 „ optatas reportavit relationes, in exercitibusque no-
 „ stris contra inimicos, & rebelles nostros instauratis
 „ interfuit, maxime in expeditione contra Stephanum
 „ Vajvodam Moldavicum, ubi pro salute personæ no-
 „ stræ viriliter, & strenue agens, plura pro nobis pro-
 „ pe mortalia vulnera suscepit, & mori non dubitabat. „
 Sub Wladislao II. Rege Janitorum Regalium Magister
 decessit annum circiter 1501. Conjugemque suam Mar-
 gare-

garetham Ducem Saganensem, Joanni Ernuſth de Chák-tornya reliquit.

Fuit Margaretha non virtutibus modo, sed etiam formæ venustate præcellens Matrona, cujus pudicitie Maritus cum metueret ab Mathia Rege, qui Pofonium, ubi illa agebat, venturus erat, eam Also Lindvam perducendam curavit. Quo factò Regem, quasi per ejus lasciviam Margarethæ pudicæ esse non liceret, adeo commotum ferunt, ut Nicolaum machinæ bellicæ, quæ curru vehebatur, catena adstrictum, in captivitatem abripi juberet. Biennio post & libertati quidem, & muneris Comitis Pofoniensis restitutus est, sed duabus arcibus Lippa, & Solymos multatus, quas nec ipse unquam, nec ejus posterì, ut in loco dicemus, recuperarunt. A)

Prepter conjugem fere biennio captivus.

Suscepit porro ex Margaretha sequentes proles:

JOANNEM V. de quo infra.

PETRONILLAM Francisco Oſthfi,

BARBARAM B) primum Christophoro de Reichenburg, deinde Caspári de Stubenberg.

SARAM Petro Erdódy de Monyorokerék nuptas;

JACOBUM præterea II. quem primam lucem anno 1488. aspexisse Bucellinus ait, ac

FRANCISCUM II. cujus Viduam ad annum 1521. Annam ab Eckarthsau invenio.

JOANNES V. NICOLAI V. Filius quomodo ex clade Mohatiana se evolverit, verbis Istvánfii dabimus. *Haud dissimili fidelis obsequii genere*, inquit ille, *Alexander* Geneal. Hist. C *Baca-*

Joannes V. ex clade Mohatiana evadit.

A) Rei gestæ Historia exstat apud Belium Decade II. Monumento II.

B) Lapsus est itaque in Theatro Nobilitatis Europæ Spennerus, cum Barbaram semel, atque iterum Ladislai Bánfi, & Margarethæ Comitissæ de Corbavia filiam fuisse scribit.

Bacacius Joanni Bánfio equum postulanti opportune obtulit, quum equus illius, laboribus, & vulnere nimium debilitatus fatisceret; & Joannes quidem vitato periculo, manus hostium effugit, Alexandrum vero a Turcis captum, grato animo redemit, & adem, quam D. Joanni Baptista in praelio, si incolumis evaderet, voverat, Lindvæ adificandam, dedicandamque curavit. A)

Fit Zapolyæ Re- gis Palatinus. Abhinc Joannis de Zapolya partes, quoad vixit, constanter fovit, tuitusque est, & ab eodem Regni Palatinus creatus, anno 1533. in arce sua Saprancia, ut idem Istvanfius habet, B) e vivis excessit, magno Zapolyi dolore; quum eum præ cæteris ob fidem, integritatemque charum in primis haberet. C) Conjux Margaretha Filia Jacobi Székely de Kevend auxit eum Filio

Ejus Filius Stephanus V. STEPHANO V. qui quanquam in partibus Ferdinandi Regis esset, nihilque intentatum relinqueret, impetrare tamen non potuit, quo Arces, quibus Nicolaum Avum excidisse diximus, reciperet, quoad Temesvaro anno 1552. a Turcis expugnato, eæ quoque in barbarorum potestatem venirent. Inde ab anno 1554. ad 1568. quo e vivis excessit, splendidum Dapiferorum Regalium Magistri munus gessit. Magdalena Országh de Guth thori Socia peperit ei tres Filias, ANNAM anno 1544. natam Joannis de Réwa, MAGDALENAM Michaelis de Maroth consortes & CATHARINAM; nec non duos Filios NICOLAUM VI & GASPAREM I. Hic ex Catharina Pethô de Gerse numerosam prolem suscepit, sed vel

se-

A) Istvanfius Histor. Libro VIII.

B) Libro XII.

C) Scutum Joannis proffat Tabella 1. Num. 1.

sequioris sexus, vel quod nobilioris erat, præmaturo
fato subreptum. Filii certe

Gasparis
I. liberi.

FRANCISCUS III. anno 1595.

STEPHANUS VII. 1607. in vivis esse desierunt. Filia
vero postquam ad nobiles annos pervenerunt, his eloca-
tæ sunt:

MARIA Nicolao Széchy de Rimaféché.

MAGDALENA Casparo Kinsky,

SUSANNA Stephano Pinneyi,

URSULA Balthafari Vragovics,

CATHARINA primum Thomæ Cencri (ita exerte Bu-
celinus, sed in nomine mendum cubare suspicor) dein-
de Francisco de Battyán, ac

JUDITHA Nicolao Nyári de Bedegh.

NICOLAUS VI. GASPARI I. Frater anno 1547. in
lucem editus, & tertium, ac vicefimum ætatis vix
egressus, animum ad nuptias applicuit, Ursulamque a
Zrinio, Joannis Prényi de Nyaláb, nisi fallor, Relictam,
in thori consortium adscivit. Ex eo nati sunt STEPHA-
NUS VI. anno 1571. CATHARINA, quæ Stephanum Zi-
brik de Szarvaskend, & Joannem Ujfalusi de Divékuj-
falu Maritos habuit. GEORGIUS I. qui miserabili nece
anno 1607. Styrae in Austria confossus est: Magdale-
nam Doczi de Nagyluche ejus Sponsam reperio, num
etiam nuptiis juncta fuerit? in certum, ac denique

Et Nico-
lai VI.

CHRISTOPHORUS I. Vir ab animi constantia, & a fide
in superos æque, ac Regem clarissimus. Viros Apосто-
licos, quos Missionarios vocant, domi suæ aluit: ho-
rum opera non finitimam modo regionem, sed quidquid
terrarum Quinque-ecclesias procurrit, excoluit; Tumul-
tu Bethleniano, & Rakocziano, qui semel atque iterum

Christo-
phorus
stemna
claudit †
an. 1646.

Hungariam turbinis instar pervaserat, adeo se abripi non sivit, ut unus fere Transdanubianam regionem in fide Cæsaris contineret. Pincernarum & Tavernicorum Regalium Magistri officio plures annos perfunctus, gentem Banfianam de Alfo Lindva ultimus omnium tumulo intulit: quanquam enim ex gemino connubio Annæ videlicet de Mére, & Eleonoræ Draskovich de Trakoſtyán numerosæ prolis Pater effectus est, Filios tamen omnes præmortuos vidit, quos demum & ipse anno Christi 1646. consecutus est. Conjicio id ex epistola Ferdinandi III. Imp. quam ad Civitates Hungariæ dedit, & cujus pars, quæ huc facit, ita habet: Prudentes, & Circumspecti, fideles, nobis dilecti. Siquidem Tavernicorum Regalium in Hungaria Magistri officium, quod per mortem, & decessum Speſt. & Magnifici quondam Comitum Christophori Bánfi de Alfolindva vacare contigerat, fideli nostro itidem Magnifico, & Speſt. Comiti Stephano de Chiak Comitatus Scepuſ. Supremo Comiti, & Confiliario nostro - - clementer contulerimus &c. Datum in Arce nostra Regia Poſon. die 26. mensis Novembris anno Domini 1646. Liberos porro Christophori e priore thoro natorum Syllabus hic est:

STEPHANUS VIII.

HEDVIGIS

NICOLAUS VII. natus 1599. † 1627.

SOPHIA trium Maritorum Conjux, nempe: Stephani Liſthy de Kôpcsény, Stephani Széchy de Rimafzéch, & Emerici Senioris Czobor de Czobor Szentmihály. Ex posteriore vero prognati sunt:

EVA:

PE-

PETRONELLA nata 1615.

CÆCILIA FRANCISCA nata 1617. Confors Ladislai L. B.
Recziczki.

HELENA nata 1619.

ELISABETHA nata 1621.

PETRUS.

PAULUS.

JOANNES. A)

A) Præter Bánfos de Alsólindva, celebres etiam erant olim Bánfi de Thallócz, de Nagymihály &c. sed jam dudum extincti. Superant hodie Bánfi de Loffoncz; verum nec hi, nec illi Alsólindvanis ulla necessitudine, ut apparet, innexi.

I I.

D E B Á T H O R.

**Bathorii
de genere
Guthkeled
oriundi.**

Sunt, qui Báthorios a Wenceslao, feu Wenczelino celebri S. Stephani Regis Duce profluxisse velint. De eo hæc pauca adnotavit Thuroczius *A) Ascendit quoque de Bavaria Wenczellinus videlicet de Vazumburg, qui cum S. Stephano in Symigio, Cupan Ducem interfecit; Capitaneus enim exercitus exstitit illo die. Ex istis, Jak nascitur principium, & origo. Sed ii quidem cum ipsius Thuroczii, tum veterum chartarum fide satis refelluntur, ille enim Wenczellinum genti Jak principium, & originem dedisse exerte memorat; hæc contra Bathorios de genere Guthkeled prognatos esse perhibent. Guthkeledii porro, ut idem Thuroczius scribit: *B) per Petrum Regem, dum idem fugit ad Heinricum Casarem, in adjutorium sunt ei adducti de Castro Stboph; sunt exorti de Svevia, unde Imperator Federicus ortum habet. Ista enim generatio de Primatibus Sveviæ exstitit; pauperes enim sunt hæreditatibus, sed probi, & valentes sunt in patria memorata. Istius siquidem Guthkeled generatio temporibus Salomonis Regis, Ladislai, & Geychæ Ducum extitit exaltata. Nam tum ipsa generatio in duas partes divisa fuit: quidam Ducibus adhærebant; quidam vero Salomoni, & specialiter Wyd, quem Salomon ex-**

al-

A) In Chronicis Hung. Parte II. Cap. XII.

B) Ibidem Cap. XVI.

altasse perhibetur, super alios de generatione supra dicta.
 Genus porro Guthkeled in varios subinde ramos divisum est; Zelemérios enim, Szokolios, Butkajos &c. cum universim prima bonorum divisio, tum seorsim horum tres dentes, quos alii lupinos, alii Draconis esse malunt, quosque pro armis habent, ejusdem originis fuisse satis ostendunt; sed nos missis cæteris, ad Bathorios veniamus.

Primus autem, a quo series non interrupta fuit, ^{Majores} occurrit ANDREAS, qui tres Filios reliquit BENEDICTUM, ^{Báthorios} BRICCIUM, & GEORGIUM; sed BENEDICTUS absque hæ-^{rum.}rede decessit, GEORGIUS vero in MICHAELE, & JOANNE Filiis defecit. Unus BRIGGIUS natu medius, qui anno 1310. cum agnatis Michaelae, & Vid fundos divisit, nomen Bathorianum propagavit, genuit enim quinque filios JOANNEM I. ANDREAM II. LAURENTIUM I. NICOLAUM I. & LEWKES, seu LUCAM. JOANNES I. trium liberorum Pater fuit: LADISLAI I. GEORGH II. STEPHANI I. sed GEORGIUS II. in GEORGIO III. Filio, & JOANNE V. nepote, STEPHANUS I. vero in JOANNE III. Filio, & GEORGIO IV. MICHAELE II. & LADISLAO IV. nepotibus sine prole mascula obeuntibus extincti sunt. LADISLAUS I. ^{Ladisl. I.} natu maximus anno 1351. Comitatus Szaboltsensis ^{Supr. Comes} Supremus Comes, duxit Annam filiam Mauriti, filii ^{Comes Szabolts.} Nicolai Vajvodæ de Moroczida, & Megyesallya ex genere Puk, vel Pok oriundi, quæ cum præter bona in Comitatu Kraznensi sita, portionem etiam Somlyoviensem jure, quod quartalitium vocant, a Fratre Simone acquisivisset, in Filios, nepotesque Bathorios axioma de Somlyo, ut in loco dicemus, transfudit. Sustulit autem Ladislaus ex ea duos filios LADISLAUM II. ^{Arada,} &

Andreas
 II. Episc.
 Varad. ab
 an. 1229.
 ad 1345.

& STANISLAUM, de quo, quia peculiaris lineæ author fuit, infra agemus. ANDREAS II. BRICCI I. filius modo de Báthor, modo de Rakomáz dictus, primum Ecclesiæ Vetero Budensi Præpositus, deinde Episcopus Magno Varadinensis, Sanctimonialis D. Claræ Oppido Velence intulit. LAURENTIUS I. & NICOLAUS I. ANDRÆ II. Fratres sine liberis obierunt. LEUKES demum seu Lucas e vivis excedens duos Filios reliquit BENEDICTUM II. & PETRUM I. huic in partitione obtigit Castrum Etsed cum amplissimis bonis Prouinciæ Szatmariensis, atque ab eo inde tempore de Etsed scribi, vocarique cœpit, novamqua propaginem Bathoriorum de Etsed inchoavit.

Ráthori
 de Etsed.

Ex duobus autem, quos procreavit, Filiis, BRICCIUS II. sine hærede obiit, JOANNES IV. vero, qui sub annum 1400. floruit, ex Catharina filia condam Joannis, filii Pethó de Zántho filiam URSULAM, quæ Stephano GYULAFI de Ráthoth juncta est, & sex filios suscepisse legitur. Nomina eorum sunt:

STEPHANUS III.

BENEDICTUS III.

THOMAS I.

MICHAEL III.

JOANNES VI. &

BARTHOLOMÆUS I. sed hic prælio cum Hussitis commisso, in flore ætatis interiit. MICHAEL III. unam filiam CATHARINAM reliquit, cæteri, cum nondum virilem ætatem attigissent, morte abrepti sunt.

Unus STEPHANUS III. ducta ex familia Somostiorum conjuge, Bathorianum nomen propagavit. Gesit is sub tribus Hungariæ Regibus Sigismundo, Alberto, a quo Castro Buyák donatus est, & Wladislao I. splendoris Ma-

gi-

gistratus. Nam & Dapiferorum Regalium Magistri, & Judicis Curiae Regiae munere plures annos perfunctus est. Obiit in clade Varnensi anno Domini 1444. ^{Stephanus} *cujus* Thuroczius non sine laude meminit in hæc verba: *Vir III. cadit ad Var-* ^{nam.} *Magnificus Stephanus de Báthor, in Curia Regia Majestatis, homo militari virtute conspicuus, cui & vexillum Regium, tanti discriminis in tremore, sua exigente strenuitate, deferre confisum erat, hujus conflictus in fluctibus peremptus exstitit.* Uxor ei fuit Ursula filia Georgii de Kis Tapoltsa, proles vero:

I. STEPHANUS V. Judex Curiae Regiae, ac una Vajvoda Transilvaniae, Dux clarissimus, & primis Heroibus comparandus; ad annum 1477. quo ei Mathias Rex bona Marothiana contulit, cum universim, quid in Turcia, Bohemia, Moravia, Silesia egerit, perstrinxisset, seorsim hæc subjicit: „ superiori siquidem ^{Stephani} „ anno, cum post obsidionem Castris Szabach, quod ^{V. præ-} „ favente Deo a Turcis gloriose expugnativimus, cui ^{clara facta.} „ quidem expugnationi idem Comes Stephanus non „ modo interfuit, verum etiam latis animi, & qualitatis viribus affuit, feliciter Budam reversi fuissimus, „ & inter alias varias curas, & sollicitudines nostras, „ quibus pro statu & defensione Regni impliciti fueramus, Serenissimam Reginam Beatricem de Aragonia sponsam nostram ad hoc Regnum nostrum traduxit, & solennitati nuptiarum, quas jam tandem Deo auxiliante feliciter celebravimus, vacare habebamus, „ Turcorum Imperator, qui Christiano sanguine satiarique nequit, nostram sentiens occupationem, coactis, & adunatis undique viribus, & copiis, maxima cum manu „ Regnum, & Provinciam nostram Moldaviae, cum ope,
 Geneal. Hist. D „ &

„ & adjutorio perfidi Bozorad Vajvodæ Partium Tran-
 „ salpinarum Regni nostri, a Majestate nostra, & Sa-
 „ cra corona defecerat, subintravit, & totam eam
 „ ferme Provinciam ditioni suæ subjugavit: cui cum
 „ propter præfatas curas, & occupationes nostras subi-
 „ to personaliter occurrere, & obviare non potera-
 „ mus, Majestatis nostræ in persona ipsum Comi-
 „ tem Stephanum de cætu aliorum fidelium nostrorum
 „ delegimus - - qui cum auxilio & ope certorum fide-
 „ lium nostrorum præfatum Turcorum Imperatorem in
 „ turpem fugam convertit, Provinciamque ipsam libe-
 „ ram, & nobis pacatam reliquit. Tandem vero fuga-
 „ to, & expulso de Moldavia ipso Turcorum Impera-
 „ tore, de nostra commissione, & speciali mandato
 „ se, & gentes suas adversus prædictum perfidum Bo-
 „ zorad Vajvodam, & Provinciam Transalpinam con-
 „ vertit, ibique ipsum Bozorad simul cum reliquis Tur-
 „ corum, quos Imperator ipse pro præsidio, & defensio-
 „ ne ipsius Bozorad, & Provinciæ illius Transalpinæ lo-
 „ casset, similiter fudit, & profligavit, ac de ipsa
 „ Provincia turpiter aufugere coegit, & alterum Vajvo-
 „ dam, quem nos elegeramus, in eadem Provincia fi-
 „ deliter reliquit. „ Idem Stephanus fide Coronensis In-
 „ scriptionis anno 1479. LXV. millia Turcarum in cam-
 „ po Rouyer prostravit in festo Colomanni. Ante obi-
 „ tum, qui anno 1493. evenit, honores abdicavit, se-
 „ pultusque est Bathorini in loco gentilitio, cum hoc elo-
 „ gio marmori inciso:

*Et Epita-
 phium.*

Qui Curios vita vicit, probitate Catones,
 Æquavitque Numam religionem Dei:

Nam

Nam coluit verum prisca pietate Tonantem,
 Et nunquam domuit fœda libido Virum. A)
 Hic capit Alpinos, Moldavos, protegit idem,
 Sanguine Silvanos & tegit ipse suo;
 Egregius Stephanus, sævos qui pectore Turcos
 Prostravit toties, hac requiescit humo,
 At vos, o Báthorum gens! hunc lugete Parentem:
 Nam Báthorum cecidit firma columna domus.

2. ANDREAS III. cui donationem Castrî Buyák Wladislaus II. Rex Hung. anno 1495. confirmavit. Quis autem, qualisque Vir fuerit, ex epigraphe, quam Arci Etsediensi inscribi curavit, non obscure colligi poterit, ea est hujusmodi:

Magnanimus Andreas de Báthor, Pater Patriæ suæ, construxit hoc Castrum gentilibus suis, pro quietudine, & tuitione eorum, cernens, atque intelligens quandoque paci intermisceri bella, & discordias, qui rogat suos hæredes, ut nominis Bathorei non velint esse immemores; primum inter se sint concordēs: concordia enim res parvæ crescunt, discordia vero maximæ dilabuntur. Deinde ne inventa perdant; nam non minor est virtus, quam quærere, parta tueri. Postremo tolerate, & abstinete; nam divertere a malo, & facere bonum, est felicitas hominis. Anno M. CCCCXCII.

Arcis Etsediensis Epigraphe.

Ex Coniuge Juliana Drágfi de Bélthek plures sustulit liberos, quos infra memorabimus.

D 2

3. LA-

A) Cælebs vixisse scribitur. Addit Cl. Samuel Timon famam habere, ejus corpus esse incorruptum.

3. LADISLAUS V. Comitatum Szatmár. & Zarand. Supremus Comes, matrimonium cum Elifabetha de Berzevicze sterile nactus est. Obiit ante ann. 1474.

4. PAULUS I. cognomento mutus, quod ab ipso ortu facultate loquendi destitutus fuit.

5. THOMAS II. cujus filia Anonyma in domum Zokolianam enupsit.

Nicolai
III. Epi-
scopi Va-
ciensis lau-
des.

6. NICOLAUS III. ex Episcopo Syrmienſi inde fere ab anno 1474. usque ad 1507. Vaciensium Antistes, quem Galeotus Martius Narniensis A) his laudibus effert: *Virtute, & animi generositate, dignitateque corporis cumulatus maxime: studiis namque humanitatis in Italia eruditus, cura, & diligentia doctrinam adaugens, nihil laboris, nihil vigiliarum, nihil impendii subterfugiens, quod ad doctrinam conveniret: brevi effecit, ut doctissimis, acutissimisque Philosophis, ejus doctrina, & literatura summa cum admiratione probaretur. - Non referam, qua magnificentia templum instauravit, Architectis, fabrisque ex Italia accitis maximo cum impendio, ut generositati animi sui & templum, & domus Episcopalis responderent. - Perphacuit etiam mihi illa familia sua dignitas, & elegantia, semper enim in ejus domo oratur, aut studetur, aut carmen cantatur ad lyram, aut sermo habetur honestus, nullum ibi otium, nulla ignavia, nulla temporis dispendia internoscuntur. Nam ab arce ad hortos, quos ipse munivit, piscinisque ornavit, ab hortis vero ad arcem frequens deambulatio, non sine proborum hominum commercio, comitibus libris efficit, ut iter quoque disputa-*

A) De dictis, & factis Mathiæ Regis Cap. XXXI.

tationibus teratur. Plura illic de Nicolao Galeotus, sed hæc ad eum noscendum attulisse suffecerit. A)

7. CATHARINA Uxor Georgii de Marczal, cujus Filius Ladislaus cum improlis decessisset, fundi, possessionesque Marczalianæ, ad Bathorianam familiam pervererunt.

8. MARGARETHA primum Michaelis Szilágyi de Horogfzagh, Regni Hungariæ Gubernatoris, eo vero ad Pozazinum a Turcis intercepto, Constantinopolique obtruncato, Pauli Bánfi de Alfo lindva Conjux. Antequam huic nuberet, ab Mathia Rege quo se commodius aleret, anno 1461. arcem Dyod donum accepit, pro arce vero Világosvár cum Oppidis Thúr, & Varsán 7. millia fl. dependit.

Jam proles ANDREA III. quemadmodum supra promissimus, compendio dabimus. Habuit vero tres Filios, STEPHANUM VII. videlicet, ANDREAM IV. GEORGIUM V. & duas Filias: BARBARAM aliis MAGDALENAM, & ELISABETHAM, utramque in Clarissimas domos enuptam: illa enim Emericum de Perén Regni Hungariæ Palatinum, hæc Joannem de Thelegd Maritum accepit. Fratrum natu maximus STEPHANUS VII. Urbi, Comitatuque Temesiensi, ac subinde Palatio Regio, quæ suprema in Hungaria dignitas est, præfuit.

B) E clade Mohatiana ægerrime evolutus, cæso Ludovico II. Rege, totus eo incubuit, ut Ferdinando Austriaco contra Joannem Zapolyam solium firmaret, qua-

D 3

re

A) Plenum etiam est laudibus epitaphium, quod Nicolao quondam appositum, in Epistolis Petri Colocensis Archiepiscopi dedimus pag. 76.

) Sigillum ejus expressum est Tabella I. num. 2.

Proles
Andree
III.

Ex quo
Stephanus
VII. Regni
Hung. Pa-
latin.

re ab hoc fundis pene omnibus exutus, illius liberalitate arcem Dévéniam accepit, ubi etiam supremum diem anno 1535. clausit. Ex Coniuge Sophia filia Ducis Massoviensis, unicam Filiam CLARAM reliquit, quæ Carolo Duci Münsterbergensi desponsa, ante fato, quam nuptiarum dies advenisset, prærepta est. Sophia autem altero thoro se illigavit Ludovico Pekry de Petrovyna, ex minoribus Præfecturis, ad Dapiferorum Regalium Magistri munus evecto.

GEORGIUS V. STEPHANI VII. Frater sub tribus Hungariæ Regibus Wladislao II. Ludovico II. & Ferdinando I. Agazonum Regalium Magister, ac Comitatus Simegiensis Comes num cælebs vixerit? an contra, haud constat. ANDREAS IV. denique Banus Castri Nándorabensis, & Comes Szatmariensis in thori societatem adlegit Catharinam filiam Stephani de Rozgon, a cuius obitu, quod Stephanus masculo hærede careret, vi Diplomatis a Ludovico II. probati in sex Castrorum possessionem venit. Ea sunt Csitsva, Mogyoros, Varano in Zemplinensi, Cserép in Borsodiensi, Rozgon in Abauvar. ac Thora in Pesthienfi Comitatibus. Coniugium omnino fœcundum nactus est.

Proles Andream IV.

Et tres quidem Filios JOANNEM videlicet: STEPHANUM, & LADISLAUM in adolescentia etulit, cæteri Patri superstites non modo ad virilem ætatem, sed ad summas etiam opes, honoresque pervenerunt. Natus maximus BONAVENTURA ab Hungarico exercitu, cui præerat, quod id nomen peregrinum quid sonaret, nec facile exprimi posset, Andreas compellatus est. Præfuit plures annos Comitatus Szatmariensi, & Szaboltsensi, una Tavernicorum Regalium Magister, inde Judex Curie Regiæ, qua

qua in dignitate vitam clausit anno 1566. die 4. Oct. sepultus in Ecclesia Thallensi Ordinis D. Pauli I. Eremitæ. Geminum matrimonium contraxit, sed utrumque infœcundum; nam neque ex Elisabetha Thurzo de Bethlemfalva, neque ex illius ancilla Catharina Mindszenti ullam prolem vidit.

GEORGIUS VI. BONAVENTURÆ Frater, quod a Ferdinando Rege defecisset, Castro Buják mulctatus, ducta Anna Báthori de Somlyo Casparis Drágfi ultimi deficientis Vidua, Erdődium, cæterasque Drágfiorum arces, quæ alioquin in Fiscum redigendæ erant, occupavit. Sed iis haud multo post a Swendio privatus, ut ne porro turbas ultra Tibiscum cieret, Csitsvam ad habitandum se conferre iussus est, ubi etiam, ut videtur, obiit relictis quatuor liberis STEPHANO XII. & tribus Filiabus, de quibus infra.

NICOLAUS VI. priorum Frater anno 1568. Judex Curix Regix nominatus est, de cuius morte Istvanfius ad annum 1585. hæc prodidit: *Excessit etiam Nicolaus Bathorius Prætorio præfectus, vir rare probitatis, ac amplissima ultra Tibiscum ditiois, atque auctoritatis; tum quod quadriga, qua vehebatur, a ferocientibus jumentis rapta, crure supra talos fracto immane vulnus accepisset, tum quod alios supervenientes morbos superare non potuisset.* Vidua ejus Anna de Loffoncz celeberrimi illius Herois Stephani, qui anno 1552. ad Temesiam occubuit, filia, primum Christophoro Ungnad de Sonnegh Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Slavoniæ Bano, deinde Sigismundo Forgach de Ghymes, qui postea Palatinus creatus est, nupsit.

Præter sex, quos modo memoravimus, Filios genuit ANDREAS IV. Filiam quoque CLARAM, verum & hoc, & Bathoriano nomine indignam. Quatuor Maritos habuit: primus erat Stephanus Drugeth de Homonna, qui cum haud ita diu vixit; alter Antonius de Lofsoncz, Stephani illius, quem supra laudavimus, Frater Germanus Vir optimus, & laudatissimus, hunc illa, quemadmodum testatur Franciscus Forgách A) adjutore Antonio Scriba, Mæcho suo suffocavit. Inde omni pudore abjecto, imparis omnino conditionis Viros Joannem Betko, & Valentinum Benko adscivit.

Stephanus
postremus
Bathoriorum de
Etsed.

STEPHANI XII. qui GEORGII VI. filius erat, indolem ex Istvanio utcunque condiscas, ita vero ad annum 1605. de eo scribit: *Restabat in partibus Cesaris Stephanus Bathorius, qui Judicatum Curiae, uti apellant, primam post Palatinum dignitatem obtinebat, in arce sua Echedia, in insula lacus cujusdam munitissimo loco sita. Sed etiam is, præter omnium opinionem, sive assiduis bellorum incommodis fractus, sive Germanorum odio, & ulciscendis eorum injuriis, quas intolerabiles ab iis sibi illatas querebatur, seu religionis Calvinianæ asserenda studio, cui erat addictissimus, ad Botskajum descivit. - - Sic Vir ille alias nobilissima, & antiquissima stirpis, paulo ante obitum rebus novandis animum applicuit, ac quod sæpe in ore habebat, honestum vitæ usque ad funera cursum servare non potuit: tantum in animis hominum insatiabilis injuriarum ultio, ac vindictæ cupiditas potest. Nec multo post ultimus illustris, & antiquæ familiæ hæres, nulla relicta sobole, annum*
agens

A) In Historia MS. Libro II.

agens ætatis 55. exstinctus est. At in anno mendum cubat, ex epitaphio enim, quod illi positum est, quinquennio minorem decessisse conitat. Illud ita habet:

Speḗtabili, ac Magnifico Domino, Domino Comiti Stephano de Báthor, Comitatum Súmeghiensis, Zathmár, & de Zabolch Perpetuo Comiti, Heroi Magnanimo, Patri Patriæ inclyto, Religionis Orthodoxæ Vindici acerrimo, Musarum Mecænati benignissimo, Pauperum nutritori liberalissimo, Deo, & hominibus charissimo, anno ætatis 50. Christi vero 1605. die 25. Julii pie, & sancte defuncto, perpetuæ gratitudinis ergo Fratri de se optime merito, Magnif. D. Gabriel Báthory mœstus posuit.

Ejus epitaphium.

Frusina, seu Euphrosyna filia Francisci Drugeth de Homonna Conjux ei fuit. Soror vero ELISABETHA C. Francisco de Nádasd Agazonum Regalium Magistro nupta, fœmina, si quæ unquam, venustatis, formæque appetentissima. Eam cum humano sanguine perfici posse sibi persuasisset, in eodem per cædes, & lanienas expresso balneare non dubitavit. Tanti criminis damnata, perpetuoque carceri inclusa, ibidem exspiravit anno 1614. die 21. Augusti. Altera Stephani Soror fuit SOPHIA Andreæ Figedy, tertia CLARA Michaelis de Kiswárda Conjux.

Alterius Bathoreorum rami Author, ut supra innuimus, fuit STANISLAUS, a quo posterius modo Stanislöffy, modo Báthory de Somlyo nominati sunt. Ipse autem hoc titulo ut ex vero uti posset, jure experiri debuit, anno 1390. coram Emerico Bubek Judice Curia

Linea Stanislöffyrum, seu Bathoreorum de Somlyo.

riæ contra Joannem , & Stephanum filios Simonis condam Bani , atque causa vicit. Ex duobus Filiis LADISLAUS III. qui sub ann. 1462. Dapiferorum Regalium Magistri munus gessit , defecit; STEPHANUS II. vero qui anno 1422. Vice Vajvoda Transilvaniæ , & 1458. Dapiferis Regiis præfectus fuit , octo liberos progenuit , quorum nomina sunt :

NICOLAUS II.

DOMINICUS I.

GERARDUS.

ANNA Consortis Dionysii de Nagymihály.

DOMINICUS II.

JOANNES VII.

STEPHANUS IV.

MARGARETHA Uxor Ladislai de Sempse.

EX Filiis DOMINICUS I. & GERARDUS in tenera ætate obierunt; DOMINICUS II. candidum Præmonstratensium Ordinem ingressus , Præposituræ S. Joannis Baptistæ de Jaszov anno 1498. præfuit , cæteri autem tres Bathorianum nomen amplificarunt , sed NICOLAI II. posteros , quod summas quasque dignitates affecuti , & postremi omnium emortui sunt , postremo quoque loco adservamus. JOANNES VII. itaque ex tribus Filiis LADISLAO VI. PETRO II. & EMERICO I. copiosos utriusque sexus nepotes habuit , & LADISLAI quidem filiæ MAGDALENA Emerico Tunyoghi , BARBARA Francisco Irinyi , SOPHIA Antonio Tegzes de Artand in matrimonium datæ sunt , filius vero JOANNES VIII. FRANCISCUM progenuit , qui ex Conjuge Susanna Straufz nulla relicta sobole , sub exitum Seculi XVI. naturæ debitum persolvit. PETRI II. Filius ALEXIUS I. demortuo ejus Fratre CASPARO I. &

CATHARINA Sorore, in CASPARE II. & PETRO IV. Filiis defecit, filia CATHARINA, posteaquam ad nubiles annos pervenit, Stephano Lonyai de Nagy lonya matrimonii vinculo adstricta. EMERICUS I. pariter in PETRO III. Filio defecit, nata unica BARBARA Balthasari Horváth elocata.

STEPHANI IV. progenies paulo diutius floruit. Ejus ^{Proles} Filius SIGISMUNDUS I. generavit WOLFGANGUM I. & NI- ^{Stephani} COLAUM V. Ex WOLFGANGO nati sunt ANNA Conjug ^{IV.} Francisci Kallaj de Nagy Kálló, & SIGISMUNDUS III. qui SIGISMUNDUM IV. Filium in adolescentia amisit; SOPHIA autem Filia, Thomæ Bánfi de Loffoncz, eoque demortuo Gabrieli Pernefzi de Ofztopan conjuncta est. NICOLAUS V. duæ proles erant: ANNA Uxor Georgii Erdöteleki, & STEPHANUS XI. qui Filiis carens SUSANNAM Filiam ex Barbara Parlaghi susceptam Andreae de Chetnek elocavit, verum hoc præmatura morte erepto Michaeli Uraj, ac demum Michaeli Aranyassi Sufanna nupsit, & utrique plures proles peperit. Sed jam ad NICOLAUM II. redeamus.

Ex Conjuge Barbara Casimiri vel Kazméri filia trës ^{ProlesNi-} natos, una pauciores natas suscepit. Ex his CATHARINA ^{colai II.} Andream Sarmasaghi, BARBARA Andream de Chiere Maritum habuit. Filii BARTHOLOMÆUS II. & MAURITIUS ad maturiores annos non pervenerunt. STEPHANUS VI. postquam eos ingressus est, totum se militari studio ad dicit, hinc anno 1523. Vice Vajvoda, anno vero 1529. Vajvoda Transilvaniæ præfuisse legitur. Joannis de Zapolya partes, quas principio amplexus est, ad mortem usque fovit, quam obiit anno 1534. ætatis vero 57. Conjugem habuit Matronam lectissimam Catharinam de

Thelegd, quæ Maritum consecuta est anno 1547. ætatis 55. Ex hoc matrimonio proles octonæ prodierunt videlicet :

Proles Stephani VI. Vajvodæ.

NICOLAUS IV. in pueritia morte sublatus. ANDREAS V. Vir summa temperantia, bonitateque naturæ, & ab omni cupiditate remotissimus, matrimonium iniit cum Margaretha Majláth filia Stephani Perpetui Terræ Fogaras, ex qua proles aliquot, quas infra recensimus, suscepit. Obiit diuturna infirmitate consumptus anno Domini 1562. Margaretha non multo post ad altera vota Joannis Iffiu de Mihályfi Viri Clarissimi tranlit. CHRISTOPHORUS I. cujus vitam, & dotes quia epitaphium, quod Albæ Juliæ in marmore visitur, paucis exhibet, visum est hic adscribere :

D. O. M.

Epitaphium Christophori Principis Transilvanicæ.

Christophorus Bathoreus de Somlyo, Stephani Filii, alteri Stephano Fratri in Regem Poloniæ creato, in Principatu Transilvanico succedens, magna animi moderatione Provinciæ præfuit, pietati studuit, pacem coluit, felices Fratris sui contra Moscos conatus opibus juvit, amans patriæ, bonarum parens literarum, mansuetus, patiens, justus, atque munificus fuit, cumque continua articularium morborum molestia premeretur, ob amissam etiam paucis ante mensibus charissimam Conjugem, & tenellam Natam, gravi animi angore occupatus, postquam ex Comitibus Colosvariensibus (ubi Sigismundum Filium unicum, optimæ spei puerum, nonum agentem ætatis annum mirifico omnium Ordinum consensu Successorem nominavit) Albam Juliam æger redisset,

rediisset, paucis post diebus, invalescentibus cum lethali febre doloribus, animam Deo perpetuis, quamdiu hincere potuit, precibus pie commendans reddidit. Vixit annos LI. Provinciæ præfuit annis V. mensibus XI. diebus XXIII. Obiit Albæ Juliæ anno MDLXXXI. XXVII. die Mensis Maji.

Gemino matrimonio illigatus fuit; altero, quod certum, Elisabethæ Bocskaj de Kis Maria, altero, si Czwingingerus non fallit, Polonæ ex Clarissima Principum Radziviliorum familia oriundæ: utramque tamen prior etulit. Proles suo loco memorabimus.

STEPHANUS VIII. CHRISTOPHORI I. Frater natu minor in domum Bathorianam ipsum nomen Regium invenit. Multa de eo Patrii, exterique Scriptores memoriæ prodiderunt, nos quia compendio studemus, ejus epitaphium, ut ex ungue, quod ajunt, Leo noscatur, solum adferemus; sic autem habet:

Stephanus Magnus Rex Poloniæ, Magnus Dux Lithvania, Victor, Triumphator, Pater Patriæ, Stephano Pa'atino A) Catharinaque Thelegdia, natus anno MD. XXXIII. V. Kalend. Octob. excessit MDLXXXVI. Idib. Decembr. Regnavit annos X. Menses VII. dies XII. Judicia constituit, Livoniam, Polotiamque Provincias recepit, Fines Lithvania latissimo Velisienti agro adjecto protulit, perterritis Mechemete primum, ac deinde Achlam Tartarorum Chamis, Podoliam pacatiorem, cultioremque reddidit; Amurathem Turcarum Imperatorem, ut a Tartaro legatione missa pacem peteret, & Benderia a Cosacis deleta nihil moveret, novaque Ca-

Et Stephani VIII. Regis Poloniæ,

A) Transilvania nempe, quem veteres Vajvodam dixerunt.

stella finibus imponi pateretur, opinione virtutis permovit, continuitque, stipendium majus Transilvaniæ Imperium ineunti Sigismundo Fratris Filio impuberi, imponere molientem deterruit, Janculam Valachiæ Regulum ob injurias, quas vicinæ Nobilitati intulerat, dejicere adegit, thesaurosque, qui cum ipso Valacho in potestatem suam venerant, repetentem sprevit. Omnium Regum, Principum, ac populorum, nationumque cum ora in se convertisset, majora pro re hac publica, & Christiana animo agitans; ac inprimis Moscoviam Poloniæ, Lithvaniæque aggregare studens, sexta die subito extinctus est. O mors invida! non extinxisti virtutem Bathoreorum: immortalis est. Stephano Poloniæ Regi, Victori, Triumphatori, Pio, Patri Patriæ, Johannes de Zamoscio Cancellarius, & Summus Dux Exercituum Regni, pro vita, quam salutis, gloriæque ejus omnibus belli periculis devoverat, Deo, non se ita volente, superstes, has lacrimas cum Grifelde Bathorea Uxore sua, Regi, Patrono, Affinique suo fundit. Viveres Stephane maxime! viveres; nec Polonia, Ungariaque, ac nomen Christianum lugeret, nec improbi Barbari gauderent: sed vivit Deus, haud solido exultabunt gaudio.

Hæc Zamoscus in laudem defuncti Regis. Poloni quoque Milites, ut luctum testarentur, sequentia subjecerunt: Devoti animi, meritisque erga Rempublicam Stephani Magni Poloniæ Regis invicti, Patrisque Patriæ pientissimi. Te superstite pro salute, gloriaque tua sanguini non pepercimus: nunc quid aliud? quam lacrimas miserabiliter fundere possumus: quo Duce patriæ fines proferemus? quo vel Barbaros a cervicibus rejic-

ciemus? Stephane! terror hostium! quam subito quoque modo te amisimus? O nimis atras Polonis, omni- que nomini Christiano Idus Decembres!

Habuit Conjugem STEPHANUS Annam Jagelloniam Sigismundi Augusti Poloniæ Regis Sororem, quam Virginem quidem, sed natu grandiolem anno 1576. cum Regno accepit: ea sterilis decessit.

Præter hos quatuor Filios habuit STEPHANUS VI. una pauciores filias, quæ postquam ad nubiles annos de- verunt, clarissimis Familiis innexæ sunt; ANNA quidem Antonio Drugeth de Homonna, deinde Caspari Drágfi de Bélték, & eo decedente Georgio Báthori de Etsed; SOPHIA Demetrio de Chák; ELISABETHA Ludovico Pekry de Petrowina, & ab ejus fati Ladislao Kerechényi de Kanyafólde, mortua Gyulæ anno 1562. & in Somlyo Majorum sepulcris illata.

E CHRISTOPHORI prolibus, quas complures habuit, *Proles*
pleræque non ultra cunas vitam produxerunt. NICO- *Christo-*
LAUS VI. obiit die 30. Januar. anno 1576. ætatis 9. *phori*
cujus memoriam tuetur lapis in Templo Albenfi cum *Principis*
hac inscriptione: *Transilu.*

Hic jacet eximiæ puer indolis, ortus ab alto

Stemmata Bathoridum, nomine Nicoleos.

Sarmatiæ Stephanus Rex est huic sanguine junctus;

Dacicus at Pater est Wajvoda Christophorus.

Botskaj generosa Parens Elisabetha stirpis.

Huic tantum brevis hæc vita caduca fuit.

At GRISELDIS Filia, & SIGISMUNDUS II. Filius justam ætatem attigerunt, & illa quidem Joanni Zamoscio Ma- gno Poloniæ Cancellario in matrimonium data est; hic vivo Patre, ut supra memoravimus, Transilvaniæ Prin- ceps

ceps in auguratus, ab ejus excessu Provinciam varia fortuna administravit. Bello præclara facinora edidit, sed animo mobilis, volaticusque, fasces, quos semel, atque iterum dimiserat, pœnitundine ductus resumpsit, quoad salutata ultimum patria, & Christierna Austriaca, quam Uxorem duxerat, in Styriam remissa, Pragam secessit, ibidemque ad obitum vixit. Cadaver maxima cum pompa ab ejusdem Urbis Archiepiscopo elatum est, & ad S. Vitum in Sacello D. Sigismundi Regis tumulatum. Septemdecim post annis epitaphium adjecit, qui ei a Cubiculis fuit, in hæc verba:

Epitaphium Sigismundi Principis Transilvanice.

Georgius Nemes de Váradgya Transilvanus, Principi Optimo, in utraque fortuna a Cubiculis, cum lacrimis
Posuit 12. Martii anno 1629.

D. O. M. A.

Obiit 1613.

Lector discce, quibus fortunæ ictibus pateat humana Majestas: Sigismundum Bathorem Transilvaniæ Principem extinctum Boema tegit terra; huc e folio arreptum immitis fortuna dejecit. Caruisset sepulcro, qui federat in folio, nisi famuli fides etiam in tempestate inconcussa stetisset.

Proles Andree V.

ANDREAS V. ex Margaretha Majláth, cujus supra meminimus, quinque liberorum Pater effectus est. Filia unica ELISABETHA, primum matrimonium cum Christophoro Hagymássi de Berekszo, alterum cum Francisco Dobo de Ruzka, qui anno 1602. fato perfunctus est, contraxit, cæteri mares erant.

Ex

EX his GABRIEL I. in pueritia vitam amisit.

BALTHASAR a Sigismundo II. suo ex Fratre nepote miserabili morte anno 1594. sublatus est; cum enim consiliis, quibus Princeps Turcicam societatem diffucere, atque ad Austriacam se adungere parabat, intercedere videretur, ac præterea in affectati Regni suspicionem venisset, Claudiopoli captus, & Szamosujvárum deductus, indicta causa, lictoribus nequidquam obluētans, laqueo interiit, relicta Vidua Maria Kendi filia Alexandri, qui eodem anno, eademque de causa capite plexus est.

ANDREAS VII. & sua virtute, & Patruī Poloniæ Regis commendatione, in Senatum Purpuratorum Patrum anno 1583. adscriptus, sexennio post Varmiensi etiam Episcopatu, aliisque opimis beneficiis in Polonia potitus est. Cæso Balthasare Bathorio, cum Stephano Fratre, metu Sigismundi Principis eo se recepit, ibique delituit, quoad ab eodem ad fasces Transilvaniæ evocaretur. Sed & hos, & vitam haud multo post perdidit. A Michaele enim Transalpinæ Valachiæ Vajvoda, qui Præfecturam Transilvaniæ spe devoraverat, prælio attritus, cum in fuga salutem quærit, a Rusticis Siculis die 31. Octobr. anno 1599. interfectus est.

*Andreas
VII. S. R.
E. Cardinalis.*

STEPHANUS X. Miles egregius, & bellicarum expeditionum, quas Stephanus Rex Poloniæ in Moscos, aliosque hostes suscepit, assiduus Comes, geminas nuptias iniit: cum Sophia videlicet Bebek de Pelsüz, Georgii Filia, et Sophia Kostka Germana, ut nonnulli volunt, S. Stanislai Sorore.

Ex priore Matrimonio natus est Gabriel II. Sigismundi Rakoczii Transilvaniæ Principatu sponte dece-

*Filiū Ste-
phani X.*

dentis Successor. Eum ille quinquennio adeo avare, crudeliterque administravit, ut omnibus invisus, Varadini, quo se receperat, multis vulneribus a suis confoderetur, Conjugemque Annam Palochaj Viduam relinqueret. Evenit ea cædes 6. Kalend. Octobr. anno 1613. Cadaver toto triduo inhumatum, vili deinde carro injectum, bobus in conditorium Majorum illatum est; ei Laurentius Toppeltinus hoc epitaphium inscripsit:

Hic jacet Princeps non Dacorum, sed Satyrorum,
qui Cibiniensi Civitati pedes sustulit; & quanquam
tota Transilvania, parteque Hungariæ affinitates
juxit, abominatus tamen erat bonis omnibus, semperque male audit.

*Andreas
VIII. ultimus
Bathoriorum
de Somlyo.*

Ex posteriore susceptus est ANDRÉAS VIII. Gabrieli Fratri vita, moribusque dissimillimus. Indolem nactus moderatissimam, rebus publicis gerendis abstinuit, curis fere domesticis intentus. Exstincta est in eo Bathoreorum familia; quanquam enim Annam Zakreska Polonam Conjugem sibi adjunxisset, nullos tamen ex ea mares vidit. Duæ Natæ superstites manserunt: HEDVIGIS nempe, & SOPHIA. Illa demortuo Marito Lupstovskio, Ordinem D. Benedicti ingressa in Cœnobio Stangouska supremum vixit; hæc Georgio Rakoczi Principi Transilvaniæ nupta, in utraque fortuna Matronarum exemplar habita est. A) Fuit præterea Andreae Soror ANNA, quæ

A) Præter Bathorios de Etsed, & de Somlyo floruerunt insuper in Provincia Abaujvár. Bathorii de Gagy, sed cum hi a Comite Petench de genere Aba ortum ducant, clarum est iis sanguine innexos haud fuisse. Erant præterea & alii Bathorii, qui quatenus ad Etsedienses, vel Somlyoienses pertine-

quæ amisso Coniuge Dionysio Bánfi de Loffoncz , in domum Baronum Jósika enupfit.

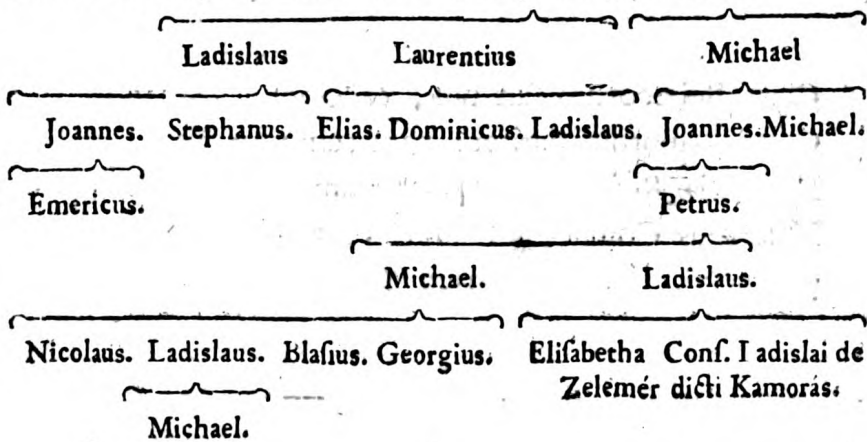

F 2

III.

nuerint, etsi incertum est, juvat tamen Genealogicam eorum laterculum subijcere.

Fratres Uterini, & Carnales Hodos, Stephanus, Felicianus.

I I I.

B E B E K D E P E L S O C Z.

Origo Be-
bekorum
Pastoritia.

Bebekii olim aliter, atque aliter scribebantur; modo enim Bebek, modo Bebék, modo Bubek compellatos lego. Eorum origo Timonis opinione admodum humilis est. Is enim postquam montem, quem amnes Sajo, & Csetnekiensis respergunt, paucis descripsisset, hæc subjicit: A) *In parte ejus subjecta Orienti cavernæ altissimæ præsertim dua. In eodem, ut fertur, Bubecius pater illustris quondam gentis, & septem Arcium in rupibus conditor, reperit thesaurum. Rari sunt tam fortunati opiliones!* Hæc Timon. Pastorii itaque generis Bebekos esse oporteret. Istud utcunque sit, ex septem illis Arcibus, quæ a Bubeke erectæ memorantur, Szadvára in Tornensi, Murány, Kraznahorka, & Pelsócz, unde genti cognomen; sed cujus jam hodie vix rudera spectantur, in Gómórienfi Provincia, esse feruntur. Porro Majores eorum adservavit nobis epitaphium, quod Francisco de Csetnek in Templo Oppidi Csetnek positum est, & sic habet:

Eorum
Majores
epitaphio
adservati.

Clara Bebecorum fuit una, eademque propago
Csetnekianorum pariter: nam tempore Belæ
Hungariæ Regis genuit Detricum, atque Philippum
Matthæus Comites, Dominos, Castrique bonorum
Csetnekii. Natus Detrico Benedictus habebat

Pro-

A) In notione Tibisci pag. mihi 101.

Progenitos Domicumque Bebek, Cunumque vocatum;
 Nicoleon, Ladislaum, Janumque, Petrumque:
 His dum Csetnekium venit, & Pelsócza Bebeko,
 Magnificumque genus multis dum floret ab annis,
 Et virtute animi, simul ac præstantibus actis,
 Ultimus hic mansit major de stirpe suorum
 Csetnekiensis honos Franciscus &c.

Ex quo clarum est imprimis, MATTHÆUM totius gentis
 Patrem fuisse, deinde per DETRICUM Filium, & nepo-
 tem BENEDICTUM stemma propagasse, demum DOMINI-
 CUM, qui carminis gratia Domicus vocatur, Bebek Kun
 appellatum, ex partitione bonorum, in dominium Castri
 Pelsócz; cæteros vero Fratres in possessionem Castri
 Csetnek venisse. At quia tituli, quem nobis præfixi-
 mus, memores nos esse oportet, Csetnekios alio loco
 reservamus, in præsens de Bebekiis acturi.

Ex DOMINICO itaque nati sunt, GEORGIUS; STE- ^{Proles Do-}
 PHANUS, ANNA Nicolai Forgách de Gyms anno 1333. ^{minici I.}
 Consort, ac fortasse DOMINICUS II. qui ab anno 1362.
 ad 1370. Episcopus Csanadiensi Ecclesiæ præfuit.

GEORGIUS anno 1358. Comes Lyptoviensis, Filios,
 nisi fallor, habuit EMERICUM, & DETRICUM II. utrum-
 que splendidissimis perfunctum Magistratibus. A) Et
 Emericus quidem primum Dalmatiæ & Croatiæ Banus,
 tum Capitaneus totius Russiæ, & Comes de Sáros, de-
 inde Judex Curia Regiæ, ad extremum Vajvoda Tran- ^{Emericus}
 silvania creatus est, adjecta simul, cum uxor fati ^{Prior}
 ces- ^{Aurancæ.}

F 3

ces-

A) Emerico, & Detrico ætate suppar erat NICOLAUS Ecclesiarum
 Colocensis, & Bacsiensis Archi-episcopus circiter annum
 1401. mortuus.

cessisset, & ipse Ordinem Crucigerorum S. Joannis Hierosolymitani ingressus esset, Prioris Auranæ, & Comitibus Dubicensis dignitate. Sed tot honoribus grandem maculam inussit, cum senior ad peruelles Sigismundi Regis se adjunxit, imo eorum Antesignanus evasit. Rem idem Rex diplomate, quo Joannis de Maroth Bani Machov. facinora recenset, hunc in modum

Sigismundo Regi perduellis. narrat: „ tandem vero, inquit, nobis in Regno Bohemiciæ pro Sacri Romani Imperii, & nostri Patronatus honore laborantibus, dum nonnulli Prælati, Magnates, Proceresque nostri ingrati, & immemores beneficiorum, a celsitudine nostra copiose perceptorum, rebellionis calcaneo ducti, a sinu nostræ clementiæ se abducere, acceptando, & in crimen læsæ Majestatis nostræ inito fraudulento consilio simul conspirantes, alium eis ignotum Regem, utpote Ladislaum filium condam Caroli de Duracio, in hoc Regnum nostrum in opprobrium nostri culminis introducere voluissent, Emericusque Bubek Prior Auranæ, qui fere totius rebellionis, & dissensionis origo fuerat, & causa efficiens, recepta sibi, & aggregata plurima potentia, Fidelem nostrum, Virum Magnificum Paulum Bissenum de Eszdege, Dalmatiæ, & Croatiæ prædictorum, & Sclavoniæ Regnorum nostrorum Banum, qui se suæ exquisitæ doloſitati opponere disponebat, fraudulenter captivasset, captumque præfato Ladislao filio Caroli pro encœnio destinasset: tum idem Joannes Banus suæ fidelitatis laudabilem constantiam contestando, elevato suo vexillo proprio, & totali sua potentia instaurata, & adversus annotatum Priorem, suæ fidelitatis audacia

„ pro-

„ properando , eundem Priorem de Regno nostro
 „ Sclavoniæ ad Regnum Bosniæ , simul cum suis fe-
 „ quacibus , & fautoribus expulit , aufugavit , quos-
 „ dam ad eum pertinentes , & contra Majestatem no-
 „ stram rebellantes terribiliter opprimendo , & quos-
 „ dam ad viam veritatis reduciendo , ipsoque Priore
 „ Auraniæ sic expulso , & aufugato , volens pro nostri
 „ honoris exaltatione , magis in suis fidelissimis actibus
 „ insudare , quoddam Castrum annotati Prioris Thor-
 „ now vocatum , de quo multa mala , incendia , dam-
 „ na , & deprædationes nostris fidelibus irrogabantur ,
 „ cum ipsa sua potentia obsedit , & convallavit. „ Ha-
 „ ctenus Sigismundus , in cujus gratiam anno 1403. re-
 „ ceptus quidem est Emericus , sed adeo Ladislai partes
 „ non deseruit , ut idem Rex in literis biennio post datis fa-
 „ teatur , Priorem Auraniæ non modo non resipuisse , ve-
 „ rum in priore perfidia perseverasse.

Reliquit filium LADISLAUM II. qui anno 1417. vixit, <sup>Ejus po-
steri.</sup>
 & genuit EMERICUM II. & LADISLAUM III. utrumque in
 campo Rigomezó , seu Merularum post acre bidui cer-
 tamen anno 1448. a Turcis cæsum , cum hic Comita-
 tum Gümöriensem , ille Transilvaniæ Præfecturam ad-
 ministraret. Habuit Emericus thori fociam Veronicam
 Matthæi de Palocz Palatini Filiam , ex qua in lucem
 editi sunt PAULUS , sed qui immaturo fato præceptus
 sine hærede obiit , SOPHIA Simonis Drugeth de Homon-
 na , & URSULA Emerici de Zapolya ad annum 1489.
 Viduæ.

DETRICUS II. EMERICI I. Prioris Auraniæ Frater , & ^{Letricus}
 ipse ad prima honorum subsellia evehctus est. Cum ^{II. Hung.}
 enim Dalmatiæ , & Croatiæ , deinde Zewrino , de- ^{Palatinus.}
 mum

rum Sclavoniæ Banus præfuiſſet, Leuſtadium de Ilſva in Palatio Regio moderando excepit, eamque dignitatem tenuit ad annum 1401. A) Abhinc fraternæ conſpirationis particeps, officioque deturbatus, reliquum vitæ, quanquam in gratiam cum Rege procul dubio redierit, inglorius egit B) Illud certum eſt duos Filios procreaſſe NICOLAUM I. de quo aliud non reperio, & PETRUM anno 1424. Siculorum, ſexennio vero poſt Borſodiensem Comitem, ac Tavernicorum Reginalium Magiſtrum, qui Catherinam filiam Georgii de Chák Viduam, & improlem reliquit, altero matrimonio Joanni de Peren conjunctam. Sed jam ad Domini-
ci I. alterum Filium STEPHANUM redeundum eſt.

*Stephani I.
Proles.*

Fuit perinde, ut GEORGIUS I. Frater, Liptovienſium Comes, & ab anno 1360. ad 1369. Judex Curia Regiæ. Filios ejus hos reperio: GEORGIUM II. quem alii Gregorium legunt, LADISLAUM, & FRANCIS-
SCUM

A) Apud Jongelinum, alioſque Scriptores confuſa eſt Palatinorum hujus temporis ſeries, quare non abs re fuerit eam fide Diplomatum in luce collocare. Fuit itaque Palatinus

1391. III. Kal. Aprilis Stephanus.

1393. IV. Kal. Maji Leuſtadius de Ilſva.

1394. Idib. Novembr. vacat.

1395. IV. Kal. Maji. Leuſtadius de Ilſva.

1397. VIII. Id. Decembr. Detricus Bubek.

1399. IV. Kal. Decembr. Idem.

1400. Idem.

1401. 1405. 1406. 1407. 1409. Nicolaus de Gara.

Conferantur hæc, ſi placet, cum Jongelino, & apparebit eum loco non uno lapſum fuiſſe.

B) Sigillum ejus videri poteſt Tabella I. num. 3.

EUM. Georgius in Templo Görgöiensis Provinciæ Torrensis conditus est, cum hac sepulchrali inscriptione rubeo marmori incisa:

Hic jacet Georgius Bubek, Magister Tavernicorum Reginalium, qui fecit exstruere Ecclesiam Visitantis Virginis, Fratibus Heremitis S. Pauli primi Heremitæ Anno Domini 1371. A)

Cæterum Georgius vitam ultra annum 1376. produxit; Ecclesia autem illa, una cum Cænobio prope Gombaszegh ad Sajó fluvium surrexit, quo & LADISLAUS Frater symbolam contulit. Erat autem LADISLAUS ad annum 1390. itidem Tavernicorum Reginalium Magister, & quod cum FRANCISCO Fratre commune habuit, Abaujvariensis Comes, sustulitque ex Margaretha filia Joannis de Ida JOANNEM, qui sub annum 1401. Agazonum Reginorum Magister, quod conspiracy, qua cognatum Emericum implicitum esse diximus, aut particeps erat, aut esse credebatur, loco, graduque motus est. Verum anno 1410. seu quia omni suspitione criminis se purgavit, seu quia in gratiam Regiam receptus est, ad Tavernicorum Regalium Magistrum munus sublatus fuit, in quo obiit anno Domini 1419. relictis duobus liberis NICOLAO II. & STEPHANO II. hos anno 1425. cambium fecisse lego, & pro Castro Hrusso Provinciæ Barsiensis, Castrum Zokolya Provinciæ Sárosiensis accepisse. Vixit NICOLAUS adhuc anno 1433. STEPHANUS vero 1451. supremum habuit, meminuit

Joannes
Tavern.
Regal.
Magister.

Geneal. Hist.

G

ejus

A) Amicus, cujus beneficio Epitaphium habeo, annum 1121. apponit, sed in altero, ac tertio numero errorem cubare manifestum est, eos itaque correxi, & alios substitui ex Ordinis Paulinorum Annalibus.

ejus Thuroczius, cum Joannem de Hunyad ab Lofonczino proditione depulsum scribit in hæc verba: *Hanc quidem proditionem, inquit, Vir Magnus Stephanus de Pelsewcz munitione sub pratæcta, fortuito icu bombardæ ad mortem vulneratus, antequam moretetur, proprio ore exstitit confessus.*

Emericus
III. ex
Præp. Al-
benfi Ma-
ritus.

Quibus Parentibus progeniti sint JOANNES II. sub exitum Seculi XV. Pincernarum, & STEPHANUS III. anno 1511. Dapiferorum Regalium Magister, ac MARGARETHA Consors Christophori Warkotsch de Nobschütz, nondum reperi. JOANNIS II. Filii erant EMERICUS III. & FRANCISCUS II. Ille Sacerdos factus, & inter Secretarios Ludovici Regis adlectus, etiam Præposituram Albensem S. Nicolai consecutus est, sed ut scribit Conradus Sperfogel, *circa festum D. Mauricii anno 1534. duxit Uxorem, & celebravit nuptias: quare præsumentur, quod in gratiam Regis Ferdinandi non recipietur.* Certe & Joanni Zapolyæ, cui Emericus perditæ addictus erat, facinus id admodum displicuisse, constat; sed ut tum omnia non solum militari licentia, verum etiam Religionis novatione fervebant, res novo Marito impune cessit. Duxit autem vilis conditionis feminam, cui Helenæ Kreta alias Arbanas nomen fuisse comperio, ex qua sublatis duobus liberis JOANNE III. & ELISABETHA, qui anno 1563. in vivis erant, fati cessit; ipsa vero elato Marito, alterum Petro Dobronoki nupsit.

FRANCISCI II. Supremi ac Perpetui Comitatus Gömöriensis Comitatus, in Analectis Scepusii plus vice simplici meminimus, quare hic solum tristem ejus exitum, quem cum duobus Kendiis habuit, ex Verancii Episcopi
Agri-

Agriensis literis ad Thomam de Nádasd Palatinum datis, adnotare placet; hunc in modum autem scribit:

„ In Transilvania Franciscus Bebek, & Franciscus
 „ Kendy, cum Fratre suo Antonio, rebellionis suæ
 „ nefariæ ac tot aliorum scelerum, die Septembris
 „ prima, ultimas patriæ, quam in servitutem, & ad
 „ extrema rerum suarum perduxerunt, dedere pœnas.
 „ Miserat Regina (Isabella:) Oratores suos in Tur-
 „ ciam petitem, addi finibus Transilvaniæ, si non cæ-
 „ tera annis adempta superioribus, at saltem Lippam,
 „ cum ea portione terræ, quæ a Lipa ad arcem Hu-
 „ nyad pertingit; idque Galli suasu, & spe concepta
 „ de illius patrocinio, quod ei per proximum Lega-
 „ tum fecisse dicebatur. Vicissim quoque duo Fran-
 „ cisci cum Antonio, triumviratus pestilentissimus eo-
 „ dem suos destinant Oratores, iisque dant contraria,
 „ & plena accusationum mandata: Regiam denuo exi-
 „ tum ex Transilvania meditari, & ad Germanos de-
 „ fecturam, ubi primum Lipa, & postulatis finibus
 „ potiretur, eaque causa petitionibus ejus Bassas lo-
 „ cum nequaquam debere dare. Periclitari tunc ma-
 „ gnopere Oratores Regiæ, & de illorum captivita-
 „ te Bassæ consultare, vixque jam etiam manus ab iis
 „ abstinere. Cum hoc interim cum & casum eorun-
 „ dem Oratorum suorum, & causam ejusdem casus
 „ fama celeriter extulerat, clanculariæ a Regina lite-
 „ ræ superveniunt. Quibus perlectis, & cognitis;
 „ confestim & Regiæ fides firmiter est habita, & to-
 „ ta vis indignationis Bassarum in accusatores ejus
 „ versa, remissique utrorumque cum Chiauso Orato-
 „ res; nec plane referunt, quali cum responso. Con-

*Francisci
 II. infelix
 exitus.*

„ jectura tamen est, quod cum tali, qualem effectus
 „ demonstravit. Nam Bebekii, & Kendiorum callide
 „ apud Valachos in itinere remoratis Oratoribus, cum
 „ aliis Chiausus ad Reginam festinavit. Quæ mox ex
 „ iis, quos jam morti destinaverat, & aliis ejus Pro-
 „ vincix summis, ac selectis pro more Viris Confilia-
 „ riis suis ad audiendum, quæ Turca renuntiaverat ei
 „ de reddendis petitis finibus, consultandumque, quid
 „ deinceps illis esset agendum? Albam Juliam accer-
 „ fitis, conveniunt. Regina tum, quæ jam dudum
 „ cum Melchiore Balassa, & cum quibusdam aliis de
 „ omnium cæde transegerat, ipso Melchiore, ut to-
 „ tius praxis, & parricidii Duce, quique non ita lon-
 „ ge cum ducentis equitibus, & trecentis peditibus
 „ latere jussus fuerat, per posticum in Arcem nocte
 „ intempesta recepto, ipsamet dicitur eundem magnò
 „ animo fuisse alloquuta, moram ut omnem rumperet,
 „ & patrare maturaret, quod se patraturum commodo
 „ publico receperat. Ibi mox Thoma Daczo, & Gas-
 „ pare Perussych in Franciscum Bebek immisso, Fran-
 „ ciscum, & Antonium Kendy, qui una erant, ipse
 „ Balassa occupat, momentoque, & sine magno ne-
 „ gotio iis ambobus interfectis, ut qui nunquam for-
 „ tes habiti fuerunt. Bebek, tametsi nec ipse mul-
 „ tum insignis quapiam præclara nota bellica, facile
 „ tamen non cessit in vasoribus, sed simul ac ab eis
 „ circumveniri se vidit, ensē corripuit, & primum
 „ in Gasparem, ut quidam ajunt, Perussych, ut qui-
 „ dam alii, in Thomam Daczo invecus, quod ii ante
 „ alios cum duobus Militibus gregariis irruperant, ita
 „ est tutatus vitam, ut omnibus magnis, & prope
 „ letha-

» lethalibus vulneribus affectis, plane visus est declaraf-
 » se, quod iis sese eripere non ægre potuisset, si rem
 » cum solis habuisset; verum irrumpente multitudine,
 » quæ illos sequebatur, plurimis gladiis victus succu-
 » buit. - - Huic autem facinori, ne majus quoddam,
 » & magis memorabile corollarium desit, ajunt cada-
 » vera Kendiorum honesta pompæ sepulturæ fuisse tra-
 » dita; Bebekianum in partes dissectum quatuor, Car-
 » nificis securi, & furcis totidem inditum. - - Viennæ
 » 18. Sept. 1558. » Hactenus Verancius.

Habuit FRANCISCUS duas Conjuges: Margaretham Warkotsch, & Dorotheam Blasii de Raska Filiam, totidemque proles: CATHARINAM Francisco de Peren anno 1552. die 18. Maij nuptam, & GEORGIUM III. qui a Cujus fr-
lius Geor-
gius III.
postremus
stirpis. teneris annis militiæ, armisque assuetus, cum non levia detrimenta Turcis intulisset, Hafanis tandem Filekiensis Præfecti astu, apud Balogum arcem interceptus, & Constantinopolim transmissus est. Hinc cum a Maximiliano Cæsare liberari se posse desperaret, ad Joannem Transilvaniæ Principem confugit, cujus demum ope dimissus, Dacicas copias cum summo imperio gubernandas accepit, & quoad vixit, a Transilvanis contra Cæsarem stetit. Obiit anno 1567. de quo Istvanfius: *Haud dissimili sorte inquit Georgium Bebekum illustri ortum familia, apud Joannem Sigismundum, ad quem - - relicta fortunarum sede, qua sub Casare erat, malesanis adductus consiliis transfugerat, in Transilvania fata sustulerunt, qui quum nullos mares liberos reliquisset, arces ejus, & bona, pro quibus tantopere armis erat certatum, Casaris fisco cesserunt - - atque in eo, ut vetus, ita illustris familia, & progenies defecit.*

Quaquam enim Sophiam Pathoczi virilis animi
fœminam, ut quæ Arcem Szadvariam contra Lazarum
Schwendium tueri ausa est, in matrimonio habuit,
non alias tamen, quam sequioris sexus proles eduxit.
Nomina earum sunt.

1. SUSANNA Conjux Stephani de Báthor.
2. SOPHIA.
3. JUDITHA.
4. ANNA. Quæ quidem omnes anno 1563. in vi-
vis erant, sed abhinc quid illis factum? nusquam re-
perio.

I V.

D E C H E T N E K.

Chetnek, Csetnek, vel veteri scribendi ratione Chytnuk est Oppidulum Provinciæ Gómórien-
 sis, in valle cognomine situm, atque Rosna-
 via in occasum brumalem duobus fere milliaribus sejun-
 ctum, olim Castro, cujus vix rudera superant, infigne.
 Istud cum in partitione bonorum, quæ inter Domini-
 cum Bebek, ejusque Fratres facta est, his obtigisset,
 cognomen Csetnekiorum, quemadmodum in loco indi-
 cavimus, assumpserunt. Ex quo clarum est, utrique
 Familiæ eosdem Majores fuisse: quia tamen pauca In-
 strumenta Csetnekiorum in manus pervenerunt, eorum
 quoque series, pluribus locis, quam Bebekiorum habet.

*Origo
 Csetne-
 kiorum
 videnda
 in Bebek.
 familia.*

Annum circiter 1320. NICOLAUS, LADISLAUS, JO-
 HANNES, & PETRUS Fratres Castrum Csetnek adierunt.

Ad annum 1371. exstant literæ, quibus Chetne-
 kiani Cœnobio de Gombaszegh, cujus supra in Geor-
 gio II. Bublik meminimus, villam Zavayallya donant,
 hunc in modum exaratæ: „ Noverint universi, quod
 „ nos Magister Ladislaus de Czutnuk, de consensu Fi-
 „ liorum nostrorum, & Dominæ Relictæ quondam Ma-
 „ gistri Petri Consortis de eadem, in personis Filio-
 „ rum Magistri Nicolai Rufi, Georgii, & Petri, vo-
 „ lentes cælestibus terrena commutare, & per hoc effici
 „ hæredes, & cives Regni cælestis, nec non ob reme-
 „ dium, & salutem animarum nostrarum, nostrorum-
 „ que hæredum terram, seu particulam terræ in villa

„ Za-

» Zavayallya, alio nomine Gombaszegh vocatæ, ad
 » nos jure hæreditario spectantem, Claustro B. V. de
 » novo ædificaturo pro Fratibus S. Pauli I. Heremitæ
 » Ordinis S. Augustini in prædicta Villa Gombaszegh,
 » & per consequens præfatis Fratibus, ibidem jugiter
 » Deo famulantibus, nullo contradicente, sed tanquam
 » veri Patroni jam dictæ Ecclesiæ, seu Claustrum, per-
 » petue, & irrevocabiler contulimus, & donavimus
 » pacifice, & perpetuo possidendam. - - Datum in
 » prædicta Civitate nostra Czutnuk anno Domini 1371.

Georgius

Dapif.

Magister.

1393. Floruit GEORGIUS Dapiferorum Regalium Ma-
 gister.

1412. NICOLAUS II. SIGISMUNDUS, & JOANNES II.
 subscripserunt tabulis fœderis, quod Sigismundus Rex
 Hung. cum Wladislao Rege Poloniæ die 15. Martii Lu-
 bloviæ iniit.

1438. Ladislaus II. Gubernator Præposituræ Bu-
 densis Sanctissimæ Trinitatis, seu de superioribus aquis
 calidis.

1460. circiter vixit ANDREAS trium Filiorum Pater
 LADISLAI III. NICOLAI III. & JOANNIS III. hic anno 1505.
 pro Comitatu Gómórienfi Orator, ratum habuit Decre-
 tum, quod Ordines Regni condiderant, ne unquam ex-
 teris Rex Hungariæ optaretur. Duas, quas reliquit,
 Filias; CATHARINAM Nicolao Lorantfi de Serke, DORO-
 THEAM Ladislao itidem Lorantfi Fratibus Germanis So-
 rores elocavit, sed hæc defuncto Ladislao, alterum Ste-
 phano Szentannaj nupsit. NICOLAI III. quatuor proles
 lego: URSULAM Casparis Skartfi Conjugem, SIGISMUN-
 DUM II. partium Zapolianarum fautorem, qui anno
 1533. a Ferdinandæis interceptus, Catzianeri benefi-
 cio.

cio liber evasit. PETRUM III. in vestigia Fratris perinde ingressum, & Montanarum Civitatum, quæ in Scepusio sunt, vastatorem. Dedit tamen pœnas anno 1537. captus, & in Castro Scepusiensi carcere diutius detentus. EMERICUM denique qui anno 1540. vixit, sed omnes sine hærede extinctos.

LADISLAUS II. ANDREÆ Filius genuit BERNARDUM, hic LADISLAUM IV. ex quo nati sunt SOPHIA Christophori Górgey, CLARA Michaelis Csernej Conjuges, ANDREAS II. qui improlis decedens Uxorem suam Sufannam Báthori alteri Marito Michaeli Uraj elocandam reliquit. MICHAEL anno 1588. mortuus, qui ex Anna Mariassi de Markusfalva plures quidem liberos suscepit, sed quorum nullus stemma Csetnekianum propagavit: nam CHRISTOPHORUS, LADISLAUS, SOPHIA, & FRANCISCUS in tenera ætate obierunt; una ANNA postquam ad nubiles annos pervenit, Nicolaó de Monok nuptum tradita est.

Gentem tumulo intulit STEPHANUS ANDREÆ, & MICHAELIS Frater, qui cum ex nescio qua Conjuge MARGARETHAM, & SOPHIAM procreasset; nulla relicta virili sobole, ipse omnium extremus mortuus est. Exstat ejus epitaphium in Templo Csetnekiensi hoc tenore scriptum: A)

Stephanus ultimus gentis.

Ultimus inter ego numerosos ordine Fratres,
Hac gelida Stephanus Csetneki condor humo
Obdormivi in Oppido Dobschina
Anno 1594. die 15. Junii post mer. 6.

Ejus Epitaphium.

Geneal. Hist.

H

Cre-

A) Incisa sunt marmoribus & arma gentilitia, quibus usus est, quæque expressa habentur Tabella II. numero 2.

Crediderat Stephanus capto paulo ante Fileko,
Se placida terris posse quiete frui ;
Ast illum subito diri excepere dolores ,
Abstulit & celeri Parca cruenta manu.
Sorte quid hac homini melius? dum cura , laborque
Prætereunt , requies ecce beata venit.

V.

DE HEDERVÁRA.

Hedervariorum natale solum, & in Hungariam ^{Hedervá-} adventum M. Thuroczius ^{rii ex Co-} a) paucis hunc in ^{mitibus} modum indicat: *Post hæc, inquit, de Alama-* ^{de Hom-} *nia Volphgerus cum Fratre suo Hedrico, de Comitibus* ^{burg o-} *Houmburg ortus, & trecentis dextrariis phaleratis in-* ^{riundi.} *troivit. Cui Rex Geycha montem Kiscen, & insulam* *Danubii circa Faurinum dedit pro descensu atero; ubi* *Castrum ligneum faciens, fecit quoque in eodem monte* *Canobium, ubi & est tumulatus. De istis Hedrici* *generatio derivatur. Hactenus Thuroczius. Majores,* *certe de Hedrich, aut Hedrehwára compellatos lego* *quoad sequiori tempore nomen utrumque in Hedervára* *commutatum est.*

Sub annum 1150. floruit Comes MAURUS, ejus-
que natus STEPHANUS quinque Filiorum parens: ALEXAN-
DRI videlicet, SERAPHIMI, CHEPHANI, seu Stephani ^{Chepha-}
anno 1206. Regni Hungariæ Palatini & Comitis Bachien- ^{mus, &}
fis, PHOCONIS, seu Poth itidem Palatini ac Comitis ^{Poth Pa-}
Mufuniensis, qui cum Fratre Chephano Abbatiam S. ^{latini.}
Jacobi de Lében Ordinis D. Benedicti condidit, ac
SAULIS denique anno 1188. Chanadiensis Episcopi ^{Saul Ar-}
electi, demum ad Metropolim Colocensem, in qua ^{chiepisco-}
obiit, translati. Andreas II. Rex Hung. in certis literis ^{pus Colo-}
anno 1208. exaratis non dubitavit ei attribuere hujus- ^{ensis.}

H 2

modi

A) Chronicorum Hungariæ Parte II. Cap. XI.

modi elogium: „ beatæ memoriæ Sauli tunc Colocen-
 „ si Archiepiscopo, qui apud Deum, & homines sanctæ
 „ & innocentis vitæ merito valde exstitit commen-
 „ dandus. „

Dionysius Anno 1232. Proregis dignitatem tenuit DIONYSIUS
Hung. de Vialka de gente Hedrehwára sub Andrea II. Rege,
Palatinus. sed ab ejus Filio Bela IV. ut Bonfinius, alique refe-
 runt, oculis privatus.

A clade Tartarica Magister KEMEN cum sua virtute,
 tum duobus Filiis LAURENTIO videlicet, & DIONYSIO II.
 inclaruit. Ille Aulæ Regiæ Judex, & Reçtor, ac Co-
 mes Musunienfis, quas laudes a Bela IV. emeruerit,
 juvabit ex literis Regiis A) audire, quarum pars, quæ
Enco- huc facit, ita habet: „ Primo siquidem, cum adhuc
miùm „ in numero, seu Collegio juvenum domus noſtræ fa-
Lauren- „ mam pollentem, & nomen duceret glorioſum, ipſum
tii. „ cum chariſſimo Genero noſtro Ratiſlao Duce Galli-
 „ ciæ, in partes Ruſciæ cum cæteris Regni noſtri
 „ Magnatibus duximus transmittendum, qui ſub Ca-
 „ ſtro Iroſlo, B) Ruthenis quam plurimis in perniciem
 „ ipſius Generi noſtri exeuntibus de eodem, & arma-
 „ tam in expeditionem noſtram dirigentibus aciem,
 „ zelo devotæ fidelitatis armatus, volens potius
 „ poſt mortem vivere per famæ gloriam, quam ter-
 „ gum hoſtilitati hujusmodi vertere, ſe objecit, ubi
 „ tranſoſſo hoſtili lancea crure ſuo exſtitit lethaliter
 „ vul-

A) Quæ data ſunt Idibus Aprilis anni 1264.

B) Latinis Jaroslavia, ad Sanum fluvium, auſpiciis Mariæ There-
 ſiæ Auguſtæ cum Gallitia, & Lodomeria ad Coronam Hun-
 garicæ rediit.

» vulneratus. Deinde cicatrice sui vulneris nondum
» obducta, cum Daniel Ruthenorum Rex ad campestre
» prælium contra ipsum nostrum Generum prodiisset,
» strenuitas ejusdem Magistri Laurentii, defidiæ ob-
» scuritatem abhorrens, in lucem prodiit probitatis,
» & singulariter hostili se immiscens aciei, quendam
» de Ruscix Baronibus impulsu dejecit lanceali, quem
» supra dictus Gener noster fecit capite detruncari:
» in quo conflictu cum equus sæpe dicti Ducis Generi
» nostri perdilecti fuisset interfectus, idem Magister
» Laurentius solitæ fidelitatis insistens fervori, vitamque
» jam dicti Ducis præferens vitæ suæ, equum, quo
» vehebatur, eidem Duci tradidit, & se inter ho-
» stes confertissimos posuit, variis periculorum flucti-
» bus involutum, sicut præmissa suprascripti Ducis, &
» multorum fidelium ac fide dignorum nobis relatio pa-
» tefecit. Ea vero, quæ in subsequentiis annectun-
» tur, certioris sensus, visus videlicet certa indicatio
» nobis demonstravit; nam cum essemus in congressu
» campestri contra Fridericum Ducem Austriæ, & Sty-
» riæ, in quo idem Dux nostrorum prostratus armis
» interiit, ipse Magister Laurentius, hostili se immi-
» scens aciei, magnanima constantia, & constanti ma-
» gnanimitate dimicavit in eadem, ubi equo suo, quo
» insidebat, interfecto, pedestribus gressibus, armo-
» rum se defendens præsidio, ad nos per Divinam gra-
» tiam remeavit. Porro cum de obsidione Olomucen-
» sis Civitatis rediremus, idem Magister Laurentius
» sub quodam Castro, quod leonina audacia manuali
» prælio capere attemptavit, lethalia recepit vulnera,
» quæ nos ipsi vidimus, ad visitandum ipsum perso-

„ naliter accedentes. Cæterum cum essemus sub Ca-
 „ stro Parduch , & idem armatos milites clandestinis
 „ insidiis contra nostram militiam produxisset, supra-
 „ dictus Magister Laurentius nostri, & nostræ gentis
 „ honoris Zelator, aciei hujusmodi non modicam mul-
 „ titudinem militum continenti se objecit, & quendam
 „ militem, qui de se præsumens, ad singulare certa-
 „ men paraverat contra ipsum, dejecit pariter cum
 „ equo. Sub Castro insuper Karchalag, quod expug-
 „ nari fecimus, in fortiori loco constitus sub turre
 „ superiori se posuit, & ibi quam laudabiliter nobis
 „ videntibus dimicavit, quod æmulorum nequit malitia
 „ occultare. Sub Grinhous etiam, cum armato mili-
 „ tum se immiscuisset equus suus, sub eo exstitit in-
 „ teremptus, sicut ocularis demonstratio nostris, &
 „ plurimorum aspectibus id expressit. Denique cum
 „ Bulgarorum temeritas tempore guerræ inter nos,
 „ & Regem Boemiæ, Ducem Austriæ, & Styriæ exor-
 „ tæ, Banatum de Zewrino hostiliter devastassent, &
 „ plerique de Baronibus nostris defensionem ipsius Ba-
 „ natus nollent assummere, per nos etiam diligenter
 „ requisiti, sæpedictus Magister Laurentius, collato
 „ sibi per nos ipso Banatu, Bulgarorum devicit exer-
 „ citum, ablatis spoliis, & prædis, quibus iidem Bul-
 „ gari fuerant honerati, de quibus etiam quosdam in
 „ ripa Danubii suspendi fecit in patibulo, & sic ipso-
 „ rum Bulgarorum protervia quiescente, ipsum Bana-
 „ tum ad pristinum bonum statum virtute permaxima
 „ restauratum, nostræ restituit Majestati. „ Hæc Bela
 „ de Laurentio, qui haud ita multo post palatio Regio
 „ moderando præfectus.

Reli-

Reliquit non degenerem Filium KEMEN II. De eo ^{Et ejus}
 enim Ladislaus Rex ita loquitur: A) „ consideratis fi- ^{Filiū Ke-}
 „ delitatibus, & servitiorum meritis Kemen Magistri ^{men II.}
 „ Pincernarum nostrorum, & Comitis de Barana, fi-
 „ lii Laurentii Palatini bonæ memoriæ, dilecti & fide-
 „ lis nostri, quæ nobis in diversis expeditionibus Regni
 „ nostri, non parcendo rebus, nec personæ a tempo-
 „ re obitus charissimi Patris nostri Stephani Regis, il-
 „ lustris recordationis - - idem nullo temporum spa-
 „ tio se retrahendo, nec his, qui ex Baronibus no-
 „ stris contra nostram procedebant Majestatem, ad-
 „ hærendo, indefinenter impendit, ut fideliter, sic de-
 „ vote. „

Andreas vero Rex, Ladislai Successor obsequia, quæ
 illi Kemen præstitit, seorsim sic recenset: B) „ idem
 „ Comes Kemen virtutum coalescentibus incrementis,
 „ nedum prædictorum Serenissimorum Regum tempo-
 „ ribus, verum etiam nostris, qui eidem D. Regi La-
 „ dislao sublato de medio, in folium Regalis culminis
 „ Divino munere successimus e vicino jure, & ordi-
 „ ne genituræ, diversis studuit famulatibus fideliter in-
 „ sudare, primo quidem circa nostri adventus princi-
 „ pia, felicibus auspiciis divinitus initiata, idem Co-
 „ mes Kemen nos suis exceptit laribus honorifice, &
 „ munifice pertractando, usque ad apicem Regalis cul-
 „ minis, & nostræ coronationis insignia, nostro lateri
 „ jugiter adhærendo, expensis propriis, quantum suæ
 „ nobilitatis industriam decuit, sumptuosus. Ad hæc
 „ cum

A) In Diplomate dato anno Domini 1289. Regni 18.

B) Literis exaratis 4. Non. Octobr. anno Domini 1291. Regni 2do.

„ cum D. Ladislaum inclytum Ducem Sandomiriæ, Cra-
 „ coviæ, cognatum nostrum charissimum urgeret in
 „ Ducatu suo nimia necessitas, & adversitas præliorum,
 „ fatagentes eidem, prout postulanti subsidium oppor-
 „ tunitas, & commoditas exigebat, necessariis auxiliis
 „ nostræ armatæ militiæ subvenire, inter cæteros Sa-
 „ trapas eidem militiæ ipsum Comitem Kemen, cum
 „ suis armatis hominibus elegimus destinandum: ubi
 „ cum cæteris, & specialiter inter cæteros gloriosi cer-
 „ taminis victoriam reportavit, eodem D. Duce Ladi-
 „ slao in suis literis de prosperitate gestorum, ipsum
 „ multipliciter attollente. Cæterum cum a tempore
 „ Inclyti Regis Ladislai charissimi Fratris nostri Patru-
 „ lis, D. Albertus Magnus Dux Austriæ, & Styriæ
 „ confinales partes Regni Hung. sibi vicinaliter adja-
 „ centes, collecta tunc potentia Patris sui D. Rodolphi
 „ inclyti Regis Romanorum plurimum devastasset, nos-
 „ que circa regiminis nostri principia de omnibus Re-
 „ gni Hung. climatibus exercitum generalem duxisse-
 „ mus convocandum, ad tantam injuriam propulsan-
 „ dam, & Regni nostri justitiam prosequendam, in to-
 „ to Ducatu, & districtu Austriæ virtute cælesti felici
 „ diplomate procedentes, nullius adversitatis obice re-
 „ sistente, præfatus Comes Kemen tanta se exhibuit
 „ bellorum efficacia virtuosum, ut omnibus dignis me-
 „ ruerit præconiis commendari. „

Uxorem porro habuit KEMEN Nicolai Sinistri filiam,
 per quam: quod Frater ejus Michael sine hærede de-
 cessisset, amplissima latifundia in Provincia Baraniensi
 adit. Ex eo thoro natus est CORRARDUS, qui anno
 1322. sub Rege Carolo I. floruit; num proles habue-
 rit,

rit, non constat, caruisse verisimilius est, exstant enim Capituli Quinque-Ecclesiensis literæ, quibus Corardus spondet, se bona, quæ cum LAURENTIO, JOANNE, & DOMINICO Fratribus patruelibus communiter possidebat, nec venditurum, nec ullo pacto alienaturum. De hoc quidquid sit, ut reliquos Hedervarios persequamur, ad DIONYSIUM II. LAURENTII Palatini Fratrem redeundum est.

Vixit is anno 1280. & Magistro KEMEN suo ex Fratre nepoti possessionem Turda cessit, cum ipse ab eo Dejtam in Provincia Nitriensi sitam accepisset. Genuit Filium NICOLAUM, qui nescio, unde? Bako dictus est, Patrem Laurentii II. JOANNIS, & DOMINICI, quorum supra meminimus. De Dominico quod addam præterea, non habeo. De Laurentio vero, a quo Ujlakii proflexerunt, cum eam gentem pertexemus, dicendi erit locus.

Ex JOANNE itaque progeniti sunt, DIONYSIUS III. & PAULUS, quorum ille anno 1320. in vivis fuit, & post fata tres Filios superstites reliquit, videlicet Ma-

*Desew
Judex
Curie
Regi-
nalis.*

gistrum DESEW ad eundem annum Judicem Curie Re-

ginæ Elisabethæ, & Comitatus Soproniensis Comitem, qui in bello, quod a Carolo Rege cum Bazarad Vajvoda Transalpino infeliciter gestum fuit, cum arma Regis, ut eum periculo subduceret, induisset, a Valachis circumventus, & crudeliter occisus est.

*Linea He-
dervario-
rum, qui
dicti de
Tamáss.*

2. Magistrum NICOLAUM II. ad annum 1356. Comitem Jaurinensem, de quo infra.

3. HEDRICUM de Hedervára, seu Henricum, qui vitam ultra annum 1378. produxit, relictis duobus Filiis: JACOBO, & JOANNE. Hic ab anno 1404. ad an-

Geneal. Hist.

I

num

num 1410. cum Jacobo de Lachk Transilvaniæ Præfecturam, quam Vajvodatum vocant, non sine laude gessit, & Tolnensis Provinciæ nobilem ditionem Tamássi dictam acquisivit, jurene uxorio? an quod Franciscus Filius Emerici filii Thomæ de Tamássi liberorum expers obierit? incertum: illud satis constat, & JOANNEM inde ab anno 1411. quo Janitorum Regalium Magister creatus est, ad annum 1418. quo obiit, & ejus posteror cognomen de Tamássi usurpasse. Habuit autem Filios LADISLAUM, & HENRICUM.

LADISLAUS anno 1419. in Janitorum Regalium Magistri munere Patri successit, sed genus haud propagavit, ex Uxore Helena filia Nicolai de Chák, nulla prole sublata. Henricus contra, etsi quam thori sociam habuerit, non constat, duos tamen Filios eduxit NICOLAUM, & JOANNEM, verum & hi improles decesserunt. Fuit autem Henricus Vir strenuus, pluribusque pugnis exercitus, quoad clade Varnensi involutus, anno 1444. cum Wladislao Rege occubuit.

Nicolai de Hedervára liberi.

NICOLAUS II. quem supra diximus, Comes Jaurinensis homonymum Filium habuit NICOLAUM III. Janitorum Regalium Magistrum, & trium Comitatum Comitum: Mosoniensis videlicet, Albenfis, & Tolnensis. Floruit anno 1371. genuitque quatuor Filios, & Filiam CATHARINAM quæ anno 1415. Ulrici Wolffard de Vöröskew & Owar consors fuit. Filiorum autem series hæc est:

I. DIONYSIUS IV. qui Ordinem Ecclesiasticum complexus, in Collegio Sacerdotum Jaurinensium vixit anno Christi 1382.

2. STEPHANUS II. cum Joanne de Horváthy Bano Machoviensi Mariæ Reginae hostis.

3. NICOLAUS IV.

4. EMERICUS, cujus progenies cum ultra duo Se-
cula duraverit, Fratrum autem multo prius intercide-
rit, non abs re facturi sumus, si morem nostrum secu-
ti, eos quoque prius expediamus.

Itaque STAPHANO II. cujus memoriam ad annum ^{Proles} 1388. reperio, fuere duo Filii: GEORGIUS, & MI- ^{Stepha-}
CHAEL, quorum iste hærede caruit, ille ex Uxore Hele- ^{ni II.}
na, nisi fallor, Kanisajana, tres Natos suscepit: PAU-
LUM II. qui sub annum 1471. nescio cui prædium Esz-
tergeto inscripsit, LADISLAUM II. Episcopum Agriensis
Ecclesiæ, quam supra viginti annos gubernavit, & FRAN-
CISCUM, qui virili stirpe carens, duas tantum Filias re-
liquit, nomen alteri MAGDALENA, quæ Ladislao de
Marczal, alteri AGATHA, quæ Emerico Zemere in ma-
nus convenit.

NICOLAUS IV. qui sub principium Seculi XV. flo- ^{Succeſſo-}
ruit, progenit Filium LAURENTIUM III. hic ex Agazo- ^{res Nico-}
num Regalium Magistro, quod munus fere novennium ^{lai IV.}
administravit, Prorex Hungariæ anno 1437. feria 5.
proxima ante festum B. Gregorii Papæ creatus, sub Re-
gibus Sigismundo, Alberto Austriaco, Vladislao Polo-
no, itemque Joanne de Hunyad Governatore vixit, & an-
no 1447. obiit. A) Proles ejus tres lego: EMERICUM
II. NICOLAUM VI. & ANGELICAM, quæ priusquam ad
nubiles annos pervenisset, morte sublata est. EMERI-
CUS ad annum 1450. Banus Machoviensis reliquit uni-

I 2

cam

A) Laurentii Palatini scutum refert Tabella II. num. 3.

eam filiam DOROTHEAM, quæ subinde Bartholomæo Drá-
gfi de Bélthek nupsit. NICOLAUS VI. denique, qui no-
vam, quam vocant, donationem bonorum anno 1491.
impetravit, & in cana senectute excessit, procreavit
FiliOS LAURENTIUM IV. & FRANCISCUM II. ac Filiam
CATHARINAM, sed LAURENTIUS vivo, ut videtur, Pa-
tre, sine hærede extinctus est; FRANCISCUS vero, ta-
metfi Barbaram Benedicti de Chák filiam thoro sibi illi-
gavit, nullos tamen ex ea liberos vidit; amor nihilomi-
nus, quo in Conjugem ferebatur, fecit, ut ei, cognat-
isque Chakianis, amplissima, quæ in Provinciis Tol-
nensi, & Vesprimiensi habebat, bona solennibus tabulis
transcriberet. CATHARINA demum Stephanum de Roz-
gon Maritum accepit, cui homonymam Filiam enixa
est, Andreæ de Bathor, ut suo loco diximus, in matri-
monium traditam.

*Series Suc-
cessorum
Emerici I.* EMERICUS I. ante annum 1420. mortuus, Conju-
gem habuit Dorotheam de genere Osl, Filios NICO-
LAUM V. JOANNEM II. LADISLAUM I. sed hi duo postre-
mi defecerunt, NICOLAUS vero per OSWALDUM, qui
anno 1447. in vivis fuisse legitur, stemma propaga-
vit, genuit enim OSWALDUS FRANCISCUM II. JOAN-
NEM III. & STEPHANUM III. FRANCISCUS Nandoralbæ,
seu Belgrado, cum illud Solymanus Turcarum Impe-
rator obsidione cingere parabat, Banns præerat. Iis
rerum adjunctis quid consilii ceperit, malo Regiis, quam
meis verbis dare. „ Itaque cum anno superiori, in-

*Franciscus
Banus
Nándor-
alb. bonis
privatur.* „ quit Ludovicus Rex, videlicet 1521. proxime trans-
„ acto, universa bona, & jura possessionaria Magni-
„ fici Francisci de Hedervára, alias Castri nostri Nán-
„ dor-albensis Bani - - occupata per illam ejusdem
Fran-

„ Francisci de Hedervára infidelitatis notam, quam
 „ ex eo, quod ipse rebellionis spiritu ductus, Castrum
 „ illud Nándor albense - - consequenterque Banatum,
 „ & Capitaneatum ejusdem, quod ipse pro officio sub
 „ debito fidelitatis, & obedientiæ restitutionis illius a
 „ Majestate nostra tenebat, per eandem Majestatem
 „ nostram & personaliter, & per literas, & per inter-
 „ nuncios nostros sæpenumero requisitus, amonitus,
 „ & exhortatus, imo postulatus, licet Turcorum Cæsa-
 „ rem Solymanum illud obsidione cingere - - decrevisse
 „ dietim audiret, manibus nostris Regiis, prout ex fi-
 „ delitatis, & obedientiæ, debitoque jure tenebatur,
 „ remittere & resignare palam recusavit; fama deinde,
 „ & rumore hujusmodi obsidionis magis, ac magis in-
 „ valescente, ad aliquot mandata nostra in idem Ca-
 „ strum, ut illud contra hostiles impetus interea tue-
 „ retur, & observaret, ingredi, & intrare, ipsumque
 „ victualibus, & hominibus, licet opibus, & divitiis
 „ afflueret, & præterea stipendium quoque competens,
 „ & condignum ad id - - tulerit, & acceperit, resi-
 „ cere, & instaurare, vel homines saltem fideles, &
 „ probatos in illud immitteret, non solum neglexit, sed
 „ crebro, ut præfertur, amonitus palam contempsit,
 „ & quod deterius est, quendam Michaellem More ho-
 „ minem sceleratissimum, omnibusque vita, & moribus
 „ despectum, contra multorum reclamationem, Castro
 „ in ipso pro vices gerente sui loco reliquit. „ A) Ha- *In exilio*
 „ etenus Ludovicus. Franciscus interim, cum se judicio, *obit.*
 „ quod eatenus institutum erat, subtraxisset, Ordinum de-

A) Ex literis datis anno 1522. in festo Cathedralis B. Petri.

creto damnatus, & bonis, quorum pars magna Paulo Bakith obvenit, mulctatus, mærore in exilio vitam finivit, cum nec ipse, neque Frater ejus Joannes hæredes reliquisset.

*Stephani
III. posterius.*

UNUS STEPHANUS III. Comitatus Jaurinensis Vice Comes per LAURENTIUM V. Filium (nam GEORGIUS II. improlis decessit) stemma continuavit. Vixit porro LAURENTIUS anno 1548. & jure nequidquam sæpius expertus, tandem bona, quæ Patrum Franciscum amisisse supra inuimus, genti Bakithianæ & ipse cum Fratre cessit. Ex duobus ejus Filiis JOANNES IV. ἀτεκνος obiit; STEPHANUS vero IV. qui jam anno 1552. adolescentiam egressus est, ex Conjuge Susanna filia Gregorii Balogh de Neboyszta duos Filios sustulit: EMERICUM III. deficientem, & STEPHANUM V. qui sub initium Seculi XVII. cum Susanna Károlyi de Nagy Károly in matrimonio vixit, ejusque fructum duos Filios, & totidem Filias vidit; harum altera ANNA primum Andreæ Kerekes: deinde Stephani Soos de Poltár, altera SUSANNA Sigismundi Horváth de Vegla Conjux fuit. Ex Filiis JOANNES V. Sacerdos factus, deinde Canonicus Poseniensis, & Abbas de Zirts, demum cum titulum Scopiensis Episcopi gereret, anno 1662. ad superos abiit. A)

Stephanus VI. ultimus familie.

Frater hujus STEPHANUS VI. claram, vetustamque Hedervariorum progeniem clausit, quanquam enim ex Elisabetha Eszterhazi de Galantha, quæ annum 1668. supremum habuit, LAURENTIUM VI. progenuisset, hic ad

A) Ejus scutum, quo Canonicus, & Abbas usus est, expressum habetur Tabella II. num. 4.

ad maturiorem ætatem non pervenit : pari fato prærepta est & HELENA Soror, una CATHARINA cæteris superstes, ac Joanni Viczaj de Los in matrimonium data, nobilem eam, vetustamque gentem, quam in præsens Michael Comes Viczaj virtutum omnium, literarumque decus ornat, propagavit. Obiit autem Catharina Pofonii, quo se valetudinis causa receperat, anno 1680. ibidemque in Templo PP. Franciscanorum tumulo illata est.

V I.

D E K A N I S A.

OpinioLazii de origine Kanisajorum. **K**anisaji, si Wolfgangum Lazium ^{A)} audimus, olim Comites de Lavand, & Sponhaym dicti sunt. Eos ille ab Rheno, & Westrasia primum in Carinthiam, deinde in Hungariam deducit, amplissimasque eorum ditiones hunc in modum enumerat: COMITES, inquit, *de Lavant, Sponhaym, Gussingen, & Martersdorf in finibus Austria, Hungaria, & Styria late patentem ditionem tenebant, ubi & Gussingen Castrum, arcemque Pfartenstein construxerunt, aliaque in vicinia Slaning, & Pernstein, & Koboldsdorf oppida habuere. Günsium obsidione Turcica nobile, Rehnitz, Martersdorf, & Antau, a quibus locis quoque cognomina hi Comites traxere, & in Diplomatribus passim Comites nominantur non solum a Gussingen, verum etiam a Martersdorff, Slaunig, Antau, & Rechnicz.* Hæc Lazius, qui subinde nominat Bernhardum filium Engelberti, Berchtramum, Eustachium, Wilhelmum, aliosque, quos in Regum Hungariæ Diplomatribus nuspiam reperio, ut adeo unde eos acceperit, incertum sit.

De genere Osl ortundi. Non negaverim quidem Arces illas Austriæ, Styriæque confines, a Kanisajs, seu Comitibus Günsiensibus, aut Güssingensibus, ut id temporis vocabantur, possessas esse, verum origine Germanos fuisse vix credibile est. Vetustissima enim Instrumenta, quorum non pau-

ca

A) De Migrationibus Gentium Libro VI. pag. 236. & sequ.

pauca videre licuit, quæque vera non esse non possunt, eos ab genere Osl, quod cum Lavant, vel Sponhaym nihil commune habet, derivant. Verisimilius itaque videtur eos Hungarici generis fuisse.

Ex antiquitatis porro tenebris primus emergit Comes Osl alias Osth qui sub annum 1200. floruit, plurimum liberorum Pater, quorum posterii ab Arcibus, Castellisque, quæ divisione sortiti sunt, diversa nomina acceperunt; alii enim Herbortii, alii Ostfi, alii Csfornaj, alii Viczaji &c Kanisajque dicti sunt. At horum vetustissimum nomen, ut supra monuimus, Comitum Ginsensium, aut Güssingensium fuit

Genus hoc in plures ramos divisum.

Quos inter EMERICUS I. seu Henricus gessit bellum teste Lazio cum Ottocarum Bohemo Austriæ Principe propter fines, idemque Belæ Regi Hungariæ triginta milia armatorum duxit adversus Austriam, ejusque Principem Ottocarum. Filios Emerici hos lego, BELID, seu Belud, LADISLAUM, ac qui in Historia sæpe nominantur, JOANNEM, aut Ibanum, vel Ibonem, & EMERICUM II. seu Henricum. Hi, ut refert idem Lazius, gesserunt bellum perniciosum pro finibus cum Alberto I. Duce Austria, Rudolphi Habsburgensis Casaris Filio; in quo bello amiserunt ab Austriis expugnata Martersdorf, Kobelsdorf, Katzlsdorf, & Rechnicz, & Ginsium diu obsessum vix in fide retinuerunt. Facta sunt hac anno nostra Redemptionis 1290. Cæterum Ibanus & Emericus quanquam confecta pace amissa receperunt, turbas tamen, quas foris dabant, domi quoque aluerunt, & primum Carolo I. contra Regem Andream faventes, patriam miserum in modum divexarunt; verso subinde proposito, in Carolo addictos, ac Ecclesiam Stri-

Kanisaji sub nomine Comitum Ginsensium, vel Güssingensium.

Ibanus, & Henricus in Regios, & Ecclesiam Strigon. grafantur.

goniensem inprimis tanta immanitate grassati sunt, ut eos Thomas ex Albenſi Præpoſito, Strigoniensis Metropo-
lita electus, lenioribus mediis nihil proficientibus, anno
1305. pridie Kalend. Auguſti, communionem fidelium
emoveret. Cauſas porro, quibus ad id impuſus eſt, has
fere recenſet: „ quod idem Joannes vivente adhuc feli-
„ cis recordationis Domino Gregorio electo Strigoniens.
„ Eccleſiam Strigoniensem occupaverit, & Caſtrum uſ-
„ que modo occupata detineat, & Regis Wenceslai Fi-
„ lio, recepta ab ipſo maxima quantitate pecuniæ con-
„ ſignaffet, quod non obſtante eo, quod Romanus Pon-
„ tificex Carolum pro Rege Hungariæ agnoſci juſſerit,
„ ipſe Wenceslao contumaciter adhæreat, quod Hen-
„ ricus Frater ejus Eccleſias, & depoſita bona in eis-
„ dem, & fidelium auferri, & extrahi, Viduas Deo
„ dedicatas, & Virgines extractas violare non eſt veri-
„ tus; quod coronam Sacram B. Regis Stephani cum
„ cæteris Regalibus inſigniis in Bohemiam aſportantibus
„ conſilium, & auxilium præſtiterint, quod præfatus
„ Magiſter Joannes prædictam Strigoniens. Eccleſiam,
„ ejusque munitiones, & Caſtrum detinenda ab eodem
„ Bohemiæ Rege reſumens, tot mala per ſuos commi-
„ ſit, ut in eorum ferro, & cuſtodia carcerali plures
„ quam centum quinquaginta de Jobagyonibus Eccleſiæ
„ Strigoniens. perierint, præter violationes dignitatum,
„ mutilationes membrorum, incendia, & deſtructiones
„ Eccleſiarum circumjacentium; quodque poſſeſſiones,
„ & villas ejusdem Eccleſiæ fecere deſertas, & faciunt
„ quotidie; denique quod eandem Eccleſiam per eun-
„ dem Magiſtrum Joannem in 500. millibus marcarum
„ argenti damnificatam compererit, exceptis ſolenni-
bus

» bus ejusdem Ecclesiæ Privilegiis, & literis, ac aliis
 » bonis, quæ de Camera ejusdem Ecclesiæ per suos ini-
 » quos satellites sunt excepta. » Vixit adhuc Emeri-
 » cus anno 1309. quo in variis literis de Chorna com-
 » pellatum invenio.

Reliquit autem Filium LAURENTIUM Virum clarissi-
 » mum, sibi que omnino dissimilem, qui propter egregiam,
 » quam Carolo Regi diversis bellis navarat operam, Castro
 » Kanisa donatus est, atque abhinc cum ipse, tum poste-
 » ri de Kanisa scribi, vocari que coeperunt. Facinora ve-
 » ro idem Rex hæc percenset: » Cum quidam Andreas
 » filius Gregorii quondam infidelis noster in infidelitate
 » sua nobis, utpote Domino suo naturali præsumptione
 » temeraria rebellaret, ipse Magister Laurentius - - re-
 » licta societate ejusdem Andreæ, indissolubili fidelita-
 » tis vinculo, nostræ Majestati adhæsit. - - Demum
 » cum nos quandam militiam, seu exercitum contra
 » ipsum subjiciendum, & terram suam nostro regimini
 » armasset, præfecto eidem militiæ, seu exercitui
 » in Capitaneum Nicolao tunc Comite Soproniensi,
 » nunc vero Bano totius Sclavoniæ, quidam Teutonici
 » potentissimi Barones, præbentes ipsi Andreæ auxili-
 » um, prædictum Nicolaum Banum bello aggressi fu-
 » issent, idem Magister Laurentius per nos ad ipsam
 » expeditionem in succursum dicti Nicolai Bani destina-
 » tus, in eodem conflictu pro exaltatione nostri regi-
 » minis, & conservatione Reipublicæ strenue dimica-
 » vit; ubi obtenta, divina præstante gratia, de ipsis
 » hostibus nostris laudabili victoria, idem Magister Lau-
 » rentius licet diversa lethalia vulnera in suo corpore
 » pertulerit - - tamen ex ipsis hostibus nostris quam

*Lauren-
 tius pri-
 mus de
 Kanisa*

„ plures Milites, numero fere quadraginta, præter per-
 „ emptos gladio proprio, militiæ suæ probitate nostro
 „ carceri mancipavit. „ A) Si Lazio credimus, Lau-
 rentius Martersdorf, Pfortenstein, & Ginsium possede-
 rat, conjugemque habuerat Margaretham Joannis Ba-
 ronis de Haselau filiam Austriacam, ex qua prognati fue-
 rint STEPHANUS, & JOANNES II. Filii.

Ejus Filii.

STEPHANUS administrata Præpositura Budensi, Eccle-
 siam Zagrabiensem anno 1356. accepit, quam pie,
 prudenterque annos prope 19. gubernavit. Intermedio
 tempore anno videlicet 1363. Locumtenens, insequenti
 vero Vicarius Generalis Regni Sclavoniæ legitur. JO-
 ANNES Castra secutus, & testimonio Thurozii Strenuus
 Miles, bello cum primis Neapolitano inclaruit, aditum-
 que posteris ad summos Magistratus aperuit. Floruit
 sub annum 1359. atque ut Lázius habet, vulgo a Sede
 apellatus Comes de Hoffyn, ex nescio qua Conjuge, GEOR-
 GIUM Comitem de Hoffyn progenuit. Atque hic ille
 fuerit, qui anno 1405. Cænobio B. M. V. de Erenyes,
 seu Erményes Ordinis D. Pauli, quod Majores sui quon-
 dam construxerant, peramplos fundos in Provincia Sza-
 ladiensi adjecit. Cæterum fide Diplomatum certum est,
 Joanni hos præterea Filios fuisse: NICOLAUM, JOANNEM
 III. LAURENTIUM II. qui virilem ætatem non attigit, &
 STEPHANUM II.

Joannis
 II. Filii.

NICOLAUS Tavernicorum Regalium Magister, ac Co-
 mitatum Zaladiensis, Castriferrei, & Soproniensis Co-
 mes; JOANNES ex Præposito Ecclesiæ Strigoniensis,
 Agriensis Episcopus, ac demum Metropolita Strigoni-
 ensis,

A) Datæ sunt literæ III. Idus Decembr. anno Domini 1324.

ensis ; A) STEPHANUS ex Comite Siculorum, Janitorum Regalium Magister, ac Comes Simigienſis, tandem Sopronienſis, quam egregiam Sigismundo Regi fidem, & operam præſtiterint, ipſemet ſuis literis teſtatum fecit ; quanquam autem eæ longiuſculæ ſunt, quia tamen Hiſtoriam illius temporis in luce ponunt, viſum eſt partem, quæ huc facit, adferre. Narrat itaque: „ nobis, „ inquit, ſacro diademate Regni Hungariæ feliciter „ Chriſto adminiculante inſignitis, valido contubernio „ fidelium noſtrorum armigerorum præaſſumpto, una „ cum eiſdem, & præſertim Natis iptius quondam Ma- „ giſtri Joannis de Kanifa, cum binis eorum vexillis, „ & gentibus armatis, uberrimæ pluralitatis noſtris ob- „ ſequiis indefinenter inſudantibus verſus, & in Re- „ gnum Raſciæ ad inſtar exercituantium potenter, Chri- „ ſto opitulante, proficiſcentibus & Caſtra Cſeznek, & „ Borych apellata intra ambitum dicti Regni Raſciæ, er- „ ga manus Raſciensium noſtrorum æmulorum habita „ diutius, fortiterque expugnantibus, annotati Filii quon- „ dam Magiſtri Joannis, cum effuſione ſanguinum pro- „ ximorum, & familiarium eorum, præ cæteris Subdi- „ tis noſtris, tanto fidelitatis fervore nobis adeſſe, & „ prodeſſe conſtanter maluêrunt, ut ipſis æmulis no- „ ſtris devictis, & dictis duobus Caſtris ablatis, & no- „ ſtris, ac noſtrorum fidelium manibus laudabiliter ap- „ plicatis indemnes, & illæſi cum triumpho votive, ad „ ipſum Regnum noſtrum Hungariæ reſreſſum habui- „ mus cum decore.

*Eorum
laudes.*

K 3

„ Por-

A) Hujus ſigillum Tab. II. numero 5. inſertum eſt.

„ Porro cum Regna nostra Dalmatiæ, & Croatiæ
 „ antefata per Boznenses ab olim fuissent occupata, no-
 „ stris plerisque infidelibus - - in Castro Dobor voca-
 „ to, in Districtu terræ Uzura vocatæ, Regni Boz-
 „ næ, per ipsos contra nostram Majestatem in Confi-
 „ niis Regni nostri constructo insudantibus, & non
 „ modica maleficia Regnicolis nostris inferentibus, se-
 „ dule pro ipsis Regnis nostris Deo opitulante recupe-
 „ randis, & dictis nostris infidelibus elidendis, & exter-
 „ minandis, aggregato fidelium nostrorum armigero
 „ ingenti cætu ultra fluvium Zavæ versus ipsum Ca-
 „ strum Dobor - - progredientes, ipsis fidelibus nostris
 „ filiis Joannis de Kanisa Prælati, & Baronibus nostris
 „ dilectis, cum eorum personis, & gentibus armigeris
 „ nostro lateri jugiter adhærentibus, & eorum peritis
 „ consiliis, & potentia adeo nobis opitulamina laudis
 „ præconio extollenda ibidem adhibentibus, ut ipso Ca-
 „ stro Dobor obtento, & infidelibus nostris antefatis,
 „ Deo prævio captivatis, & ipsis Regnis nostris Dal-
 „ matiæ, Croatiæ reobtentis, & nostris dominio, ac
 „ ditioni reannexis, etiam annotatum Regnum Boznæ
 „ cum Rege, & incolis suis subjectivæ obedientiæ ami-
 „ ctu trabeatis, nostrum ad conspectum pergentibus,
 „ & ad nostra beneplacita pariter, & fidelia obsequia
 „ jugiter exequenda se ipsos fideliter, & sincero nisu
 „ flectere unanimiter satagentibus, statum reduximus
 „ insignite ad pristinum, & sic cunctis utiliter, & con-
 „ digno moderamine juxta libitum nostræ voluntatis,
 „ præcipue mediante ipsorum nostrorum fidelium filio-
 „ rum Joannis ope, & opere consummatis, ad nostrum
 „ Regnum Hungariæ feliciter regredientes. - -

Cum

„ Cum nos ad territoria terræ Molduanæ nobis, &
„ Subditis nostris hostiliter indefesse resistentis, validum
„ nostrum movissemus exercitum, Viro Magnifico Ste-
„ phano de Kanisa prædicto cum suis Complicibus, &
„ Siculis nostris ante nostrum ingressum, in dictam ter-
„ ram Molduanam factum, ut noster accessus tutior
„ præfuisset, potenter terram ad eandem ingrediente,
„ nobisque per aliam viam ad ipsam Molduanam terram
„ proficiscentibus, eodem D. Stephano de Kanisa ad
„ nos, obviam nostri feliciter accedente, & nobis, no-
„ strisque fidelibus Exercituantibus iter tutum præben-
„ te, nobisque ulterius progredientibus, & in via arcta
„ pluralitate Olahorum hostiliter sagittarum aculeis sæ-
„ vientium vallata progredientibus, variosque confi-
„ ctus personales in Alpibus, & indaginibus densis, cum
„ ipsis Olahis, & Stephano Vajvoda eorum, sic, &
„ adeo perhibemur habuisse, ipso etiam D. Joanne Ar-
„ chiepiscopo, cum sua armigera comitiva lateri nostro
„ fideliter inibi adhærente, ut nobis in terram Moldu-
„ anam antefatam, ad locum scilicet ipsius Stephko Vaj-
„ vodæ personaliter, Domino adminiculante, ingredi-
„ entibus, illico annotatus Stephko Vajvoda cum suis
„ complicibus Olahis universis ad nostra servitia, ve-
„ nia prius de inobedientia, & negligentia suis, a no-
„ stro culmine postulata, & enacta, fideliter exequen-
„ da, datiaque solita nostro Fisco in recognitionem
„ domini nostri naturalis, temporibus congruis persol-
„ venda humiliter se ipsum inclinavit, & subdere ma-
„ luerunt effective literis vigorosis, & juramentis exinde
„ præstitis, seipsos obligantes in præmissis nostræ Ma-
„ jestati.

Et

„ Et cum hoc laudabiliter cum ipsis nostris fidelibus jam finito, & solidato, post regressum nostrum ad Regnum Hungariæ factum, instaurato penes, & præassumpto ingenti exercitu in partes Transalpinas, ubi Olahorum, & Turcorum nobis, & Regnis nostris obesse satagentium valida agmina versabantur, annotato Viro Magnifico Stephano cum suis, & dicti Magistri Tavarnicorum nostrorum, Fratris ejus carnalis, tunc ad Regem Franciæ, & cætera loca Italiæ, in arduis nostris, & Regni nostri agendis, in legationibus per nos destinati, & easdem inibi virtuose exequentis, proceræ, & maximæ pluralitatis armis præmunitis vestigiis nostris, & obsequiis insudantibus ingressum facientes, ipsos Olahos, & Turcos cum eorum prædecessoribus, & Capitaneis in fugam redigentes, minus Castrum Nikapol nuncupatum, vigorose in dictis partibus Transalpinis situatum, erga manus ipsorum habitum expugnando, & cum maximo cruore quorundam nostrorum fidelium, nece præfertim ipsius Viri Magnifici Stephani complicum, ferventer inibi dimicantium, & lethaliter fauciatorum, sanguinis effusione, Christo adminiculante, per nos reobtentum, & nostrorum Castellanos manibus prorsus applicatum.

„ Medio tempore Inclyta Principe, Domina Maria Regina felicitatis quondam conthorali nostra: Domino imperante, rebus exempta ab humanis, & Waradini telluris gremio supremo decore commendata, annotato Domino Joanne Archiepiscopo pro tuitione Regni nostri per nos pro tunc deputato, ibidem adhærente, & cuncta exequiis incumbentia

Re-

„ Reginalibus insignite moderante; & his expeditis ver-
 „ sus Cassoviam, confiniaque Regni nostri, per quæ
 „ Ladislaus Rex Poloniæ, cum Conforte sua nobis affi-
 „ nitate annexa, Regnum nostrum occupare nisus fuit,
 „ & toto nisu voluerunt potenter subintrare, nonnullis
 „ nostris fidelibus Subditis sibi associante, cum suis ar-
 „ migeris gentibus obviam ipsius Ladislai Regis hostili-
 „ ter protinus progrediente, & viam tutam, & suis ar-
 „ matorum cætu prorsus præcludente, & vetante, om-
 „ nesque tumultus & erroneos insultus, ac cuncta jur-
 „ gia, qui, & quæ prætextu obitus ipsius Reginalis, &
 „ ob absentiam nostræ Majestatum intra ambitum, &
 „ in confiniis Regni nostri emergi potuissent, & oriri
 „ valuissent, penitus sua peritia sedante, & sano dog-
 „ mate exstinguente, annotatus Dominus Joannes Ar-
 „ chiepiscopus prætaxata Regna nostra condigno mo-
 „ deramine præfulciendo, sub pacis condigna tranquil-
 „ litate indemniter, & indilate pro nostra reservavit
 „ Majestate.

„ Penultimoque dum nos anno, & tempore, uti
 „ prædiximus, proxime retrolapsis, nomine, & opitu-
 „ lamine polorum Regis cordiali sincero zelo Christico-
 „ larum salutiferum ritum imitando salubriter, invocatis
 „ gentibus armigeris, & diversorum exterorum, & no-
 „ strorum Regnorum proceræ, & ingentis quantitatis
 „ feliciter aggregatis, pro cæteris nostris fidelibus, Pri-
 „ matibus, & subditis eisdem Revend. in Christo Patre
 „ D. Joanne Archiepiscopo Strigoniensi, ac Magnifico
 „ Viro Stephano Filiis quondam Magistri Joannis de Ka-
 „ nisa, Magistro Janitorum, fidelibus nostris dilectis,
 „ cum eorum duobus, ac Magnifici Viri Nicolai Fratris

„ ipsorum carnalis Magistri Tavarnicorum nostrorum;
 „ ex nostro edicto de Regno Bulgariae antefato, ad ip-
 „ sum Regnum nostrum Hungariae pro tuitione ejusdem
 „ per nos remittentis, cum tertio vexillis valida armi-
 „ gerum lucide praepollentium Nobilium Virorum, praec-
 „ cipue consanguineorum ipsorum armata cohorte lau-
 „ dabiliter, insigniteque suffultis, una nobiscum perso-
 „ naliter, & potenter progredientibus, adversus Tur-
 „ corum, & Byzath Imperatoris eorundem, ac caetero-
 „ rum crudelium Paganorum Regni nostri valido-
 „ rum, & nostrorum aemulorum territoria, ac confi-
 „ nia Regni nostri creberrime hostiliter devastantium
 „ saevitiam comprimendam, & ferocitatem elidendam,
 „ ad climata dicti Regni Bulgariae, ubi ipsorum Bay-
 „ zath Imperatoris, & Turcorum, ac caeterorum Schis-
 „ maticorum grandis caetus pullulabat, applicuissimus,
 „ & Vidino, ac Orchov nuncupato fortissimis Civitati-
 „ bus, & Castris per ipsos Turcos retentis rigorose ex-
 „ pugnatis, & Deo adminiculante reobtentis, & no-
 „ stris ditioni, ac dominio prorsus subjectis, ulterius
 „ proficiscendo, & bellica certamina cum praefatis Pa-
 „ ganis Regni nostri, & nostris aemulis aggrediendo, &
 „ diutius in area ipsius certaminis cum praetaxata fide-
 „ nostra comitiva ferventer bellando, & stragem gran-
 „ dem inter ipsos Schismaticos perpetrando, penulti-
 „ moque fortuna nobis novercante, & minime arriden-
 „ te, praefatis nostris fidelibus sequacibus praesertim
 „ eorundem Filiorum Joannis de Kanisa fidelium Praela-
 „ ti, & Baronum nostrorum Complicibus, & Nobili-
 „ bus Viris, ac Consanguineis in prima, secunda & ter-
 „ tia generationis lineis ipsis annexis, & plerisque mili-
 „ tibus

„ tibus eorundem, & clientibus antefatis sub ipsis ternis
 „ vexillis eorum, totis nisibus pro nostro, & totius Reg-
 „ ni nostri commodo diligenter dimicantibus, tandem-
 „ que dejectis, proh dolor! per ipsos Paganos prorsus
 „ interemptis, inviti reflexos gressus fecissemus, & cum
 „ ipsis nostris fidelibus D. Joanne Archiepiscopo, & Mag-
 „ nifico Viro Stephano nostro lateri pro tuitione nostræ
 „ personæ fideliter adhærentibus per Danubii, & pelagi
 „ flumina in galeis remigando, ad Civitatem Constan-
 „ tinopolitanam pervenissemus, ibidem Christicolas de-
 „ gentes, & per ipsos Turcos obsessos, & compressos,
 „ opitulamine opportuno, in nomine Domini præfulci-
 „ endo, & ab eadem per ipsius freti amnes in præfatis
 „ galeis eminus proficiscendo, extremum Deo duce ad
 „ climata Regnorum nostrorum Dalmatiæ, & Croatiae
 „ prædictorum ingressum habuissemus, memorati D.
 „ Joannes Archiepiscopus, & Vir Magnificus Step-
 „ hanus, fideles nostri dilecti, præ cæteris nostris subdi-
 „ tis ingentiori sinceræ fidelitatis laude digna constantia
 „ præsigniti, gentibus armigeris cum Consanguineis ip-
 „ sorum antefatis, sub ipsis trinis vexillis uberrime tunc
 „ ibidem aggregatis, & fideliter bellantibus, modo an-
 „ telato necis voragine in nostris, & Regni præmissis
 „ expeditionibus validis penitus consumptis, & absorp-
 „ tis, ac thesauris, & cunctis bonis ipsorum ingentis
 „ pretii, & valoris tunc ibidem - - prorsus deperditis, &
 „ alienatis, nos, & nostra obsequia inchoata, & Reg-
 „ ni nostri agenda fideliter, & finaliter virtuose consu-
 „ mando, deserere nullatenus voluerunt, se ipsos uti
 „ inter fideles fideliores, ac ipsorum propria, & dicto-
 „ rum Virorum Nobilium complicum, & Consanguineo-

„ rum suorum capita, & cuncta bona pro nostræ Re-
 „ galis personæ, & Regni nostri rigorosa tuitione, &
 „ immensa utilitate casibus fortunæ fideliter, & ferven-
 „ ter submittendo univèrsis., Hæc Sigismundus in lite-
 ris anno 1397. datis de tribus Fratribus.

Stephani
II. Filius
Ladislaus
II.

STEPHANUS porro, qui anno 1420. adhuc in vivis fuit, A) genuit Ladislaum II. Comitem Soproniensem, ad quem idem Sigismundus Rex, cum bellum in Venetos appareret, hæc inter cætera perscripsit: „ Quapropter
 „ cupientes per te, & cæteros nostros fideles, æmulos
 „ nostros Venetos, eorumque colligatos, jura, & ter-
 „ ras Coronæ Regni nostri Hungariæ indebite tenen-
 „ tes, & usurpantes, omnibus modis, & viis possibili-
 „ bus facere offendi, te ex Regio affectu hortamur in-
 „ stantissime, quatenus ad majorem omnimodam retri-
 „ butionem, & ob præmiativam benefactionem sub
 „ conductu, & regimine unius, vel duorum tuorum
 „ potiorum, & in factis armorum, seu exercituationum
 „ utique peritiorum famulorum: plures gentes, quas po-
 „ teritis, & ad minimum gentes centum Lanceatorum,
 „ armis, pharetris, & arcubus, ac aliis ad exercitua-
 „ tionem necessariis decenter, & bene fulciatis; prout
 „ & id consideramus, facultate tua inspecta, faciliter
 „ te posse facere, in expensis tuis propriis, in patria
 „ Fori Julii prædictos nostros hostes, & adhærentes eis-
 „ dem hostiliter insultaturas, mittere, & destinare ve-
 „ lis, atque cures providendo, quod eædem gentes per
 totum

A) Eius sigillum, quod vocant annulare, expressum est Tab. I. nu-
 mer. 4.

„ totum mensem Aprilem proxime affuturum A) in ipsa
 „ patria Fori Julii cum effectu constitui possint. „ Ve-
 rum bellum istud intra apparatus modo constitit, Ladis-
 laus vero, quanquam vitam longius produxit, sine hære-
 de decessit.

NICOLAUS contra Stephani II. germanus, familiam
 propagavit; atque huic, si recte assequor, Lazius Uxo-
 rem tribuit Thomæ Comitis de Bozyn, & de S. Geor-
 gio Filiam. E liberis ad virilem ætatem pervenit JOAN-
 NES IV. quem anno non adnotato Vajvodam Transilva-
 niæ fuisse comperio. Ejus Filii erant:

Nicolai
hæredes.

I. LADISLAUS III. qui *Juvenis*, ut Thuroczius in-
 quit, *virtute militari præstans, pro manibus Belgradi,*
cum a Mahomete Turcorum Imperatore obsideretur, ad-
trociter pugnavit: alioquin Corvinæ domus amicus, cum
 Mathia de Hunyad captus, & in custodiam datus, inde
 lintheaminum ope in tutum evasit. Neque ita multo
 post Transilvaniæ Vajvoda præfectus, nescio qua de cau-
 sa, Friderico Imperatori adhæsit, quoad pœnitundine du-
 ctus ad Mathiæ Regis gratiam respexit, eamque impetra-
 vit. „ Quia fidelis noster, inquit Rex, dilectus Mag-
 „ nificus Ladislaus de Kanyfa Vajvoda Transilvanus de
 „ fide, & fidelitate sua, ac Egregii Nicolai de eadem
 „ Kanyfa Fratris sui, perpetue nobis observanda, lite-
 „ ris suis mediantibus nostram Majestatem, præstato cor-
 „ porali Juramento, certam reddidit -- ideo nos -- de &
 „ super omnibus actibus, injuriis, damnis -- per eos,
 „ vel alterum eorum a die festi B. Andreæ Apostoli pro-

Ladislaus
III. Fri-
derico
Imp. ad-
hærens, a
Mathia
Rege in
gratiam
recipitur.

L 3

„ xime

A) Literæ hæ scriptæ sunt Senis in Hetruria anno Domini 1432. die
 28. Octobris.

„ xime præteriti, quo scilicet præfatus Ladislaus de Ka-
 „ nyfa a nostra Majestate de Civitate nostra Themes-
 „ var discefferat incipiendo, usque in præsentem diem
 „ tam nobis, & nostris, quam aliis quibuscunque Reg-
 „ nicolis nostris, qualitercunque, & quibuscunque mo-
 „ dis illatis, & commissis -- quietos, & per omnia absolu-
 „ tos reddidimus; imo reddimus, & committimus, ac
 „ eisdem capitibus quoque, & eorum bonis omnibus
 „ super præmissis gratiam facimus, præsentium per vigo-
 „ rem. -- Datum Budæ in festo B. Georgii Martyris anno
 „ Domini 1459. „

Sub annum 1466. Agazonum Regalium Magister creatus, Catharinam, nisi fallor, Hedervariam Viduam reliquit cum tribus Filiis: LADISLAO IV. ad annum 1493. Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Bano, Milite quidem egregio, sed Ordini Equestri, quod armatum fere in campo tenuit, admodum gravi; JOANNE V. & STEPHANO III. anno 1498. & insequentibus Pincernarum Regalium Magistro. Atque hi omnes sine liberis decessisse videntur.

2. EMERICUS II. qui floruit anno 1452. & in NICOLAO III. Filio defecit.

Filii Ni-
colai II. 3. NICOLAUS II. Ladislai Fratris in errore juxta, at-
 que ad sanitatem reditu socius, cujus Filiorum alter JO-
 ANNES IV. sine hærede extinctus est, neque ei quid-
 quam profuit, quod anno 1515. a Maximiliano Imp. ob
 navatam olim in expugnatione Albæ Regalis egregiam
 operam S. R. I. Comes in Neuburg ad Oenum, priore fami-
 lia penitus emortua, creatus est; alter GEORGIUS varios
 Magistratus gessit, anno enim 1493. Pincernarum Re-
 galium Magister; 1498. Dalmatiæ, Croatiae, Sclavo-
 niæ

niæ Banus, aſſno 1502. Banus Nandoralbenſis; 1508. ruruſum Dalmatiæ Croatiae & Sclavoniæ Banus fuiſſe memoratur, Propter Conjugum alteram (duas enim in matrimonio habuit) quomodo notam, quam vocant, infidelitatis incurrerit, Wladislaus II. Rex in certis literis ita narrat: „ Defuncta, inquit, diebus ſuperioribus quondam Generoſa Domina Elifabeth, filia Magnifici quondam Pauli Bánfi de Lindva, ex Generoſa Domina Margaretha de Bathor procreata, Uxore ſcilicet legitima ejusdem Georgii de Kanifa; idem immemor ſalutis, & honoris ſui, ſpretisque tam humanis, quam divinis legibus, non multo poſt obitum illius Generoſam Dominam Claram, Filiam Magnifici quondam Joannis de Rozgon, ex Generoſa Domina Dorothea Bánfi, Filia ejusdem quondam Pauli Bánfi genitam; neptem videlicet præfatæ Dominæ Elifabeth, Uxoris ſuæ mortuæ, in primo genere, & ſecundo affinitatis gradu, eidem Dominæ Elifabeth attinentem, contra diſpoſitionem S. Matris Eccleſiæ, & publicam honeſtatem, nulla a ſede Apoſtolica diſpenſatione obtenta, & ut creditur, opis potius, quam proliſ gratia, in Uxorem duxit, temereque Matrimonium conſumavit. „ Atque ex hoc altero thoro Georgius ſuſtulit Filium.

LADISLAUM V. A) Comitatus Caſtriferrei anno 1525. Comitem, qui male apud Lazium Joannes vocatur. De hoc

*Ladislaus
V. poſtremus ſui
generis.*

A) Sub idem tempus vivebat DOROTHEA de Kanifa duorum Hungariæ Palatinorum Petri ſcilicet Gereb de Wyngarth, & Emerici de Peren Vidua, ſingulari pietate fæmina, quæ quadringentos homines pecunia ſua conduxiffe ſcribitur, ut eorum, qui in clade Mohacſiana occubuerunt, ſtrata paſſim cadavera ſepelirent.

hoc porro idem Author hunc in modum scribit: *vulgo Comes de Lokenhaus, & Canischia apellatus. Ab hoc Maximilianus Casar Phorchtenstein tertium emit; atque ut a Sigismundo Comite de Haga Neuburgensem ad Oeni ripam Comitatum compararet, auxilio fuit.* De hoc quidquid sit, Ladislaus sui generis postremus fuit, quanquam enim ex Anna, aliis Catharina Drághi de Bélthek Filium FRANCISCUM procreavit, is tamen, antequam pueritiam excessisset, anno 1532. morte sublatus est. URSULA itaque Filia unica, eodem anno ab Joanne Rege in sexum masculinum præfecta, & Thomæ de Nádasd desponsa, amplissimarum opum, & ditionum hæres effecta est.

V I I.

O L Á H.

Quod Hungaris Olah, Latinis Valachus est. Olahiana
Familia
ex Principibus Va-
lachia. Gen-
tile alias nomen in Nicolai Archiepiscopi Stri-
goniensis, ejusque Familiae cognomen abiit.

Ad Majores quod attinet, eos ab ipsis vetustissimis gen-
tis Valachorum Principibus originem ducere Ferdinandus
I. Rex testatur. A) Consentit & ipse Archiepiscopus,
qui se ex Danorum genere oriundum non obscure indi-
cat, cum scribit: B) *Myhne propingua nobis junctus san-
guinis necessitudine, utpote ex Danorum natus gente. Da-
nos autem & Dragulas Valachiae praefuisse idem commemo-
rat in haec verba: In hac Provincia a Majorum no-
strorum temporibus ad nostram aetatem duae fuerunt fa-
miliae, in initio ex eadem domo ortae, altera Dana, a
Dano Vajvoda, altera a Dragula Dragulana. - Ex his
legitimi Vayvoda creantur nunc Regis nostri, nunc Tur-
carum Caesaris promoti viribus.*

Apud Scriptores ad annum 1333. occurrit DAN Vay-
voda Valachiae, qui annos 23. & MIRSCIA Dani Frater,
qui annos 28. ei Provinciae praefuisse scribitur.

Alterius DAN Vayvodae meminit Sigismundus Rex,
cum literis anno 1430. datis merita Stephani Poharnok
de Berzevicze recenset, ait enim: „ ipse Stephanus
Geneal. Hist. M Po-

Dan sub
Sigismun-
do Rege,
Principa-
tu Vala-
chiae de-
jectus.

A) In literis anno 1548. datis, quibus immunitates, & arma gen-
tilitia Nicolao Oláho confirmat.

B) In Hungaria sua Cap. XII. ubi & Majores suos recenset.

„ Poharnok in continuatione sui primarii itineris ad di-
 „ ctum Vayvodam Moldaviæ, ad partes nostras Transal-
 „ pinas, & ad condam fidelem nostrum Magnificum Da-
 „ an Vayvodam ipsarum partium nostrarum Transalpina-
 „ rum, quem eo tunc Radwl, alias Praszajlana cog-
 „ nominatus, notorius noster infidelis, quem scilicet
 „ sævissimi Turcæ, Crucis Christi persecutores, in Vay-
 „ vodam ipsarum partium nostrarum Transalpinarum, in
 „ nostræ Majestatis despectum præficere, & dictum
 „ condam Daan verum Vajvodam partium earundem, per
 „ nos constitutum, dominio hujusmodi Vajvodatus sui
 „ privare conabatur, pluribus Turcis, atque Valachis
 „ infidelibus sibi associatis persequebatur, quique Daan
 „ Vajvoda ante eundem Radwl, fortuna novercante, ter-
 „ ga vertens fugiebat, idque persensisset statim ipse
 „ Stephanus Pohárnok, veluti Miles strenuus, animo-
 „ sitate ductus, ipsum condam Daan Vajvodam, sicut
 „ præfertur, a facie suorum æmulorum cum suis fugi-
 „ entem, animando, & confortando, ac a fuga saga-
 „ ci, & vigili sua providentia retrahendo, cum eodem,
 „ nonnullisque aliis nostris fidelibus, Siculis scilicet, &
 „ Saxonibus, qui in subsidium ipsius condam Daan Vaj-
 „ vodæ accesserant, ipso Stephano Poharnok per eos-
 „ dem Siculos, & Saxones Ductore, & Capitaneo eo-
 „ rum electo, & constituto, contra præfatum Radwl,
 „ Turcosque in fugam convertendo, plurimis ex ipsis
 „ in ore gladii cæsis, prostratis, & captivatis, glorio-
 „ sum de eisdem, & victoriosum triumphum reporta-
 „ vit. „

Atque hujus Dan, ut ex ratione temporis conjici
 potest, Filius, certe necessarius fuit MAMZILLA ab Ar-
 gyes

gyes, qui Marinam Joannis de Hunyad Gubernatoris Regni Hungariæ Sororem, in matrimonio habuit, ex eaque plures liberos sustulit. Nicolaus Metropolitæ duos tantum commemorat: STANTZULEM videlicet (fortasse Stanislaum) & STOJANUM, five Stephanum.

STANTZUL, postquam Dragula rerum in Valachia potitus est, & eos, qui ex sanguine Dani erant, partim occidit, partim exilio mulctavit, ab eodem interceptus, & securi percussus, misere vitam finivit. Reliquit duos filios DANUM nempe, & PETRUM, quorum hæredes non reperio. De Petro Nicolaus Archiepiscopus hæc adnotavit: *Petrus ab Argyres Stantzulis filius Patnelis meus scripsit ad me A) his diebus ex Hungaria se creatum fuisse in Transalpina Vajvodam per Mahumethum Imperatoris Turcarum Bassam; & cum Regno præset, missum esse aliquo post tempore a Turca alium adversa factionis cum exercitu, qui se expulso, regnum occuparet; se vero inter duos exercitus, cum hoste singulari congressum certamine, illumque a se vulneratum equo dejecisse, quem dum interficere vellet, Barones Transalpina, qui sua lingua adjectis duabus literis Bojarones vocantur, perfidia usi, victum liberasse, & se cepisse, parteque navium truncata expulisse: sperare tamen se in Dei clementia, quod expulso hoste ignominiam acceptam, armis vindicaturus, regno, virtute potiatur.*

De Stephano suo Patre idem Nicolaus ita scribit: *Puer adhuc Deo sibi propitio, illius (Dragula) evadens tyrannidem, confugit ad Mathiam Regem, qui, ut ab ipsomet Patre, & Joanne Bornemisza, ac Ambrosio*

M 2

Sár-

A) Olahus, cum hæc literis prodidit, Bruxellis apud Belgas agebat.

Sárkány Comitibus in Hungaria, qui cum Patre una sub Rege militabant, postea audiui, decreverat eum saepenumero ad regnum cum exercitu reducere; sed Pater videns rerum mutationes, quae imperii gratia illic fiunt, periculosas esse, maluit in Transilvania Matrem meam Barbaram Hunzár (alias Császár) ducere Uxorem, vitamque agere privatam, quam in tyrannide & imperio, mille periculis subiecto, instar Majorum suorum interfici. Haecenus Nicolaus. Addit Ferdinandus Rex in memoratis literis: „ Vixisse tamen eum & in Transil-

„ vania cum dignitate, quemadmodum virtus ejus me-
 „ rebatur, ut gestis Magistratibus, & vivens in magna
 „ omnium dicatur fuisse admiratione, & decedens per-
 „ petuum sui desiderium reliquisse. „ Proles ejus sunt

Stojani,
 seu Ste-
 phani pro-
 les.

I. NICOLAUS, cujus vitam Ferdinandus Rex eodem Diplomate ita perscribit: „ Venisti in Aulam Serenissimi quondam Wladislai Regis Soceri nostri charissimi: hic & tuapte opera, & praestantissimorum hominum usu, & consuetudine, eam tibi doctrinae, virtutis, & industriae laudem, quasi lucernam quandam parasti, ut Filius Rex Successor, excellentissimus Princeps Ludovicus, ejusque Serenissima Conjux Regina Maria, Soror nostra charissima, te in Secretariorum, & Consiliariorum suorum numerum cooptarint. At postquam ferentibus ita fatis, idem gloriosus Rex Ludovicus in campo ad Moháts patenti dimicans cecidisset, & in tanta omnium consternatione, alii alio dilaberentur, tu eandem Serenissimam Sororem nostram, acerbissimo casu Mariti gravissime percussam, peneque examinatam, secutus es alacriter ita, & coluisti, ut maximam integritatis, fortitudinis, & constantiae laudem

Nicolaus
 Secreta-
 rius Lu-
 dovici Re-
 gis.

fer-

„ ferres, qua nos deinde, cum in isto Regno nostro
 „ Hungariæ inauguraremur, excitati, te Albenſis Ec-
 „ cleſiæ Cuſtodem, & gazophylacem fecimus, ac in *Cuſtos Al-*
 „ Ordinem Secretariorum, & Conſiliariorum noſtrorum *benſis.*
 „ adlegimus. Quemadmodum autem tua erga eandem
 „ Sereniſſimam Reginam Mariam fides inſignis fuit; ita
 „ minime obſcura eius erga te voluntas: ut quæ ab Hun-
 „ garia diſcedens, te unum fere ex omnibus Hungaris
 „ delegit, quem e conſpectu cladum, & calamitatum
 „ domesticarum, in Belgicum Orbem, in ſervitiis ſuis
 „ ab Auguſtiſſimo Imperatore Carolo V. Domino, &
 „ Fratrem noſtro chariſſimo, ad multarum Provinciarum
 „ gubernationem evocata, ſecum duceret. -- Sic autem
 „ verſatus es in Belgis, ut te hominem externum ſum-
 „ mates juxta, ac intimates omnes amarent, colerent,
 „ & obſervarent: docti autem homines, ob excellen-
 „ tem omnium bonarum artium cognitionem, ac lin-
 „ guarum Græcæ, & Latinæ peritiam, dicendique, &
 „ ſcribendi oratoriam ſimul, & Poëticam Facultatem ſu-
 „ ſpicerent, & admirarentur. Eſſi autem Sereniſſima
 „ Soror noſtra te haud temere ab Aula ſua longius ab-
 „ ire, aut abeſſe paſſa eſt; tamen magnitudine rerum,
 „ quas apud nos gerendas habuit, nec cuivis credere
 „ auſa fuit, commota, te ad nos legavit: quo tempo-
 „ re quia tibi diutius in Aula noſtra manendum fuit,
 „ nos & præſtitæ eidem a te Dominæ Reginæ in maxi-
 „ mis rebus, & periculis fidei, & ſedulitatis memoria,
 „ ac pietatis, eruditionis, prudentiæ, dexteritatisque
 „ tuæ, quæ in omnibus actionibus tuis eminebant, con-
 „ ſideratione inducti, te ſimul & Episcopum Zagrabien- *Episcopus*
 „ ſem, & Cancellarium noſtrum, eadem chariſſima So- *Zagrab.*

„ rore nostra approbante, & applaudente renuntiavi-
 „ mus. Quam te vero præclare muneribus hisce obe-
 „ undis gesseris, & quantus inde cumulus ad nostram
 „ erga te benevolentiam accesserit, vel ex eo satis ap-
 „ paret, quod tibi is a nobis habitus est honor, quem
 „ Reges nonnisi aut necessitudine aliqua sibi conjunctis,
 „ aut genere, & dignitate præstantissimis habere solent:
 „ nempe quod ad suscipiendam e sacro Divinæ regene-
 „ rationis lavacro Filiam nostram charissimam Joannam,
 „ ultimo genitam, a nobis fuisti admotus; & hac sacra
 „ compaternitatis cerimonia ceu obligatus, ut fidem,
 „ & diligentiam tuam, quam nobis præstitisti, & charis-
 „ simæ Conthorali nostræ, Serenissimæ quondam Do-
 „ minæ Reginæ Annæ, cujus item clementem volunta-
 „ tem erga te semper propensissimam fuisse cognovi-
 „ mus, eandem liberis quoque nostris amantissimis præ-
 „ stes: quod te sedulo, & sancte facturum esse jam ip-
 „ sa etiam re sedulo maximis laboribus, atque periculis
 „ susceptis confirmasti. Nam proficiscentibus nobis
 „ e Regno nostro Bohemiæ, in expeditionem Saxoni-
 „ cam, ut cum Augustissimo Imperatore Domino, &
 „ Fratrem nostrum ad rebelles, hostesque suos, & nostros
 „ domandos, hæreticorum perniciosas sectas extirpan-
 „ das, ad profligandasque belli Germanici reliquias con-
 „ jungeremur, ubique præsto fuisti, teque in ejusdem
 „ Domini Imperatoris, ac nostris oculis, inque præsen-
 „ tia charissimorum Filiorum nostrorum Serenissimorum
 „ Principum Archiducum Austriæ Maximiliani, & Fer-
 „ dinandi, quorum alter Imperatorias, alter nostras co-
 „ pias ducitabat, ita gessisti, ut Virum strenuum, bo-
 „ num, & fidelem decuit. Eadem alacritate, bello Sa-
 „ xonico

„ xonico feliciter, & ex sententia perfecto, in compo-
 „ nendis Regni nostri Bohemiæ seditionum fluctibus es
 „ usus. Cum itaque incredibili, & plane divino suc-
 „ cessu, debellatis, captis, & triumphatis hostibus no-
 „ stris, ac universa Germania pacata, in Regnum no-
 „ strum Hungariæ reversi essemus; te ex sede Episcopa-
 „ tus Zagrabiensis, cui summa cum laude præfuiſti, in
 „ Agriensem, cujus secundum Archiepiscopatus in eo- *Episcopus*
 „ dem Regno nostro prima semper dignitas, & ampli- *Agriens.*
 „ tudo fuit, transtulimus: spectatæ nobis in illis tem-
 „ pestatibus virtuti, & fortitudini tuæ convenire arbi-
 „ trati, ut qui fuisti laborum nostrorum particeps,
 „ idem quoque novum aliquem victoriarum nostrarum
 „ fructum perciperes, donec te uberiori gratia nostra,
 „ quæ tibi nunquam defutura est, ornare, & cumulare
 „ possimus. „

Et vero cumulatus est anno 1553. die 7. Maji, cum *Metropo-*
 Archiepiscopus Strigoniensis renunciatus fuit, A) quo *lita Stri-*
 in munere quid egerit? quia longioribus esse non vacat, *goniens.*
 ex patriis Scriptoribus petendum erit. Obiit anno 1568.
 tumulatusque Tirnaviæ in æde Principe, hoc epitaphi-
 um habet:

Sepultura Reverendissimi, ac Illustrissimi Domini in *Ejus epi-*
 Christo Patris, & DD. Nicolai Oláhi Archiepisco- *taphium.*
 pi Strigoniensis, Locique ejusdem Perpetui, &
 Comitatus Hontensis Comititis, Primatis Hunga-
 riæ, Legati nati, Summi, & Secretarii Cancellari-
 ii, Locumtenentis, & Consilarii per Hungari-
 am, nec non Compatriſ Divorum Ferdinandi, &
 Maxi-

A) Scutum, quod habuit, videri potest Tab. II. num. 6.

Maximiliani Imperatorum, & Hungariæ Regum.
Moritur anno Domini 1568. die 14. Januar. Vi-
xit annos 77. dies 5.

Conditur hoc moriens tumulo Nicolaus Olahus;
Qui Præful vivens Strigoniensis erat.

2. MATTHÆUS, qui „Magnificus insignem judica-
tum Regium, ut Ferdinandus I. loquitur, Civitatis
„nostræ Zázváros, & præfecturam salinarum Transil-
„vaniaë honestissime gessit. „ Obiit ante annum 1548.
cujus liberos infra recensēbimus.

3. URSULA duos Maritos habuit alterum Christo-
phorum Császár, cui Filium Nicolaum; alterum Geor-
gium Bona, cui Natum homonymum genuit. Uterque
Bona vivente Nicolao Archiepiscopo fati præreptus est.
Ita enim in Diario, quod lucem nondum aspexit, ip-
se adnotavit, de illo quidem: *anno 1553. die 24. De-*
cembris Georgius Bona Senior miser mortuus Viennæ ho-
ra 12. noctis. Requiescat in sancta pace! De hoc
vero: *anno 1559. die 3. Septembris Mortuus est Ge-*
orgius Bona junior in Lanzer, & Sopronii sepultus.

4. HELENA Nicolai Oloz Conjux.

Matthæi
liberi.

Matthæi porro, de quo supra egimus, liberi hi
sunt: THOMAS, MICHAEL, & ANNA. Hæc Michaëli
Bidi, vel Büdy Comitatus Bereghiensis Comiti nuptum
tradita est. MICHAEL cælebs vixerit? an contra? haud
constat, proles certe nullas reliquit, & ante Fratrem
obiit. THOMAS itaque in Facultatum, quas Patruus be-
ne multas paraverat, spem crescebat, jamque matri-
monium cum Margaretha Bakits de Lak inierat, cum in
ipso flore ætatis anno 1559. die 15. Junii communi ne-
cessi-

cessitati Posonii succubuit, ibidemque tumulum invenit,
relicta Filia unica LUCRETIA, quæ Joannem Liszthium
de Kőptsény Maritum accepit, eumque fundis Oláhianis
auxit.

VIII.

D E S T Y B O R I C H.

*Stybori-
chii gente
Poloni.*

Styborichios natione Polonos fuisse & nomen ipsum satis prodit, & gentis ejus Scriptores testantur. Sigismundo Marchioni Brandeburgensi, cum apud Polonos semel, atque iterum ageret, præclaram operam navarunt, quem in Hungariam secuti, in numerum denique Civium adlecti sunt. Exstant ea-

*Inter Hun-
garos ad-
lecti.*

tenus literæ anno 1389. confectæ, quibus STYBORIUS jam Comes Poseniensis: & PETRUS ac ANDREAS Fratres, jure jurando spondent se in fide Regum, ac ordinum Hungariæ futuros, Castra, quibus donati essent, aut deinceps donarentur, pro eorum commodo servaturos, omnia demum, quæ boni Civis officia forent, præstituros.

Anno 1395. PETRUS num obierit? an in suam Poloniam redierit? exploratum non est: illud constat, STYBORIUM, NICOLAUM Wydgowski, & ANDREAM de Podczeschye Carnales, ut Diploma loquitur, Fratres multis latifundiis ab Sigismundo Rege auctos esse.

*Styborius
I. Vajvod.
Transil-
vanie.*

Styborius insuper anno 1397. Vajvoda Transilvaniæ creatus, eam Præfecturam plures annos non sine laude gessit; quam meruisse videri poterat, si modo, quod Cromerus narrat, verum sit: eum videlicet a clade Nicopolitana, cum fugæ locus nusquam esset, in Danubium, ut erat armis indutus, infiliisse, ac latissimum flumen natando feliciter trajecisse A). Obortis subinde in Hun-

garia

A) Libro XVI.

garia turbis, quibus Rex in carcerem coniectus est, non parum Sciborius Sciboricus, inquit idem Cromerus A). Eques Polonus Sigismundo commodavit, propterea quod armis Polonorum, & Bobemorum, superiores Hungaria partes Polonia, & Moravia finitimas, in fide ejus continuit, compluresque adversariorum munitiones in suam potestatem redegit. Amplissimum facti præmium tulit Styborius, tot enim arcibus, & fundis a Sigismundo cumlatus est, ut totius Vagi Dominus audiret. Anno 1410. & insequentibus rursus Transilvaniæ præfuit, sed ætate demum ingravescente, eo munere sponte decessit. Abhinc in res sacras munificus Ordini D. Pauli I. Emeritæ Cœnobium Annuntiationis B. M. V. prope Castrum Bolondocz, Canonicis vero Regularibus Ordinis S. Augustini, qui superpelliceati dicti sunt, in Oppido Ujhely Præposituram extruxit. Testatur istud inscriptio pro Foribus Ecclesiæ Principis hodieque superstes, quæ ita habet:

Totius
Vagi Do-
minus.

Anno Domini MCCCCXXIII. Magnificus Dominus Stiborius, quondam Vajvoda Transilvaniæ, Fundator hujus Monasterii, instituit hoc opus Ecclesiæ. Orate pro eo. B).

Condit
Cœnobi-
um, &
Templum
in Vágh
Ujhely.

Szakolcense quoque Nosodochium ejus liberalitati originem suam debet, quod ipse a fundo excitavit; Filius autem ampliori censu, ut infra dicemus, instruxit.

A) Insignia ejus expicta sunt Tab. I. num. 5.

B) In ipsa vero Ecclesia hujusmodi epigraphæ visitur: *Styborius totius Vagi Dominus hoc Templum anno 1423. edificavit, quod Jacobus Præpositus anno 1690. restauravit.*

Styborius Styborii I. necessarius fuerit STYBORIUS II. Baccalarius in Decretis, & sub annum 1413. Ecclesiæ Agricensis Episcopus. A).

Styborius STYBORIUS demum III. Dominus & hæres de Bolundocz B). Styborii I. ex Coniuge Dobrochna Filius lineam Hungaricam clausit, cum non reliquisset, nisi Filiam CATHARINAM, quæ Paulo Bánfi de Alsó Lindva Marito, opulentissimam dotem attulisse legitur. Porro hic Styborius Nosodochium Szakolcense, cuius supra meminimus, ut in eo pauperes commodius alerentur, una villa donavit. Verba eiusdem sunt, „ considerantes, in-

Styborius „ quit, inopiam, & defectum pauperum videlicet, &
III. auget „ miserorum hominum in Hospitali S. Elisabeth in Ci-
Nosodo- „ vitate nostra Galicz per Magnificum quondam D. Sty-
chium „ borium felicitatis recordationis Patrem scilicet nostrum
Szakol- „ charissimum ex novo fundatum, erectum, & con-
czense. „ structum commorantium; cupientes igitur duodecim
 „ in numero personis, pauperibus videlicet hominibus
 „ in præscripto Hospitali perpetuo mansuris, & habitaturis defectum ipsorum supplere, ipsisque de victu, & amictu, ac aliis ipsorum indigentis, & necessitatibus providere, villam nostram Moravicalem Przietersz dictam --- præfatis 12. personis pauperibus, dedimus, contulimus, & incorporavimus. „ Adjecit præterea partem census, qui sibi ab Urbe Szakolcensi pende- batur, largeque dotavit Sacerdotem, qui in eo Nosodochio Divina obiret. Grata memoria Styborium profecuti sunt pau-

A) Sigillum eius, si placet, vide Tab. II. numer. 7.

B) Bolundocz, Bolondos, hodie Betzko, arx ad amnem Vagum, quam gratia sui Moronis Butzko nomine, Styborius I. suscitasse dicitur.

pauperes; ejus enim armis in pariete depictis, hujusmodi carmina subjecerunt:

Hæc tulit illustris præclara insignia Stibor,
 Cujus fundata est hæc pietate domus:
 Candida sinceræ crux Religionis amorem
 Signat, & in miserum dona profecta gregem;
 Prosperitas gemina crescentis imagine Lunæ
 Pingitur: hac magnæ significantur opes.
 Hydra fovens flammæ, raptoribus indicat ignes;
 Qui bona pauperibus diripuisse student.
 Quantus erat Stibor Christi pro nomine Miles?
 Frons, galea invicti Martis operta, docet.
 Heu mihi! Stiborios generant hæc tempora paucos,
 Cura quibus fervens, pauper inopsque forent.
 A Christo nata fundata est hæc domus

*Versus il-
 lic adscri-
 pti.*

Die XIII. Novembris

Anno M.CCCC.XXXI.

Annum 1434. supremum habuit Styborius: clarum id est ex literis Sigismundi Regis ad Comitatum Sárosiensis datis, cui cum mandaret, ut impositiones per Concilium Basileense pro bello Hussitico constitutas, a quolibet exigat, subjicit: „ In generales autem, & „ Principales Capitaneos omnium gentium contra ipsos „ Hussitas exercituare debentium constituimus, & præfecimus fideles nostros, Magnificos Petrum Cheh de „ Léwa, alias Banum nostrum Machoviensem, ac Stiborium de Bolondok, quibus pro eorundem Banderiis, & gentibus secundum moderationem Prælatorum, Baronum, & Regnicolarum nostrorum de præ tactis pecuniis, & impositionibus ab Ecclesiasticis, & „ Secularibus exigendi dispositionem, & solutionem fieri

*Ultimus
 sui generis
 in Hun-
 garia.*

„ ri volumus competentem, sub quorum Capitaneatu
 „ adversus dictos hæreticos, quotiens expediens fuerit,
 „ procedere, & eorum comissionibus & dispositionibus
 „ obedire teneantur. „

Verum conclusa epistola his verbis: Datum in no-
 stra imperiali Civitate Basileensi feria 5. post festum B.
 Ambrosii Episcopi anno Domini 1434. Regnorum no-
 strorum anno Hungariæ &c. 48. Romanorum 24. Bo-
 hemiæ 15. Imperii vero 1. sequentia addit: „ Quia
 „ autem post literarum præsentium expeditionem, fama
 „ obitus præfati Styborii nobis innotuit, ideo loco ejus-
 „ dem duximus Magnificum Laurentium de Hedrehwár,
 „ Magiltrum Agazonum nostrorum, omnino sub præ-
 „ missis conditionibus, prænotato Petro Cheh Bano in
 „ Capitaneum Generalem sociandum. „

*Lis prop-
 ter ejus
 bona.*

Castra Styborii nonnulla Filix, ut supra memora-
 vimus, cefferunt; reliqua ex lege patria in publicum re-
 dacta sunt: intercessit tamen eatenus, nescio qua ne-
 cessitudine conjunctus NICOLAUS de Styborich, litemque
 obmovit; exstat certe eam in rem instrumentum anno
 1435. confectum, cujus principium hoc est: „ Nos
 „ Mattyus de Palocz, Regni Hungariæ Palatinus, me-
 „ moriæ commendamus &c. Quod inter Serenissimum
 „ Principem D. Sigismundum Romanorum Imperatorem
 „ semper Augustum, ac dicti Regni Hungariæ Regem
 „ ab una; ac Nicolayko de Stiboritz Polonum parte ab
 „ altera super Castris -- quæstionis materia coram nobis
 „ mota exstitisset, & exorta „ &c. At quis litis exi-
 „ tus fuerit? cum Instrumentum integrum haud repere-
 rim, incertum est.

*Incertum,
 quo exitu
 terminata.*

I X.

DE UJLAK.

Ujlakii eosdem Majores, quos Hedervárii, ut in loco indicavimus, habuere; quare qui illorum originem altius nosse cupit, ea, quæ de Hederváriis alias diximus, consulat, oportet. Unum illic prætermisimus, quod anno 1289. Ugermus, vel Ugrius filius Poth de Ujlak vixisse reperiatur; sed quis horum cum cæteris nexus sit, haud constat. Cum vero ibidem in Laurentio filio Nicolai dicti Bako desierimus, ab eodem nunc seriem Ujlakiorum ordiri juvat.

Habuit autem hic LAURENTIUS titulum Magistri, dictus præterea Sclavus, seu Tóth, an ab idomatis illius peritia? an quod bona copiosa in ea Regni parte, quæ Sclavonia dicta est, possederit? incertum: floruit anno 1322. reliquitque tres Filios: NICOLAUM II. cognomine Tóth, aut Konth, LEWKES, seu Lucam, & BARTHOLOMÆUM, atque horum duorum nec posteros, nec acta invenio; si illud Thuroczii demas, quod Bartholomæum in Dalmatia ad Castrum Scekach strenue pugnantem occubuisse referat: Nicolaus autem Pincernarum Regalium Magister, & quatuor Comitatum: Nitriensis nempe, Castriferrei, Barfiensis, & Varasdiensis Comes, in Regno cum primis Neapolitano inclaruit, ubi quid pro Ludovico Rege fecerit, certus extractus ita habet: quod mortem Domini Andreae Jerosolymitani, & Siciliæ Regis vindicaverit, & Joannam Viricidam consortem olim ejusdem Andreae cum Marito suo Ludovico trans mare profugos

Ujlakiorum Majores Hedervárii.

Nicolai Kontb gesta in Regno Neapolitano.

ejece-

ejecerit, & maleficos Ludovico Regi supplicio plectendos tradiderit, Regnumque Siciliæ tum cædibus complicitum, tum conciliatione inimicorum sedatum, quietum eidem Regi Ludovico consignaverit. A) Tot facinorum præmium accepit Castrum olim Gologach, hodie Galgocz dictum, quod quia Slavi Freystak vocant, inde Nicolai posteri a Scriptoribus Fristacii, aut Fristackii compellati sunt. Cæterum Nicolaus, & Transilvaniæ Provinciam Vajvoda, & Palatium Regium Prorex semel, atque iterum administravit, obiitque sub annum a nato Servatore 1367. B)

Vajvoda
Transilv.
& Palati-
us Hun-
garie.

Ejus Filii. Fuerunt ei tres Filii: NICOLAUS III. BARTHOLOMÆUS II. LEWKES II. Nicolaine? an Lewkes Filius? certe necessitudine junctus fuit STEPHANUS a Sigismundo Rege ultimo supplicio affectus, cui Thuroczius hoc elogium adscribere non dubitavit: *miles ille tam gloriosus, inquit, Hungaros inter omnes, magno laudis præconio insignitus, Stephanus Konth denominatus, Dominorum de Hederwára alto de sanguine ortus; quem nostrum ævum viribus, & virtute non minus præclarum nedum loquitur, verum & resonanti lyra canit.* c) Istud utut Et nepotes. sit, BARTHOLOMÆUS II. habuit duos Filios; LADISLAUM, & EMERICUM utrumque ad annum 1412. Machoviensem Banum. Ex Ladislao natus est

NICOLAUS IV. anno 1453. Vajvoda Transilvaniæ, & Banus Machoviensis, cujus, & Majorum virtutes in literis, quibus ei Castrorum Galgocz, & Temetvény posses-

A) Ex transumpto Michaëlis Országh Palatini de anno 1479. literarum Ludovici Regis anno 1349. datarum.

B) Scutum ejus gentilitium habetur Tab. I. num. 6.

C) Chronicorum Hung. Parte IV. capite 7.

possessionem Ladislaus Posthumus confirmat, hunc in modum recenset. Et de Majoribus quidem: „Ut illu- Laus Ma-
 „ stris origo Viri hujus, inquit, ad enarrandum laudes ajorum Ni-
 „ suas, antequam virtutes attingamus, nobis sermonis colai IV.
 „ origo sit, ipsius inclyta familia usque ad ejus tem-
 „ pora laudabilium Virorum successione ducta, quo
 „ nobilitate ab avis illustrior exstitit, eo & strenuitate
 „ animi clariores semper peperit Viros, quorum quili-
 „ bet vel Palatinatus, vel Banatus, aut alicujus nota-
 „ bilis Baronis titulo insignis, non solum sibi creditum
 „ prudenter administravit officium, verum etiam poten-
 „ tibus armis, & gentibus suis Regum adjutor, patriæ-
 „ que defensor fuit, & columna, certi enim ex iis pro
 „ salute Reipublicæ, dum necessitas ingruerat, vitam
 „ ponentes, virtutes suas æternæ laudi, fuso sanguine
 „ commendarunt. „

Tum ad Nicolaum gradum faciens ita loquitur:
 „ Inprimis itaque id nobis, ut fide dignorum hominum
 „ contestatio prodidit, referendum occurrit, quod ipse
 „ Nicolaus Vajvoda, condam gloriosissimo Principe D. Nicolaus
 „ Sigismundo Imp. tum Rege Hungariæ Avo nostro, IV. qui
 „ beatæ memoriæ, in Curia ejusdem annos juveniles egerit sub
 „ laudabiliter exegit, in quibus præmaturum sensum, Sigis-
 „ & adultum spiritum graviter ante se præferens, inter mundo
 „ cæteros sibi coætaneos milites, militum decus fuit, Rege?
 „ gloriosumque adhuc eo tunc nomen, & splendidissi-
 „ mam famam, ingenuis moribus conquistavit; adole-
 „ scentia verò egregie traducta, strenuis exercitiis ad
 „ militares actus sese assuefaciens, futurorum inclyto-
 „ rum operum suorum fundamenta certis præfagiis je-
 „ cit, & ad dignitates, ac honores, quibus jure infi-
 „ Geneal. Hist. O „ gni-

„ gnitus fruitur, liberos sibi ascensus comparavit. Nam
 „ quidquid sibi undecunque emolumentum obvenisset, ad
 „ patriæ tutelam, ad arma, & vetera militiæ orna-
 „ menta conferebat, quod vitæ genus ab eodem etiam
 „ in hac adulta ætate sua facile, constantè, & jucunde
 „ retinetur; præclaræ autem indolis miles, & imperi-
 „ ali obsequio dignus adhuc eotunc Regiis consiliis ad-
 „ missus, integerrima fide, devotisque obsequiis præ-
 „ fato Avo nostro, consequenterque Serenissimo Prin-
 „ cipi D. Alberto Regi Hung. Genitori nostro felicis
 „ recordii, tum eo tunc, dum post sese uterque per
 „ successum pro reparandis ruinis Regni sui Bohemiæ,
 „ seu contra Teucros, aut alios hostes procedebant,
 „ quin etiam in aliis cunctis negotiis gerendis ad tem-
 „ pora vitæ utriusque eorundem, fidelissima semper so-
 „ licitudinis diligentia, & strenuis actibus non solum
 „ inseparabiliter adhæsit, sed & continue amplo arma-
 „ torum militum agmine astitit, & succurrit, pro quo-
 „ rum insuper honoris amplitudine sæpius proprii capitis
 „ periculum bello, & armis adiit, multorumque cha-
 „ rorum militum suorum necem vidit.

Sub Al-
berto.

Sub Ladi-
slao Po-
sthumo.

„ Consequenter ipso Genitore nostro, licet satis
 „ intempestive, ut tamen Domino placuit, vita fun-
 „ cto, dum Regnum nostrum Ungariæ, nobis eo tunc
 „ apud incunabula, & alienam educationem ætatem
 „ agentibus, idem eo tum tutore orbatum, & intus
 „ gravissimis odiis exortis fluctuaret, & foris grassante
 „ dictorum tyrannide, innumeris affligeretur malis, ut-
 „ pote cum jam ipsi Teucri vastare agros, diripere vil-
 „ las, homines sine discretionè sexus, & ætatis vel tru-
 „ cidare, vel abducere impune consueverunt, & pene

„ to-

” totas inferiores partes ipsius Regni nostri Hungariæ
” usque ad fluvium Viczæ, & item ex altera parte us-
” que ad interiora Regni nostri Sclavoniæ vel miserabi-
” liter vastarunt, vel occuparunt, adeoque gravissimo
” metu jam totum Regnum concusserunt, ut illud im-
” pendentem ferme ruina positum miseram sui blasphemo-
” rum Christi manibus solam restare putaret occupa-
” tionem, præfatus Nicolaus de Ujlak, tunc primum
” per itum Magnifico Joanni de Hunyad Vajvodæ Tran-
” silvano Comiti Temesiensi, & Capitaneo Nandoralben-
” si, ac aliarum inferiorum partium accurrisset, opti-
” mum hoc Virorum par hujusmodi eorum titulis no-
” men cujusque acceperunt dignitatis, & gloriæ resti-
” tuerunt, ipsiusque sublimationis eorundem primordia
” pulcherrimis quibusdam victoriis consecrata fuere: lo-
” cato, enim, & dimisso in illis partibus præfato Jo-
” anne Vajvoda cum gentibus ipsius Nicolai similiter
” Vajvodæ - - inprimis victrici bello in terra Serviæ
” prope Castrum Nandoralbense Ifac Vajvoda Teucro-
” rum, qui tunc Castrum Zendrew cum tota ipsa ter-
” ra Serviæ omnino tenebat; consequenter vero pau-
” cis post diebus, eisdem auctoribus, alter Teucrorum
” exercitus, qui sub Ducatu cujusdam Meczidbek amplo
” milite superbus, a gloria præteritarum victoriarum
” vividus, partes nostras Transilvanas solita flagitia
” acturus subintrarat, adeo laudabiliter conflixisset, ut
” ipse quoque exercitus Dux, & Filius suus occisi, re-
” fusam prædam proprio casu suppleverint, suis ibidem
” complicitibus vel suis, vel captis, & paucis fuga sal-
” vatis.

„ Ex quo opere huic Regno ea accessit utilitas, ut
 „ partium Transalpinarum Vajvoda, qui adhuc proge-
 „ nitorum nostrorum temporibus Sacræ hujus Regni
 „ coronæ rebellando, Teucris se subjecerat, rursus
 „ huic Regno cum tota sua terra restituit, quibus qui-
 „ dem felicibus principiis tandem gloriosior, & lon-
 „ ge excellentior victoriæ cumulus accessit; factum
 „ est enim felicissimo bello, strenuaque magnanimitate
 „ dicti Joannis Vajvodæ, & gentium ipsius Nicolai si-
 „ militer Vajvodæ, in partibus Transalpinis maximum
 „ potentiæ Turcorum undique coactum robur, numero
 „ (ut concorditer fertur) octuaginta millia hominum,
 „ quæ Turcorum Dominus, sub conductu Bassæ sui prin-
 „ cipalis vicés gerentis, in vindictam præteritæ nostræ
 „ victoriæ, armis, & numero instructus vastare, jam
 „ partibus Transalpinis fere totis devastatis, e vestigio
 „ in dictas partes nostras Transilvanienses similiter va-
 „ standas ingredi jusserit, quod quidem bellum adeo
 „ feliciter gestum, & confectum est, ut antiquis qui-
 „ busque Imperatorum triumphis non impar sit: fusa
 „ enim innumerabilis multitudo hostium, meribundis
 „ longe, lateque cadaveribus amplissimum certaminis
 „ campum tabo fecit indelebilem, cunctis Seculis mise-
 „ randæ suæ cladis historiam derelinquens, innumera-
 „ bilibus ibidem hostium majoribus in captivitatem re-
 „ ductis, amplissimisque thesauris, & omni pretiosa
 „ exercitus suppellectili in prædam nostrorum deventis,
 „ & divisis.

„ Tot igitur præclaris victoriis genti nostræ ani-
 „ mum, & spem subministrantibus, cum grandis tan-
 „ dem exercitus, quorum maxima, & egregia pars ex

„ gen-

„ gentibus ipſius Nicolai Vajvodæ confecta exſtiterat,
 „ armis, & numero inſtructus Regnum Serviæ, ſeu
 „ Raſciæ, & Bulgariæ tranſgreſſus, uſque ad oras Ro-
 „ maniæ, quæ omnia Teucrorum Dominus ab annis
 „ occupata tenebat, victrici manu penetraret, præfa-
 „ tus Nicolaus Vajvoda conſtitutos in terrâ hoſtili com-
 „ miliones, & ſocios, ſua præſentia viduos non dere-
 „ liquit, quin imo novis aggregatis gentibus, per ter-
 „ ras inimicas, per médiosque hoſtes iter faciens, exer-
 „ citui prædicto ſe conjunxit, eorumque animos mul-
 „ tis præliis afflictoſ, ſuccurſu roboravit. In qua via
 „ actum eſt, ut Civitas Sophia, & quamplures aliæ Ci-
 „ vitates, Oppida, Caſtra, totæque terræ, perfidæ
 „ gentis domicilia noſtrorum igne, & gladio vaſtata
 „ ſint, & crebris, præcipue ſex præliis contumacibus
 „ ab hoſtibus reportatæ ſint victoriæ, totuſque exerci-
 „ tuſ, ſalvuſ, hoſtiliumque hominum præda onuſtuſ
 „ rediit, multuſ hoſtium vexilluſ captiſ, quæ pro æter-
 „ na laude horum geſtorum ad hæc uſque tempora
 „ oſtentantur, utpote tot triumphorum illuſtrium pul-
 „ cherrima, & præclara monumenta. Ex quibuſ ſecu-
 „ tum eſt, ut ipſe Teucrorum Princepſ tremefactuſ,
 „ totum Regnum Raſciæ, cum ejuſdem terræ Caſtriſ,
 „ quæ antiquituſ occupata, quaſi Regni hujus claveſ
 „ tenebat, manuſ Illuſtriſ Principiſ Georgii Deſpoti
 „ Raſciæ, hujus Regni membri fidelis, nomine, & ex
 „ mandato Regiſ Hungariæ recipiendiſ reſtituit, quæ
 „ per eum uſque ad hæc noſtræ ætatiſ tempora paci-
 „ fice, & fideliter poſſidentur. Rex etiam Boſnæ eo
 „ reſpectu ad priſtinæ obedientiæ, quam negaverat,

» rediit gremium, in qua hucusque constanter perse-
» verat.

» Quid multa? cum tot felicium rerum successibus
» abominanda Teucrorum tyrannis, ab Hungaricæ gen-
» tis cervicibus cum suis fuisset remota, præfatus Ni-
» colaus Vajvoda etiam internis patriæ malis medendis
» strenuus pugil curam assumpsit, & quod alii aut time-
» bant, aut contemnebant, ipse pro patriæ salute ac-
» curatius suspiciens, & magnificentius audiens, inter
» cæteros actus suos coacto exercitu, in nostros latrun-
» culos, & internæ guerræ auctores, qui partes Simi-
» gienses, & Jaurinenses non solum vastarunt, sed
» pene domicilia in iis fixerunt, expugnatis munitioni-
» bus fregit, dissipavit, & eiecit, populosque terra-
» rum illarum ex hostium faucibus vi, & armis eri-
» piens, non solum detrimentis, sed etiam detrimen-
» torum suspicionibus solutos reddidit, adeo ut felices
» sub ejus umbra aspexerint vindictam hominum scele-
» ratorum. Ex quibus omnibus secutum est, ut Re-
» gno nostro Hungariæ non solum de externis malis
» erepto, sed & interna pace consopito tota natio, &
» Republica Hungariæ, sublati, submotisque civili-
» bus bellis, & internis turbinibus, qui paulo ante &
» voluntates, & mentes ejus gentis a sese distraxerant,
» unione invicem jurata, nos Dominum suum naturalem,
» Genitoris, & Avi Regum suorum successorem, &
» hæredem, Regem declaraverunt, suscepit, & reco-
» gnovit, tandemque congregatione habita, & perso-
» nali omnium Majorum ad nos accessu, fidelissimam
» nobis obedientiam exhibuit, & ostendit. » Hactenus
Ladislaus Posthumus.

Cæterum Nicolaus ad plura honorum subsellia subinde ^{Magistra-} ~~Magistra-~~ ^{tus, & ti-} ~~tus, & ti-~~ ^{tuli Nico-} ~~tuli Nico-~~ ^{lai IV.} ~~lai IV.~~ evedtus est, anno enim 1448. Regni Hung. Vicarius Generalis, Vajvodaque Transilvanus, & Cumanorum Comes legitur. 1460. vero in literis, quas dedit, hunc ipse titulum sibi præfixit: Vajvoda Transilvanus, Sclavoniæ, & Machoviensis Banus, nec non Comitatum Simigiensis, & Albenis Comes, quin haud multo post Perpetuus Comes de Thelchak A) appellari cepit, quoad demum a Mathia Principe titulo Regis Bosniæ insigniretur. Vitam ultra annum 1475. produxit, duasque Conjuges habuisse legitur alteram nescio cujus nominis Garaianam, alteram Margaretham de Rozgon Stephani Comitis Posoniensis Filiam. Liberos vero ^{Proles.} ~~Proles.~~

1. URSULAM Stephano de Peren nuptui traditam

2. CATHARINAM

3. EUPHROSYNAM. Harum alterutra Leonardi ultimi Comitis Goritiæ Uxor fuit, quod clarum est ex Illustri Viro Coronino, qui chartam quampiam ex autographo desumptam, in hæc verba producit: B) *Adnotatio de Phabo de la Torre, quidnam Georgius Raaz secretus Legatus Regis Nicolai de Bosnia, ad Com. Leonhardum de Görtz coram exposuerit, exhibitis literis fidentibus,*

A) Comites de Thelchak, vel juxta Lazium Libro 6. de migratione gentium de Czelschach, fuerunt, ut idem Author vult, in Carnis quondam celebres, & a S. Ordwyno descendentes, fundatores Gurcensis opulentissimæ Præposituræ (hodie Episcopatus) & Grebersperg in Lavathall. Jam Nicolaus illud castrum num jure emptionis, an fortassis materno adiverit, quibus vacat, inquirendum relinquo, certe cum hac epigraphe Sigillum ejus conspicitur Tab. I. num. 7.

B) In Tentamine Genealogico-Chronologico Comitum Goritiæ pag. mihi 138.

bus, datis Ujlak die Dominico post Theophoriam anno 1475. Significat vero Rex prædictus, observasse se in suo per Italiam itinere varia damna, quæ Goritiensi Provincia illata sint per Venetos, & Præfectum Goritiensem, aliosque. Quare cupere Regem, tanquam affinitate junctum, ut Comes Goritia ipsius gener his damnis eximatur, dare id porro consilii, ut Comes Leonhardus ad ipsum Regem se conferat, reparaturus damna, & cum alioquin Comes maternam hereditatem in Hungaria habeat, atque nulla prole gaudeat.

Laurentius II. potestus stirpis. 4. LAURENTIUM II. Ducem de Ujlak, & sub initia regiminis Wladislai II. Banum Machoviensem, qui cum res novas moliretur, ab Rege bello impetitus, & Arcibus ac Castris privatus, in ejus gratiam non aliter rediit, quam ut magna bonorum parte decederet. Fuit sub Ludovico II. Judex Curia Regia, quo in munere obiit anno 1524. ultimus suæ gentis, nullo relicto hærede, quanquam duas Uxores in matrimonio habuisset. Prima fuit Catharina Joannis Pongracz de Dengelegh Vajvodæ Transilvani filia, quæ teste Istvánfio A) enixa quidem est Filiolum, sed qui non multo post decesserit. Vixit porro Catharina adhuc anno 1510. sed quando obierit? incertum est. Exstat autem Ujlakini lapis sepulchralis cum hac inscriptione:

Ejus epitaphium.

Hic jacet Laurentius Dux Ujlaki

Filius Nicolai Bosniæ Regis

Cum Catharina Uxore Anno Domini M. D.

Sed cum utrumque diutius vitam produxisse constet, lapide illo annum inscriptionis, non item emortualem notari

A) Historiarum Libro III. pag. mihi 23.

notari per sese patet. Altera Laurentii Uxor fuit Magdalena de Bakoz, quæ sublato e vivis Marito, Ladislao More de Chwla, Philippi Episcopi Quinque-ecclesiensis Fratri, in manus convenit.

X.

DE ZRINIO.

Zriniorum nomen ætatem Ludovici I. Regis non excedit; sed gens ipsa vetustissima est, & jam sub domesticis Hungariæ Regibus titulo Comitum Breberientium illustris, quemadmodum prodidit Ducangius A) vel potius ejus continuator, qui etiam eos ab ipsa Urbe Romana ex clarissima Sulpitiorum familia derivat. Verba ejus sunt: *Dynasta in Zrinio magno semper in Dalmatia, & Croatia potentatu gaudebant, primum ante annum 1347. Breberientium, deinde Zriniorum nomine cogniti: Comites Breberientes ex antiquo Sulpitiorum Romanorum genere orti, Subich a Dalmatis patrio cognominabantur sermone.* Quo autem tempore? quæ de causa ex Italia in Dalmatiam commigraverint, nemo hætenus, quod sciam, literis consignavit.

De Majoribus porro Zriniorum idem Ducangi continuator ita scribit: *Inter quos Comes MARMOGNIA, de genere Subich forsitan anno 1000. natus, Comitem MARMOGNIAM de genere Subich juniorem, & postea anno 1102. Legatum ad Colomannum missum genuit. Ex quo prognatus STEPHANUS Subich de Lyka, accepto dicti Comitis (vel verius confirmato) a Bela IV. Comitatu Breberientium, Comes Breberientis dici voluit.* Evenit istud anno Christi 1251. quæ temporis intercapedo num per qua-

A) Illyrici Veteris, & novi pag. 237.

quatuor generationes extendi verisimiliter possit, aliis
 æstimandum relinquo. Istud utcunque fit, cum Bela
 in suis literis plures Nobiles de Breberio, pluraque fa-
 cta recenseat, juverit earum partem audire, quæ sic
 habet: „ cum fideles nostri STIPCHO Comes, & JACOU
 „ filii Comitis Stephani; GREGORIUS, & DANIEL CO-
 „ mes, filii Bribigne Comitis, & OBRAD nec non &
 „ nepotes ejus filii videlicet Comitis Budislavi, Nobiles
 „ de Breberio, a primævis ipsorum temporibus paternis
 „ vestigiis inhærentes tam grata semper fidelitatis obse-
 „ quia, & ubique attollenda, coram nostræ Majestatis
 „ oculis studiosius impendissent, ut expugnatis, & effu-
 „ gatis Damaldo, & Boyzin, ac Cognatis eorundem,
 „ qui a fidelitate debita aberrarant, contra multos etiam
 „ alios adversus Regiam Majestatem resultantes in præ-
 „ lio navali, & terrestri sæpe, ac sæpissime - - & lau-
 „ dabilem victoriam obtinuissent, & triumphum per
 „ omne spatium temporis, in omni servitio nostro im-
 „ mobiles præstiterint; ad hæc cum tempore persecutionis
 „ Tartarorum, qualitas temporis, & negotii ad partes
 „ maritimas nos expulisset - - nosque fideles nostri,
 „ ut devoti, sedulo receptantes, universa, quæ habe-
 „ bant, ad nostrum exposuerunt præceptum, & man-
 „ datum, suas personas contra insultus Tartaricos, &
 „ alios diversos fortunæ casus multipliciter exponendo;
 „ quosdam, qui in ipso eventu se erigere, & extollere
 „ contra nos intendebant, commendabiliter represserunt.
 „ Nos igitur - - Comitatum Breberiensem - -
 „ a Progenitoribus nostris eis liberaliter datum, colla-
 „ tum, ac inclytæ recordationis Patris nostri privilegio
 „ roboratum, quod tamen casu dicitur amissum, plene,

Eorum
 encomium
 literis Be-
 læ IV. in-
 serbum

„ & pacifice eisdem duximus confirmandum. „ Hactenus Diploma.

Ex quo patet, jam tempore Belæ IV. Regis Comitum Breberiensium familiam in plures ramos fuisse sectam; sed nos missis cæteris, qui ad propositum non faciunt, Zriniorum Majores, atque adeo Comitis Stephani, a quo Lucius Tabellam Genealogicam inchoat, Filios persequemur. Habuit vero duos, alterum STEPCONEM, seu Stephanum II. alterum juxta memoratum Diploma JACOU seu Jacobum, juxta Lucium autem Georgium A) Comitem Spaletensem, qui in MARCO Filio, ut nonnulli putant, defecerit. At ex Micha Madio temporibus illis suppari clarum est, Marco quoque Filium fuisse, de eo enim cap. 26. scriptum reliquit: *Paulinus Episcopus Scardonensis a Filio Marci de Breberio fuit mortuus gladio.* STEPCO Comes Traguriensis, & totius Slavoniæ Banus, Comitatum iusuper Busan & Lika Comes Perpetuus lites inter Dalmatiæ Civitates obortas feliciter composuit, commercia terra, marique instauravit, Urbem Jablanicham condidit: ob singularem, qua in rebus agendis usus est, æquitatem, pii, justique cognomine donatus. Ejus Filios quinque, Filiam unam invenio, quorum nomina hæc sunt:

Stephanus
Comes
Traguri-
ensis.

I. Jo-

A) Cl. Farlatus Illyrici Sacri Tomo IV. Georgio alterum Filium quoque Joannem fuisse infert ex mandato Pontificio ad Episcopum Scardonensem anno 1337. misso: quatenus super quarto consanguinitatis gradu dispenset in matrimonio - - contrahendo inter Nobilem Virum Joannem Georgii Buberio Comitem Clissiæ, & Catharinam Sororem Nobilis Viri Mladini Scardonæ Comitis.

1. IVACHINUS, seu Joachimus Comes Breberiensis, & ^{Ejus Filius} Spalatenfis, anno 1271. Sclavoniæ Banus.
2. GREGORIUS I. Comes Almisæ, Traguri, & Sibenici; imo quod Comitatus omnium fere Civitatum maritimarum teneret, Comes Maritimus teste Lucio dictus est. Floruit anno Christi 1282.
3. MLADINUS I. Comes Traguriensis anno 1276. Spalatenfis 1282.
4. PAULUS I. Comes Spalatenfis, Cliffiæ, & Ostroviczæ Dominus, anno 1275. Dalmatiæ, & Croatiæ Banus, Bosnam Stephano Regi Rasciæ, & Jadram Venetis ereptam, Coronæ Hungaricæ reddidit, eapropter ab Andrea III. Rege anno 1292. Banus Maritimus, Bosnæque Dominus nuncupatus. Carolum Martellum, ut Rex Hungariæ fieret, omni opera, studioque juvit. Ejus mortem Madius in hæc verba consignavit: A) *Annò Domini 1311. Mense Martii Civitas Jadra a dominio Venetorum fuit rebellata, subjiciens se dominio Pauli Bani, & suorum Filiorum, & anno sequenti mense Maji Paulus Banus Nobilis Croatorum obiit ad Christum, & Mladinus ejus Filius in Banum ordinatur.* Conjugem habuit Ursam, communes proles infra dabimus.
5. NICOLAUS I. ad annum 1275. itidem Dalmatiæ & Croatiæ Banus.
6. STANISLAVA Scardonæ in Cænobio D. Elisabethæ Sanctimonialis B).

Pauli I. poro Filii hi erant: MLADINUS II. qui a morte ^{Proles} Patris hujuscemodi titulo usus est: *Mladinus Croatorum* ^{Pauli I.}

A) In Historia de Barbazanis &c. Cap. 6.

B) Vide Lucium Libro IV. Cap. XIII.

Banus, Comes Jadra, Princeps Dalmatia, & secundus Bosnensis Banus. Homo crudelis, & avarus, qui teste Lucio A) omnes Provincias, & universas Civitates maritimas ex arbitrio regebat; ob id in superbiam elatus insolitis oneribus, & contributionibus Croatos, & Civitates maritimas vexavit, Ragusinisque infestus fuit, Corbavienses quoque Comites, quamvis cognatos a se alienavit, cæterisque Comitibus Croatiae onerosus evasit. Sed ab his anno 1322. bello victus, nec multo post ab Rege Carolo in vincula coniectus, postquam libertatem ægre recuperavit, vitam, moresque commutasse, pioque sine excessisse legitur.

2. GEORGIUS II. Civitatum Dalmatiæ Comes, Mladino Fratri quam simillimus eo prorupit, ut Almisanis pyratam Privilegio firmare non vereretur. Cæterum & ipse ad frugem rediit, mortemque teste Lucio anno 1332. oppetiit. Conjugem habuit Helenam, cujus proles mox recenserebimus.

3. GREGORIUS II.

4. PAULUS II. anno 1315. Tragurii Comes, & in numerum Venetorum Equitum adscriptus; anno 1336. Dalmatiæ Banus; 1343. Ostroviczæ Comes, in Diplommatibus potens Princeps nuncupatur. De ejus Filio Georgio IV. suo loco agemus.

GEORGIUS II. autem hos reliquit: PAULUM III. GEORGIUM III. DEODATUM, quibus Lucius nullos liberos attribuit, & MLADINUM III. qui in Filio MLADINO IV. ex Conjuge Lelca suscepto stemma conclusit. Exstat Tragurii Senioris Mladini epitaphium, quod quia ad eum per-

A) Ibidem.

pernoſcendum utcunque facit, non abs re erit hic adjungere, ita autem habet:

Heu gemma ſplendida jacet ſub hac petra
 Cujus valor periit nunc in foſſa tetra
 Mladinus Magnificus, qui Cliffiæ fu-
 Comes, ſuis ſola ſpes, cur tam cito ru-
 Georgii Comitis memoriæ bo-
 Natus, atque Dominus Almifi, Scardo-
 Probitatis titulus, morum, & hono-
 Ut flos vernans defluit Vir tanti valo-
 Croatorum clypeus fortis, & ipſe er-
 Inter omnes fortior volens ſive que-
 Ejus mortem impiam cerno pro peccat-
 Sclavoniæ gentium eveniſſe grat-
 Flete Sclavi nobilem nepotem Bano
 Largam veſtram copiam pacis, & hono-
 Sic preces Altiffimo date Creato-
 Quod ipſe miſericors parcat peccato-
 Hic Annorum Domini ſub curſu mille-
 Trecenti inſuper atque quadrage-
 Oétavo, ſub menſis die primo
 In Calendis Maji traditus eſt
 Cum bona ſui memoria mors ipſum vora-
 Deo reddens animam, qui mox exſpira-

*Mladini
 epitaphi-
 um.*

GEORGIUS IV. Pauli II. Filius, Comes de Buſaán, &
 Oſtroviza, novum Zrinii nomen a Caſtro Zrin, quod
 liberalitate Ludovici I. Regis anno 1347. acceperat, in
 familiam ſuam intulit. Erat vir bello, factisque milita-
 ribus inſignis, ut qui ab eodem Rege quinque ſupra ſe-
 xaginta Caſtellis donatus eſſe legitur. Reliquit filiam
 ELISABETHAM Thomæ Comiti de Corbavia nuptam, &

*Georgius
 IV. di-
 ctus de
 Zrin.*

PAU-

PAULUM IV. filium anno 1414. extinctum, a cuius morte duo Filii superstites amplissimum patrimonium consecuti sunt, sed NICOLAUS II. anno 1439. improlis decessit, PETRUS I. vero, qui cum alias, tum anno 1416. Turcas insigni clade affecit, postquam tres liberos procreasset, vita usque ad annum 1452. producta, extremum diem clausit. Filiorum natu maximus PAULUS V. & medius GEORGIUS V. sine sobole obierunt, minimus vero PETRUS II. qui anno 1493. in conflictu Modrusiensi fortiter pugnans occubuit, duos mares, totidemque foeminas progenuit; A) nomina eorum sunt:

Proles Pe-
tri II.

1. NICOLAUS III. civili bello, quo Joannes de Zapolya, & Ferdinandus I. depugnarunt, hujus partes constanter fovit; Uxorem habuit Joannam Torquatam Manliam, Joannis Karlovich Corbaviæ Comitissæ Sororem, eoque matrimonio, cum Joannes sine hærede decessisset, ad amplissimas ditiones, & facultates pervenit. Proles infra percensebimus.

2. BERNARDUS

3. MARGARETHA.

4. HELENA. De his, quod memoria dignum sit, nihil reperi.

Proles Ni-
colai III.

Jam NICOLAUS III. de quo supra diximus, genus Zrinianum sex prolibus amplificavit, ternis videlicet Filiis, totidemque Filiabus, quorum anni natales cum incerti sint, foeminas priore loco enumerare placet. Sunt autem

I. HE-

A) Horum pleraque ab eo accepimus, qui Dufresnii Illyricum vetus, & novum partim continuavit, partim auctius fecit.

1. HELENA Francisci de Táh Liberi Baronis de Stettenberg sub annum 1554. Agazonum Regalium Magistri Conjux
2. MARGARETHA Joannis Alapi de Nagy-kemlék.
3. Anonyma.
4. JOANNES apud Istvánffium militari ingenio, & juvena ferox, ac injuriarum impatiens, cum Episcopi Zagrabienfis Arcem Vinodolam obsidione cingit, eoque in opere incautius, quam par erat, versatur, crassioris sclopeti globo anno 1541. interfectus est.
5. MICHAEL in fatali clade Mohatsiana anno 1526. occubuit.
6. NICOLAUS IV. Vir immortalis memoria dignus, & propter obsidionem Szigethanam, quam anno 1566. usque ad mortem fortiter pertulit, plurimum calamo celebratus. A) Nos hic solum epitaphium, quod paucis Herois vitam perstringit, adscribemus; est autem hujusmodi:

Illustrissimo Comiti Nicolao Zrinio, Torquati ex Sorore Nepoti, a Carolo V. post Viennam obsidione solutam, quod in ea adolescens adhuc, & tyro, multa, & præclara confecisset, equo, auroque donato, ad Budam, & Pesthum pulchra per facinora summa cum laude probato: Croatiae, Sclavoniae, & Dalmatiae Bano, Tavernicorumque Regalium in Pannonia Magisterio, summa cum prudentia functo, copiis Cæsaris ad dextrum Danubii latus a Ferdinando I. & Maximiliano II. Imp. Præfecto, victis sæpissime, fugatis, cæsisque ho-

Q

sti-

*Nicolai
IV. Szigethani
epitaphium.*

A) Scutum ejus sistit Tab. II. num. 8.

stibus, infaustissima postremum, funestissimaque Szigethi expugnatione, cujus Arcem contra innumerabilem Solymani Turcarum Principis exercitum, facta eorum ingenti, & memorabili strage diutius, quam viribus par fuerat, defendit, defuncto ibidem Solymano totius Orbis flagello, pulcherrime absumpto, bellicæ gloriæ fortissimo, invictissimoque. Duci de se, publicoque B. M. P. P.

Proles Ni-
colai IV.

Vixit annos XLVIII. occubuit VII. Sept.

Anno Virginei Partus MDLXVI.

Duas in matrimonio Conjuges habuit, alteram Catharinam filiam Ferdinandi de Frangepan, cui Chákthornya sepultæ & ipse additus est, alteram Evam filiam Justi de Rosenberg, & ex utraque copiosam sobolem suscepit, en Filiorum, Filiarumque Catalogum!

1. JOANNES II. natus anno 1545. maturam ætatem non attigit.

2. HELENA nata 1546. primum Christophoro Országh de Guth Judici Curia Regiæ, deinde Stephano Ballassa de Gyarmath elocata. Exstat in Templo Szolosniczeni Provinciæ Posoniensis epitaphium eidem a Marito Stephano appositum, sed quia diffusum est, nec ad notitiam Historicam quidquam completitur, primos solum, & extremum versum hic adscribere placet:

Hoc Helenæ Zrinji sunt artus marmore clausi,

Cujus cum Christo mens requiescit ovans.

Ante diem cecidit, viridi ceu messis in herba - -

Luxit ubi octava Julius Orbe die.

3. CATHARINA nata 1548. Francisci Thurzo de Bethleimfalva, eoque defuncto Emerici Forgách de Gyemes Consors.

4. GE-

4. GEORGIUS VI. natus 1549. mortuo Patri in munere Tavernicorum Regalium Magistri susceptus est, quem ille Magistratum usque ad mortem, quam anno 1603. oppetiit, insigni cum laude administravit. Nicolaus Istvanfius A) hoc ei elogium adscripsit: GEORGIUS, inquit, *Comes Zrinianus, Nicolai Szigethana obsidione clari Filius, Vir & ipse summae virtutis, & fortitudinis, nondum plane senex, cum quartum & quinquagesimum annum ageret, vitam cum morte commutavit, qui supra peritiae militaris opinionem, multo etiam splendore liberalis vitae militariumque alumnorum copia, cultuque familiae Pannonicorum Procerum longe clarissimus habebatur.* Ex gemina Coniuge Anna videlicet Comite ab Arco, & Sophia de Stubenberg quos suscepit liberos, infra exequemur.

Elogium
Georgii
VI.

5. DOROTHEA Maritum habuit Balthasarem de Battyan Dapiferorum Regalium Magistrum.
6. URSULA; cui Gabriel Bucellinus primum Coniugem tribuit Joannem Reni (at ego Prényi legendum existimo) alterum Nicolaum Bánfi de Alfo Lindva. B)
7. BARBARA nata anno 1554. quæ Alexio Thurzo de Bethlemfalva. Perpetuo Comiti Scepusiensi in manus convenit.
8. MARGARETHA nata 1555. quam Nicolaus Drugeth de Homonna in thori societatem adlegit.
9. MAGDALENA primum Stephano Teleki (ut idem Bucellinus habet) deinde Jacobo Comiti a Turri enupta.

Q 2

10.

A) Historiarum Libro XXXIII.

B) Hic Bucellinus interjicit JOANNAM B. de Kollowrath Consortem, quam cum ceteris, quæ consequuntur, ex altero matrimonio progenitam notat

10. ANNA.

11. WOLFGANGUS, alijs Christophorus.

12. NICOLAUS V. qui quidem tres postremi in tenera ætate extincti sunt.

Proles Georgii VI. Ex Georgio VI. nati sunt duo filii NICOLAUS VI. & GEORGIUS VII. ac filia unica SUSANNA, quæ in duplici connubio fuit: altero apud Georgium Liberum Baronem Lenkovich, & postquam hic naturæ debitum solvit, altero apud Nicolaum de Nádasd. NICOLAUS VI. in ipso flore ætatis vitam clausit, nulla omnino sobole ex Anna de Nádasd, quam anno 1613. Relictam lego, suscepta. Vereor, ut Bucellino fides haberi possit, cum Nicolao alteram quoque Conjugem Elisabetham Széchy de Rimaszéch attribuit.

Georgii VII. laudes. GEORGIUS VII. Fratri superstes anno 1622. sub finem Comitiorum Dalmatiæ Croatiae & Slavoniæ Banus renuntiatus est. In ejus laudes Ratkajus A) ita effunditur: *Nihil, inquit, erat, unâ duntaxat cultiorum literarum peritiâ exceptâ, aut militari Heroe, aut summo Principe dignum, quod in eo desiderasses. Venationes, equestres ludos, militarem exercitationem, armorumque usum, gravia item, maturaque consilia, ac sermones eruditos, suo id exposcente tempore in deliciis habebat; parvis, mediocribus, maximis æque gratus. Tantis Vir invidia, atque emulationi Wallensteinii Cesarei Archistrategi, quem generosioribus verbis forte pegerat, anno 1626. succubuit. Rem idem Ratkajus hunc in modum narrat: Variis ulciscendi tentatis modis, cum se nihil proficere animadverteret Wallensteinus*

A) In Memoriis Regum & Banorum Dalmatiæ Libro V.

nus, convivii tempore, raphani radicem, quam Zrinius avidius esitare solebat, ei veneno tinctam porrigit, edentemque inficit. Eo tabefactus, subita correptus agritudine, e castris Posonium devectus, cum nihil Medicorum ope proficeretur, vir præstantissimus in ipso atatis flore, cum vix trigesimum excessisset atatis annum, Banatus vero quartum, omnium commiseratione, mense Decembri exstinguitur. Cadaver Chaktornyam delatum in templo D. Helenæ apud Paulinos tumulis Majorum apposuit Conjux Catharina Széchy de Rimafzéch (quæ subinde Nicolaum Malakóczy Liberum Baronem de Szomzédvára Maritum habuit) & duo Filii

Nomen alteri NICOLAUS familiæ suæ VII. Regnorum Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Banus, Agazonum Regalium Magister, Comitatum Szaladiensis, & Simegiensis Supremus Comes, Præsidii Legradiensis, & Insulæ Muraköz Capitaneus, Vir tota late Europa factis militaribus celeberrimus, quemque Alexander VII. Romanus Pontifex sua imagine, Philippus V. Rex Hispaniæ aureo vellere, Ludovicus Rex Galliæ dignitate Paris Franciæ, Baviariæ, & Wirtembergiæ Duces Patris nomine, Cardinalis Barberinus annuo stipendio honestarunt. Obiit Heros meliore fato dignus anno 1665. die 18. Novembr. ab apro inter venandum gula, ventreque foedum in modum discerptus. Mortuum Galli, Germani, cæterique populi, orationibus, epitaphiis, epicediis certatim dilaudarunt, e quibus Collegii Herbi-

polensis quanquam longiusculum ita habet:

Nicolaus Zrinius hic est:

Qui animos in pectore, victoriam in nomine,
Fulmen in manu, serenitatem in vultu,

Q 3

Pru-

Filii Ge-
orgii VII.

Elogium
Nicolai
VII. ab
apro in-
terfecti.

Prudentiam in consiliis, felicitatem in armis,
 Quacunq; gressus tulit, circumtulit.
 Virtutis Comes, Dux fortunæ;
 Illam sociam semper habuit, hanc Ducem nunquam
 Passus est, ne cæcam sequeretur.
 Unde belli tam serius in agendo fuit,
 Quam domi in pace serenus,
 Ubique Serinius.
 Nunquam serus in negotiis;
 Quam a fronte occupavit semper occasionem,
 Calvam expertus est nunquam.
 Prudentiam Fabii habuit sine cunctatione
 Fortunam Alexandri sine temeritate.
 Eum experti sunt
 Turcæ in igne Sampsonem.
 Ad Quinqueecclesias, & pontem Eszekianum,
 Quæ flammis domavit.
 Tartari in aquis Moysen,
 Quos ad Neo-zrinium in flumen egit.
 Hujus illi vorticibus maluerunt perire,
 Quam illius fulmen acinacis experiri.
 Canisam virtute sua terruit,
 Quam in fatis fuit, non vinci,
 (Plura hic absorbet dolor)
 Virtus supra æmulationem fuit, non supra invidiam,
 Cui etiam fortuna aliquando invidit.
 Animi robore securus,
 Ne sui timerent, metum in hostes misit,
 Ut sequerentur in pericula, præiuit,
 Ut vincerent, hostes ante suis consiliis impedivit:
 Tantus terror hostium, quantus amor suorum!

Ec-

Ecclesia suam Machabæum credidit,
 Redivivum Scanderbegum Ottomanus timuit,
 Hunc maximum Seculi nostri Heroem,
 Aper ignobilis prostravit.
 Sic rebus mortalibus illudit Deus;
 Ut maximis majorem se ostendat.

NICOLAUS geminum matrimonium contraxit, primum cum Eufèbia filia Gasparis Draskovich de Trakostyan, quæ sterilis, nulla relicta sobole, fati concessit; alterum cum Maria Sophia a Lubl Matre **MARIÆ CATHARINÆ**, & **ADAMI** Agazonum Regalium Magistri. Hic Patris exemplo fere in campo fuit, vitamque, quam inter bella exegit, belli etiam posuit, anno 1691. ad Szalankemenum a Turcis cæsus. In connubio habuit Mariam Catharinam a Lamberg, sed connubii fructum ex ea nullum vidit.

Ejus proles.

Alter filiorum Georgii VII. fuit **PETRUS III.** a morte Nicolai Fratris Dalmatiæ, Croatiae, & Sclavoniæ Banus. Multis cum bello Svecico, tum Turcico interfuit præliis, eaque virtutis, ac fortitudinis militaris edidit specimina, ut famam, gloriamque Fratris æquaturus videretur, nisi se conjurationis, cui ob negatam Præfecturam Carolostadiensem accessisse putatur, nota aspersisset. Hujus causa captus, primum Viennam, inde Neostadium in custodiam perductus, ibidem anno 1671. die 30. Aprilis securi percussus est. Vixit in matrimonio cum Catharina de Frangepan, ex qua nati sunt.

Petrus III. securi percussus.

1. **PETRUS IV.** nonnullis Balthasar, Patris crimine fortunis omnibus everfus, ac suspicione insuper afflatus, IV. ultime ejus exemplo turbas daret, Tyrolensis, & Græcensis arcis annos quatuor, & viginti incola, vitam carcere, solitudine, cæterisque incommodis afflictam finivit anno 1703.

Petrus IV. ultimus familiae.

2. HE-

2. HELENA Francisci Rakoczi, & Emerici Tökölyi
 Coniux. Obiit Nicomediæ in Asia eodem, quo Frater
 Petrus, anno 1703. die 18. Februar, cujus epitaphium
 Gerardus Cornelius Driesch A) hoc adfert:

Epitaphi-
um Hele-
nae.

Hic requiescit ab Heroicis laboribus,

Virilis animi mulier,

Sexus sui, ac Seculi gloria,

Celsissima Domina Helena Zerinia,

Zeriniæ, atque Frangepaniæ gentis

Decus ultimum.

Tökölyi Principis Uxor, olim Rakoczii,

Utroque digna Coniuge

Magnis apud Croatas, Transilv. Hung. Siculos

Inclyta titulis

Factis ingentibus toto in Orbe clarior,

Varios æqua mentem fortunæ casus experta,

Par prosperis, major adversis,

Cumulatis Christiana pietate bellicis laudibus

Fortem Domino reddidit animam,

Mortem eluctata

In suo florum campo

Ad Nicomediensem Bythinæ finem

Anno salutis 1703. ætat. 60. die 18. Febr.

3. AURORA VERONICA.

A) In Historia Magnæ Legationis Cæsareæ pag. 492.

O. A. M. D. G.

